

Lialona

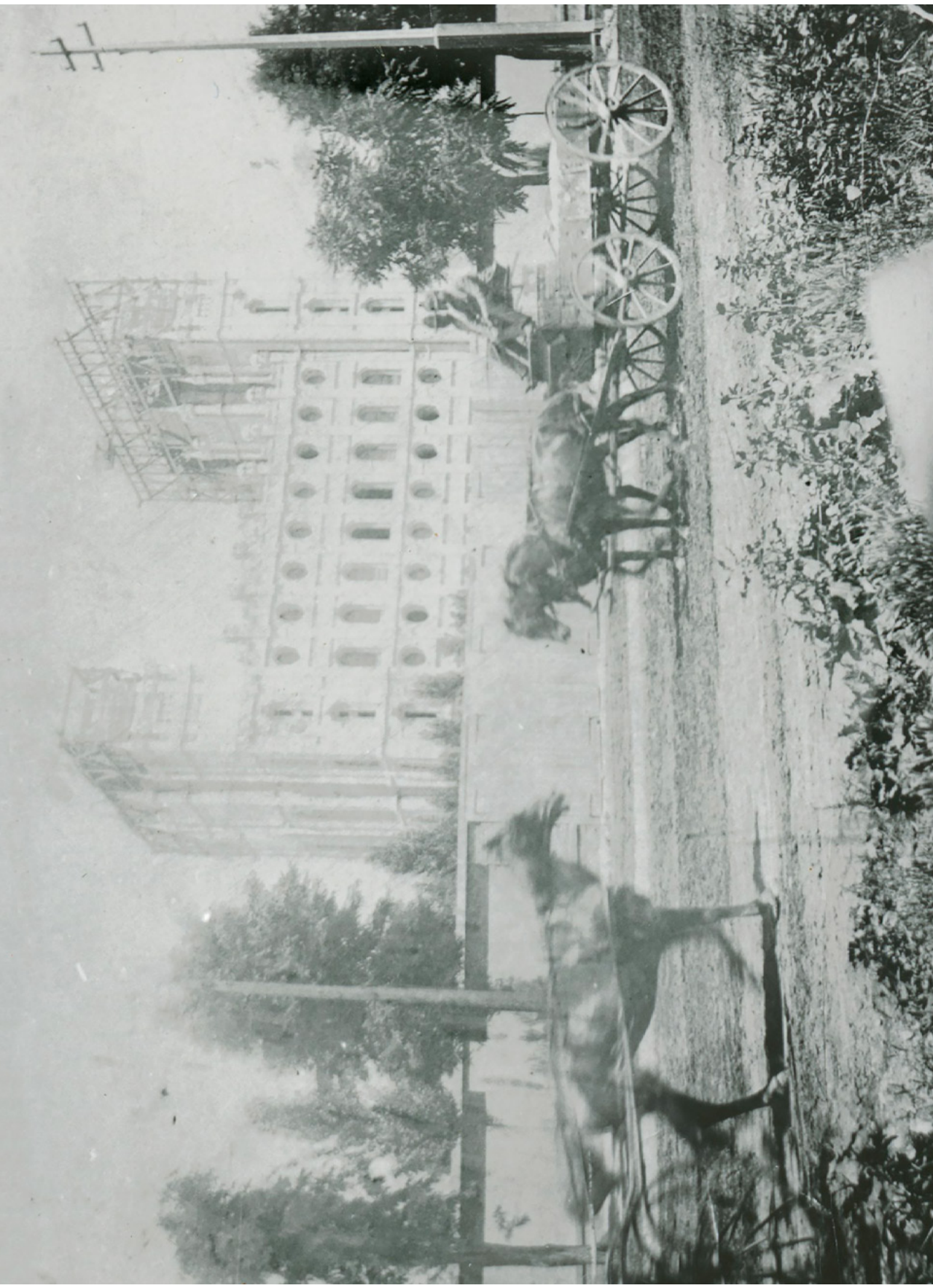
Löydä oma polkusi kohti
omavaraisuutta, s. 32, 40–43

Temppeli ja sukututkimus: presidentti
ja sisar Nelsonin kutsu, s. 14

Oletko mennyt hiljattain kasteelle?
Voit palvella temppelissä nyt, s. 20

Kolme askelta ristiriitojen
ratkaisemiseen avioliitossa, s. 22





Hevosrattaat kulkevat Suolajärven temppelin ohi, kuvattuna tässä noin vuonna 1891. Kun Suolajärven temppeli vihittiin käyttöön vuonna 1893, kirkon presidenttinä oli Wilford Woodruff (1807–1898). Hän opetti: "Meitä pidetään vastuussa -- -- siitä, että rakennamme Korkeimmalle temppeleitä, joihin voimme mennä suorittamaan toimituksia kuolleidemme pelastukseksi" (Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff, 2005, s. 95).

Valokuva kirkon historian kirjaston luvalla



4

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Tulkaa todellisiksi opetuslapsiksi
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Ympärikkääme rakkaudella ne, jotka ovat eksyneet



KANNESSA
Valokuva Leslie Nilsson.

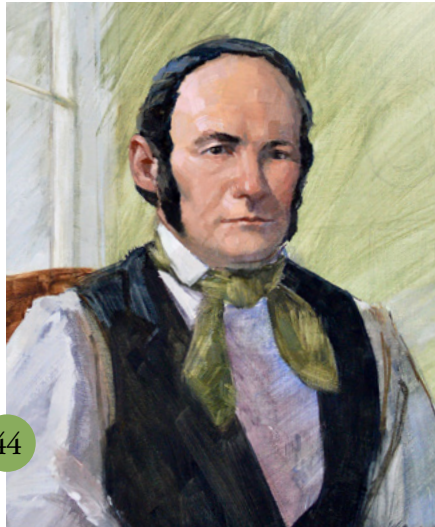
ERIKOISARTIKKELIT

- 14** Avatkaa taivaat tekemällä temppeli- ja sukututkimustyötä
Presidentti Russell M. Nelson ja Wendy W. Nelson
Korotus on perheasia. Perheet voivat saada korotuksen vain Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pelastavien toimitusten avulla.
- 20** Tarpeellista tietoa: Kasteet temppelissä
Heather J. Johnson
Uutena jäsenenä voit mennä temppeliin heti saatua rajatun käytön temppelisuosituksen. Tässä artikkelissa on vastauksia kysymyksiin, joita sinulla saattaa olla ennen kuin menet sinne.
- 22** Ristiriitojen ratkaisemista avioliitossa
S. Brent Scharman
Kun ristiriitoja ratkaistaan, niiden tilalle voi muodostua uusia malleja.

- 28** Sain apua Nancyn kuoltua
Darren Wilcox
Kuinka musertava murheeni voisi korvautua rauhallalla?
- 32** Olkaamme omavaraisia ja riippumattomia
Mikä on kirkon omavaraisuushanke ja kuinka se voi auttaa sinua?

OSASTOT

- 8** Me puhumme Kristuksesta: Ei ole liian myöhäistä saada uutta mahdollisuutta
Amber Jensen
- 10** Opettaminen Vapahtajan tavalla: Elefanti luokkahuoneessa
Jessica Griffith ja Richard M. Romney
- 38** Henkilökuvia uskosta: Ilir Dodaj
- 40** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 80** Kunnes taas kohdataan: Auttakaa jotakuta tänään
Presidentti Thomas S. Monson



44

44 Viisi opetusta nuorille aikuisille nuorilta apostoleilta

Matthew C. Godfrey

Mitä me voimme oppia nyt palautuksen muutamien ensimmäisten apostolien kokemuksista?



Katsopa,
löydätkö tähän
numeroon piilo-
tetun Liahonan.

Vihje: Joskus
hauskanpidon
valepukuna on
palveleminen!

50 Kristuksen kaltainen luonne

Vanhin David A. Bednar

Jeesuksella, joka kärsi eniten, on eniten myötätuntoa meitä kaikkia kohtaan, jotka kärsimme niin paljon vähemmän.

54 Kuinka konferenssipuhe voi muuttaa elämäsi

Hadley Griggs

Mihin sinun pitää keskittyä tässä konferenssissa? Ota se selville tekemällä tämä pikatesti!

58 Pysy lujana

Lindsay Hiller

Opiskelutoverini painostivat minua juomaan, mutta sitten yksi heistä sanoi jotakin, mikä muutti elämäni.

60 Murra "tyypillisen teinin" muotti

Charlotte Larcabal

Haluatko rikkoa stereotyyppiä? Nyt on aika ryhtyä tekemään niin!

62 Juliste: Nouse uskossa

63 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka voit tietää itse

Presidentti Henry B. Eyring

64 Kysymys ja vastaus

Mikä on rukoilemisen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen lisäksi paras tapa vahvistaa todistustani?



66

66 Pariisista Sapporoon

Amie Jane Leavitt

Lapsilla sekä Ranskassa että Japanissa oli jotakin, mitä odottaa innokkaana: uusi temppele!

68 Vastauksia apostolilta: Kuinka Pyhä Henki voi auttaa minua?

Vanhin Robert D. Hales

69 Meidän sivumme

70 Janen matka

Jessica Larsen

Kuinka Janen perhe pääsisi Nauwooseen, kun he eivät päässeet laivaan?

72 Sarah ja magneettikuvaus

Julian Doman

Sarahia pelotti mennä magneettikuvaukseen. Mitä hän voisi tehdä, jotta hänestä tuntuisi paremmalta?

74 Kirkon historian leikekuvia: Uusi profeetta

75 Auttamista yksi kynä kerrallaan

Caleb H.

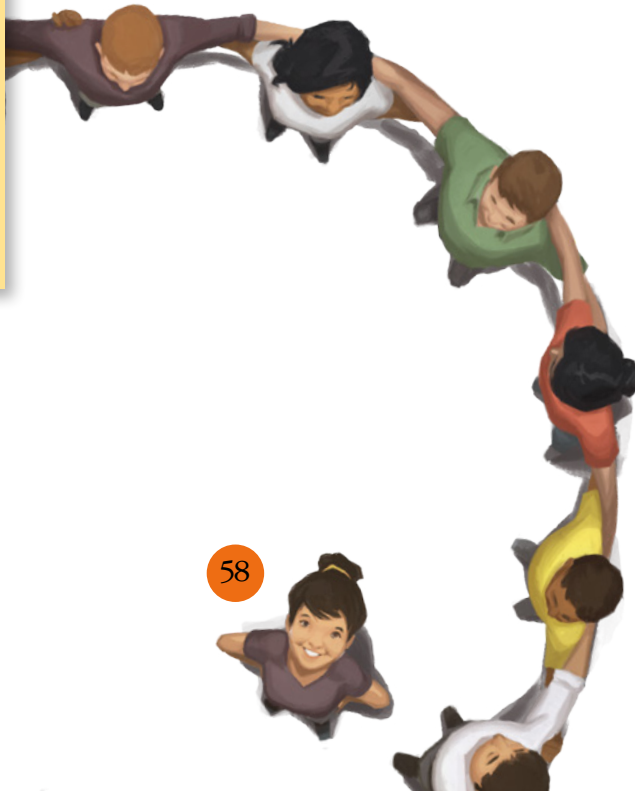
Caleb halusi auttaa pakolaisia – ja niin halusivat toisetkin lapset!

76 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus kävi Joseph Smithin luona

Kim Webb Reid

79 Väriyssivu: Lepöpäivä on pyhä päivä

58



Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctestockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Verkkotilauksinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa Liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen Liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidiin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettuihin kirjoitusmerkeihin), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitiin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viroin kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen epäkaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

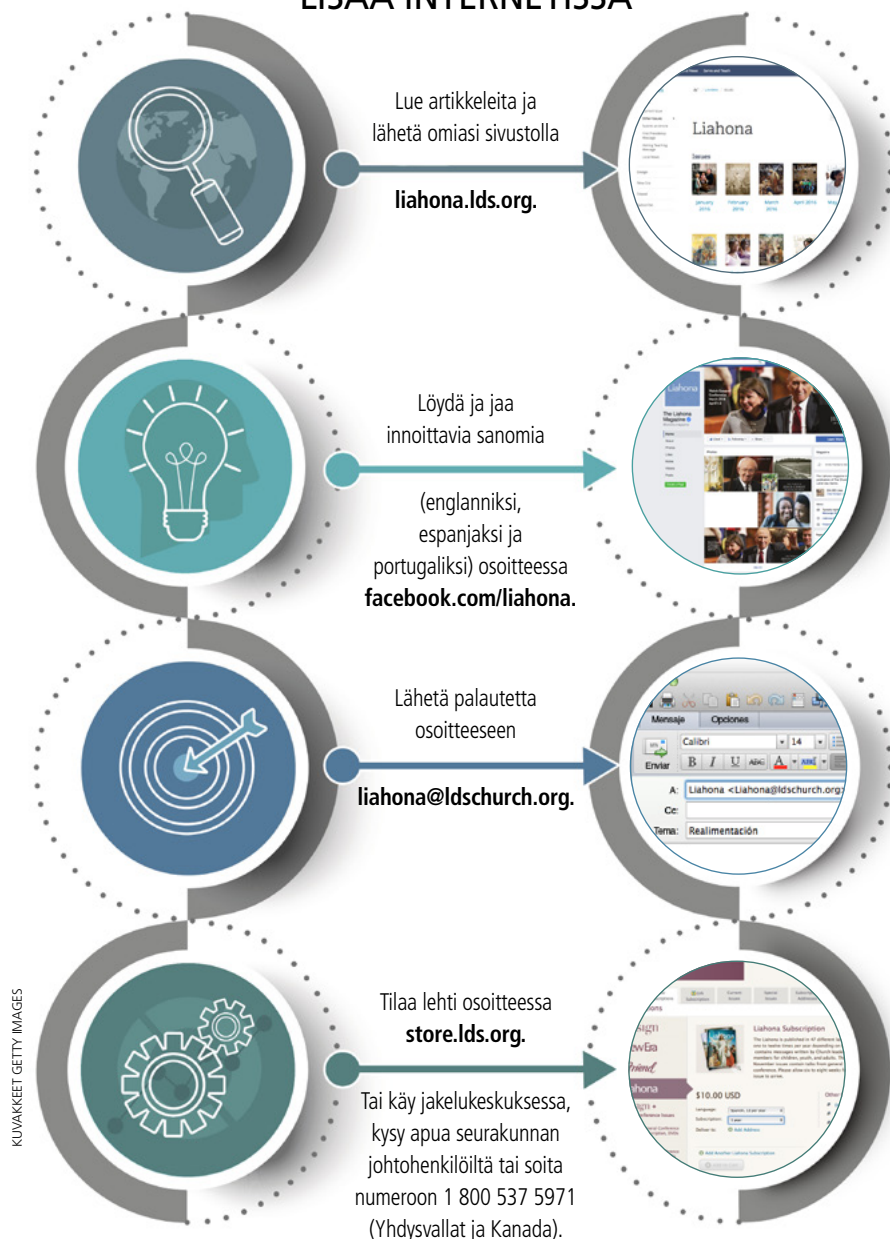
For Readers in the United States and Canada:

October 2017 Vol. 69 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

LISÄÄ INTERNETISSÄ



KUVAKKEET GETTY IMAGES

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 22
Ikätoverien painostus, 58
Isä Jumala, 4, 7, 8, 14, 38, 63, 76
Jeesus Kristus, 28, 50, 76
Jumalallinen luonne, 60
Kirkon historia, 44, 70, 74, 76
Kuolema, 28, 38
Lepopäivä, 79
Lohdu, 28, 72
Murhe, 28

Omavaraisuus, 32, 40, 41, 42, 43
Opettajaneuvoston kokoukset, 10
Opetuslapsuus, 4
Pakolaiset, 75
Palveleminen, 38, 75, 80
Parannus, 8
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 64
Pyhä Henki, 68, 72
Rakkaus, 7

Rauha, 28
Rukous, 63, 64
Sukututkimus, 14
Temppelit, 66, 69
Temppelityö, 14, 20, 66
Todistus, 63, 64
Työllisyys, 32, 41, 43
Usko, 28, 32, 62
Uudet jäsenet, 20
Viisauden sana, 58
Yleiskonferenssi, 54



**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

TULKAA TODELLISIKSI OPETUSLAPSIKSI

Jokaisessa sakramenttikokouksessa meillä on etuoikeus luvata taivaalliselle Isälle, että me muistamme Vapahtajan aina ja pidämme Hänen käskynsä, jotta Hänen Henkensä olisi meidän kanssamme (ks. Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79). Hänen muistamisensa käy meiltä aina luontaisesti, kun otamme päällemme Hänen nimensä. Me teemme niin monin tavoin mutta etenkin silloin kun palvelemme muita Hänen nimessään, luemme Hänen pyhiä sanojaan ja rukoilemme tietääksemme, mitä Hän haluaisi meidän tekevän.

Siten kävi minulle, kun kastoin erään nuorukaisen. Tiesin, että Vapahtajan asetetut palvelijat olivat kutsuneet minut opettamaan lähetyssaarnaajana Hänen evankeliumiaan ja todistamaan Hänestä ja Hänen tosi kirkostaan. Lähetystyötoverini ja minä olimme luvanneet tälle nuorukaiselle, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen voima puhdistaisi hänet, kun hän tekisi parannuksen uskossa Vapahtajaan ja kun yksi Vapahtajan valtuutetuista palvelijoista kastaisi hänet.

Nostaessani nuorukaisen kastealtaan vesistä hän kuis-kasi korvaani: ”Minä olen puhdas, minä olen puhdas.” Sillä hetkellä muistin, kuinka Johannes Kastaja oli kastanut Vapahtajan Jordanvirrassa. Lisäksi muistin, että olin teke-mässä ylösnousseen ja elävän Vapahtajan pelastavaa työtä

– Pyhän Hengen avustamana kuten Johannes.

Minulle ja jokaiselle meistä Vapahtajan muistaminen voi olla enemmän kuin turvautumista muistoon siitä, mitä tiedämme Hänestä ja mitä olemme kokeneet Hänen kanssaan. Voimme tehdä joka päivä valintoja, jotka lähentävät meitä Häneen tällä hetkellä.

Yksinkertaisin valinta voisi olla pyhien kirjoitusten luke-minen. Niin tekemällä voimme tuntea, että olemme Hänen lähellä. Minä tunnen läheisyyttä useimmin silloin kun luen Mormonin kirjaa. Heti kun alan lukea 2. Nefin kirjan lukuja, kuulen mielessäni Nefin ja Lehin äänten kuvailevan Vapahtajaa aivan kuin he tuntisivat Hänet henkilökohtai-sesti. Silloin tunnen läheisyyttä.

Teidän kohdallanne jotkin muut pyhien kirjoitusten koh-dat saattavat aivan erityisesti tuoda teitä lähemmäksi Häntä. Mutta kun teillä on nöyrä ja todellinen aikomus muistaa Vapahtaja, niin luettepa Jumalan sanaa missä ja milloin tahansa, teissä kasvaa entistä suurempi halu ottaa Hänen nimensä päällenne päivittäisessä elämässänne.

Tuo halu muuttaa sitä, kuinka palvelette Herran kir-kossa. Rukoillette taivaalliselta Isältä apua pitääksenne kun-niassa myös sellaisen tehtävän, joka tuntuu teistä pieneltä. Pyydätte avuksenne kykyä unohtaa itsenne ja keskittyä enemmän siihen, mitä Vapahtaja haluaa tapahtuvan niille,



joita teidät on kutsuttu palvelemaan.

Olen tuntenut Hänen kätensä vaikutuksen ja Hänen läheisyytensä palvelutyössäni lastemme kanssa, kun olen rukoillut tietääkseni, kuinka voin auttaa heitä tuntemaan rauhaa, jota vain evankeliumi tuo. Sellaisina hetkinä en ole niinkään välittänyt siitä, pidetäänkö minua onnistuneena isänä, vaan olen välittänyt syvästi lasteni menestyksestä ja hyvinvoinnista.

Halu antaa niille, joita palvelemme, sitä, mitä Vapahtaja antaisi heille, jotta rukouksiin, jotka ovat todellakin Jeesuksen Kristuksen nimessä esitetty *harras pyyntö* taivaalliselle Isälle. Kun rukoilemme sillä tavoin – Vapahtajan nimessä Häneen uskoen – Isä vastaa. Hän lähettää Pyhän Hengen opastamaan, lohduttamaan ja rohkaistamaan meitä. Koska Henki todistaa aina Vapahtajasta (ks. 3. Nefi 11:32, 36; 28:11; Et. 12:41), meissä kasvaa entistä suurempi kyky rakastaa Herraa

koko sydämeistämme, mielestämme ja voimastamme (ks. Mark. 12:30; Luuk. 10:27; OL 59:5).

Päivittäisen ja tämänhetkisen muistamisen siunaukset tulevat hitaasti ja vakaasti, kun palvelemme Häntä, keskitsemme itseämme Hänen sanallaan ja

rukoilemme uskossa Hänen nimeensä. Ja tämä muistaminen muovaa meitä tulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen todellisiksi opetuslapsiksi Hänen valtakunnassaan täällä maan päällä – ja myöhemmin Hänen Isänsä luona tulevaisuuden loistavassa maailmassa. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Eyring neuvoo meitä muistamaan aina Vapahtajan tekemällä päivittäisiä valintoja päättäksemme lähemmäksi Häntä. Voisit lukea sakramenttirukoukset niiden kanssa, joita opetat, sillä niissä esitetään liitto muistaa Hänet aina (ks. Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79).

Voit kehottaa opetettaviasi kirjoittamaan luettelon asioista, joita he voisivat tehdä joka päivä muistaakseen Vapahtajan. Voisit lisäksi kehottaa heitä rukoilemaan taivaalliselta Isältä toistensa menestystä ja hyvinvointia. Voit rukoilla samalla tavoin heidän puolestaan.



NUORILLE

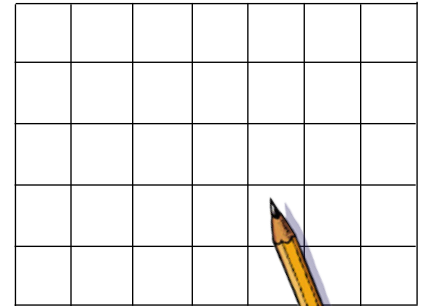
Muista Herra joka päivä

Ystävät, kotiaskareet, läksyt, tv – kovin monet asiat vaativat huomiotamme. Mutta joka viikko lupaamme taivaalliselle Isälle, että muistamme Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen aina (ks. OL 20:79).

Presidentti Eyring sanoo, että me voimme ”tehdä joka päivä valintoja”, jotka auttavat meitä muistamaan Vapahtajan. Voisit asettaa tässä kuussa tavoitteen muistaa Vapahtajan joka päivä paremmin. Voisit valmistaa kalenterin ja sitoutua joka päivä tekemään yhden

asian. Presidentti Eyring luettelee sellaisia asioita kuten pyhien kirjoitusten lukeminen, rukoileminen uskossa sekä Vapahtajan ja muiden palveleminen. Voit myös kirjoittaa päiväkirjaa, osallistua kirkon kokouksiin, kuunnella yleiskonferenssia, käydä temppelissä, laulaa kirkon lauluja – ja paljon muuta! Kun muistamme Vapahtajan päivittäin, presidentti Eyring lupaa, että ”siunaukset tulevat hitaasti ja vakaasti” ja ne muovaavat ”meitä tulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen todelliseksi opetuslapsiksi”.

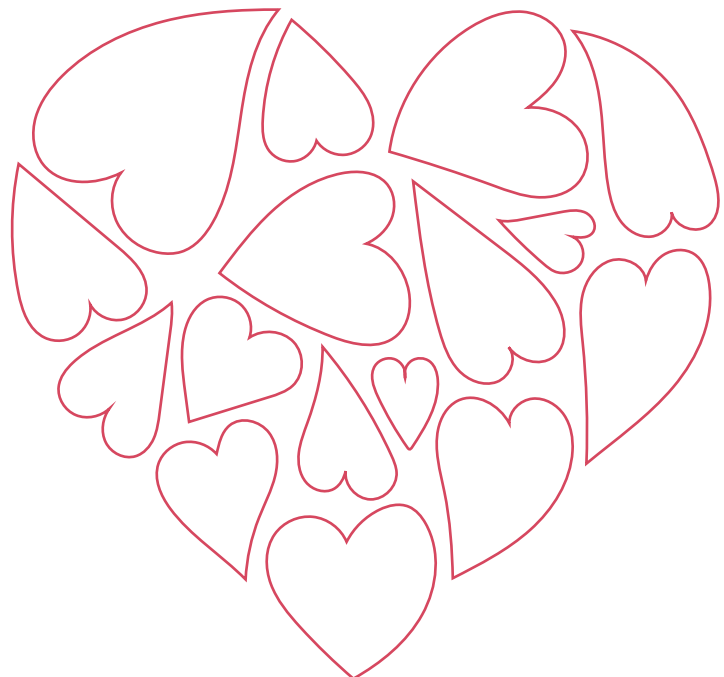
LOKAKUU



LAPSILLE

Runsaasti rakkautta

Kun luumme pyhiä kirjoituksia tai rukoilemme, voimme tuntea, kuinka paljon taivaallinen Isä ja Jeesus rakastavat meitä. Väritä yksi sydän joka kerta kun rukoilet tai luet pyhiä kirjoituksia. Mitä muuta voit tehdä tunteaksesi, että olet lähellä taivaallista Isää ja Jeesusta?



Ympäröikäämmme rakkaudella ne, jotka ovat eksyneet

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka ymmärrys Apuyhdistyksen tarkoituksesta valmistaa Jumalan tyttäriä iankaikkisen elämän siunauksiin?

”Todellisuus on, ettei täydellisiä perheitä ole olemassa”, presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut. ”Olipa perheellänne mitä tahansa ongelmia, täytyipä teidän tehdä mitä tahansa ratkaistaksenne ne, niin ratkaisun alku ja loppu on rakkaus, Kristuksen puhdas rakkaus.”¹

Linda K. Burton, aiempi Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut niistä, jotka eivät ole täysin mukana evankeliumissa: ”Taivaallinen Isä rakastaa kaikkia lapsiaan. – Riippumatta siitä, missä he ovat – polulla tai poissa polulta – Hän haluaa heidät takaisin kotiin.”²

Ovatpa lapsenne harhailleet kuinka kauas tahansa, niin ”kun puhutte heille, älkää puhuko vihaisina, älkää tehkö sitä tylsty älkäää tuomitsevassa hengessä”, presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) opetti. ”Puhukaa heille lempeästi.”³

Vanhin Brent H. Nielson seitsemänkymmenen koorumista on

muistuttanut mieleen Vapahtajan ohjeet niille, joilla on kymmenen hopeakolikkoa ja jotka kadottavat yhden: ”[Etsikää], kunnes se löytyy. Kun tuo eksyksissä oleva on poikanne tai tyttärenne, veljenne tai siskonne, – – tehyämme kaiken voitavamme me rakastamme tuota ihmistä koko sydämestämme – –.

Rukoilen, että te ja minä saisimme ilmoitusta siitä, kuinka parhaiten lähestyä elämässämme niitä, jotka ovat eksyksissä, ja että meillä tarpeen tullen olisi taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kärsivällisyyttä ja rakkautta, kun me rakastamme, huolehdimme ja odotamme tuhlaajapoikia.”⁴

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Olen rukoillut uskossa, että joku, jota rakastan,

etsisi sovituksen voimaa ja tuntisi sen. Olen rukoillut uskossa, että ihmisenkelit tulisivat heidän avukseen, ja he ovat tulleet.

Jumala on laatinut keinoja pelastaa jokaisen lapsensa.”⁵

Pyhien kirjoitusten kohtia ja muuta tietoa

Matt. 18:12; Alma 31:35;
3. Nefi 13:32; OL 121:41–42
reliefsociety.lds.org

VIITTEET

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Niiden ylistyksen, jotka pelastavat”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 79.
2. Linda K. Burton, artikkelissa Sarah Jane Weaver, ”Sister Burton, Sister Wixom Visit Church’s Pacific Area”, *Church News*, 2. huhtikuuta 2013, lds.org/church/news.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 254.
4. Brent H. Nielson, ”Tuhlaajapoikia odottamassa”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 103.
5. Henry B. Eyring, ”Lastenlapsilleni”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 71.



Usko
perhe
auttaminen



Mieti tätä

Kuinka
voimme edelleen osoittaa
rakkautta
niitä kohtaan,
jotka eivät
halua elää
evankeliumin
periaatteiden
mukaan?

EI OLE LIIAN MYÖHÄISTÄ SAADA UUTTA MAHDOLLISUUTTA

Amber Jensen

*Eräs isä sanoi heikosti menestyvälle tyttärelleen, joka oli oppilaani:
"Sinun ei ole liian myöhäistä onnistua." Herra antaa meille saman viestin.*

Sandra oli oppilaana äidinkielen syventävällä kurssillani. Lukuvuodesta oli kulunut useita viikkoja, mutta hän ei ollut tehnyt yhtään läksyä tai projekteja. Hän oli vain unelmoinut pulpettinsa ääressä. Hän keksi verukkeita sille, miksi hän ei ollut tehnyt tehtäviään, eikä hän osoittanut sen enempää oikeaa asennetta kuin haluaakaan tehdä työtä, jota menestyminen niin vaativalla kurssilla edellytti.

Sandran opintoneuvoja ja minä sovimme tapaamisen Sandran, hänen isänsä ja muutamien muiden hänen opettajiensa kanssa ratkaistaksemme, mitä hänen pitäisi tehdä: keskeyttäisikö hän syventävät kurssinsa ja siirtyisi sen sijaan normaaleille kursseille? Olennaisinta oli ääneen lausumaton kysymys, joka painoi meidän kaikkien mieltä: löytäisimmekö keinon auttaa Sandraa menestymään?

Koska uskoin, että Sandra oli saanut monia mahdollisuuksia menestyä mutta oli sen sijaan päättänyt epäonnistua, lähdin tapaamiseen hyvin lannistuneena. Salaa toivoin, että hän päättäisi keskeyttää kurssini, jotta minun ei tarvitsisi enää kantaa hänestä

huolta. Tunsin tehneeni kaiken voitavani ja minusta tuntui, että oli jo liian myöhäistä.

Tapaamisessa Sandran kehonkieli kertoi, että hän itsekin epäili kykyään menestyä. Hän tuijotti pöytää kertoessani hänen laiminlyönneistään äidinkielen kurssilla. Kun historianopettaja vahvisti, että Sandra laiminlöi tehtäviään hänenkin kurssilaan, Sandra lyhyesti alemmas tuolillaan ja näin kyynelten vierivän hänen poskilleen.

Myötätuntoa osoittaen selitin Sandralle ja hänen isälleen, että jos Sandra halusi menestyä näillä haastavilla kursseilla, hänen piti muuttaa käytäytymistä, joka oli vienyt hänet näin syvälle tähän kuoppaan, ja että se olisi hyvin vaikeaa.

Isän viesti

Sitten opintoneuvoja kääntyi Sandran isän puoleen, jolla oli vain vähän koulutusta ja joka vaikutti vaivautuneelta tässä kouluympäristössä. Opintoneuvoja kysyi isältä, oliko tällä jotakin kysyttävää opettajilta. Isä sanoi, ettei hänellä ollut, ja kiitti meitä siitä,

mitä olimme tehneet Sandran hyväksi. Mutta sitten hän lisäsi, että hänellä oli jotakin sanottavaa tyttärelleen.

Sydäntäni ahdisti. Olin osallistunut joihinkin vanhempien ja opettajan välisiin keskusteluihin, joissa vanhemmat olivat nuhdelleet lapsiaan opettajien ja opintoneuvojen edessä moittien heitä laiskuudesta, tarkkaamattomuudesta ja motivaation puutteesta. Valmistauduin kuulemaan samaa uudelleen.

Sen sijaan kuulemani yllättikin minut. Sandran nöyrä isä kääntyi kyynelehtivän 16-vuotiaan tyttärensä puoleen, jota häpeä ja katumus painoivat, ja sanoi tälle: "Ei ole liian myöhäistä. Sinun ei ole liian myöhäistä menestyä. Ei todellakaan ole liian myöhäistä."

Lähdin tuosta tapaamisesta kiittolaisena tämän isän rakastavasta suhtautumistavasta mutta huolissani siitä, ettei hänellä ollut mitään käsitystä, mitä hänen tyttäreltään vaadittaisiin kursien suorittamiseksi tässä tilanteessa. Se tuntui mahdottomalta. Sain kuulla myöhemmin, että Sandra oli päättänyt keskeyttää historiankurssinsa mutta ei äidinkielenkurssiani.

Kun myöhemmin samana päivänä polvistuin rukoukseen miettien omia puutteitani ja pyytäen taivaalliselta Isältäni anteeksiantoa, tajusin, kuinka paljon minulla oli opittavaa Sandran isältä. Epävarmuus ja riittämättömyyden tunteet olivat toisinaan omassa elämässäni saaneet minut miettimään, olinko kelvollinen saamaan uuden mahdollisuuden tai ansaitsinko sellaisen. Noina hetkinä Herra, kuten Sandran isä, oli päättänyt olla moittimatta



minua vaan oli sen sijaan vakuuttanut: ”Ei ole liian myöhäistä, tyttäreni. Ei ole liian myöhäistä.”

Evankeliumin viesti

Kuinka usein olemmekaan usko-
neet vastustajan viestin, ettei meillä
ole toivoa? Profeetat kertovat meille
kuitenkin toista. Jesaja julistaa: ”Kään-
tyköön takaisin Herran luo, sillä hän
armahtaa, turvautukoon Jumalaan,
sillä hänen anteeksiantonsa on run-
sas” (Jes. 55:7). Mormon lisää todis-
tuksensa: ”Niin usein kuin he tekivät
parannuksen ja etsivät anteeksian-
toa vakain aikein, heille annettiin
anteeksi” (Moroni 6:8). Evankeliu-
min ilo on siinä, ettei koskaan ole
liian myöhäistä. Niin usein kuin me

pyydämme anteeksiantoa, me voimme
Herran lunastuksen ansiosta aloittaa
uudelleen.

Sandra, jolla oli intoa aloittaa
uudelleen, teki hitaita mutta merkittä-
viä muutoksia. Muuttuminen ei ollut
helppoa – huonoista tavoista eroon
pääseminen vaati päivittäisiä ponniste-
luja – mutta hän näki ponnistelujensa
tulokset, kun hänen arvosanansa
vähitellen parani.

Evankeliumin näkökulman loppu-
arvosanassamme ei oteta huomioon,
kuinka pitkään olemme horjuneet
tai kuinka syvälle kuoppaan olemme
itsemme kaivaneet. Sen sijaan Herra
tuomitsee elämämme sen mukaan,
mihin suuntaan olemme menossa,
kuinka olemme tehneet parannusta ja

kuinka paljon olemme turvautuneet
Hänen sovituksensa.

Olin rajallisella ymmärrykselläni
epäillyt Sandran kykyä päästä eroon
menneistä virheistään. Sen sijaan mei-
dän täydellinen Isämme ei koskaan
menetä toivoaan lastensa kykyyn
saavuttaa pelastus tulella täydel-
lisiksi Kristuksessa. Ei ole väliä sillä,
kuinka kauas olemme joutuneet, sillä
Hän lähtee aina etsimään sitä, joka
on eksynyt. Herra pyytää, ettemme
enää vaeltaisi muukalaisina synnissä
vaan sen sijaan etsisimme Häntä
tuntien toivoa ja nauttisimme Hänen
äärettömän sovituksensa siunauksista.
Tosiaankaan koskaan ei ole liian
myöhäistä. ■

Kirjoittaja asuu Virginiassa Yhdysvalloissa.

ELEFANTTI LUOKKAHUONEESSA

Opettajaneuvoston kokoukset muuttavat sekä sitä, kuinka opetamme, että sitä, kuinka opimme.

Jessica Griffith ja Richard M. Romney
kirkon lehdet

Miswakhe Sitolella on edessään haaste. Koska hän on pyhäkoulun johtaja, hänellä on Jumalan antama vastuu kehittää osaltaan evankeliumin oppimista ja opettamista seurakunnassa.¹

Mutta hänen seurakuntansa jäsenet Johannesburgissa Etelä-Afrikassa ovat joissakin tapauksissa hyvin erilaisia taustoiltaan ja odotuksiltaan. Jotkut ovat saaneet hyvän koulutuksen, toiset eivät. Monille on opetettu, että oppilaan tehtävä on kuunnella, ei puhua. Toisilla on edessään raskas kulttuuriin liittyvä kamppailu sen ymmärtämiseksi, että *sekä* miesten *että* naisten tulee osallistua opetukseen kirkossa ja kotona.

”Meillä on myös ihmisiä, jotka puhuvat eri kieliä”, veli Sitole sanoo. ”Mutta Henki haluaa johdattaa jokaista.”

Kun viime vuonna esiteltiin opettajaneuvoston kokoukset ja ohjelma *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, seurakunnat kaikkialla kirkossa alkoivat järjestää opettajaneuvoston kokouksia, jotta niissä voidaan keskustella, oppia ja harjoitella, mitä Vapahtajan tavalla opettaminen tarkoittaa.

Silloin veli Sitole alkoi nähdä, kuinka opettajaneuvoston kokoukset voisivat olla hänen seurakuntansa siunaukseksi. Kulttuuriin liittyviä haasteita voitaisiin käsitellä, opetukseen osallistumista voitaisiin lisätä ja jäsenen eri näkökannat voisivat osoittautua siunauksiksi.

Kuten monet muut eri puolilla maailmaa, veli Sitole ymmärsi, ettei Herra käytä opettajaneuvoston kokouksia pelkästään muuttaakseen sitä, kuinka me opetamme, vaan Hän käyttää niitä myös muuttaakseen sitä, kuinka me opimme.

Elefanttisovellus

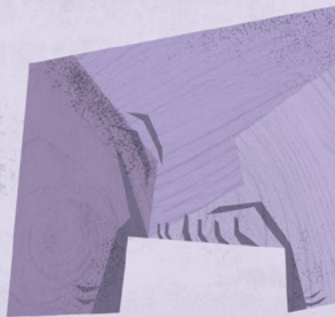
Yksi kiinnostavimmista veli Sito-
len tekemistä havainnoista oli se, että kun opettajat antavat oppilaille mahdollisuuksia osallistua omaan oppimiseensa, kaikki hyötyvät eri näkökantojen tuomasta laajemmasta näkemyksestä.

Veli Sitole oppi ymmärtämään sen eräässä opettajaneuvoston kokouksessa, kun yksi seurakunnan jäsenistä kertoi vertauksen sokeista miehistä

Köysi



Seinä



Viuhka



ja elefantista soveltaen sitä hieman. Vertauksessa kerrotaan, kuinka kuusi sokeaa miestä kuvailivat kukin elefanttia eri tavoin (jalka on kuin pilari, häntä on kuin köysi, kärsä on kuin vesiletku jne.), koska jokainen kosketti elefantista eri osaa.²

”Mutta oletetaan, että elefanti kuvaa evankeliumin opettamista”, veli Sitole sanoo. ”Silloin meidän pitää mahdollistaa se, että luokan jokainen jäsen voi kertoa näkökantansa, jotta saavutamme yhdessä yhteisen ymmärryksen siitä, kuinka evankeliumi siunaa meitä kaikkia.”

Siksi veli Sitolen seurakunnassa opettajat istuvat opettajaneuvoston kokouksessa aina pöydän ympärillä – keskustelun edistämiseksi. ”Se muistuttaa meitä siitä, että jokaisella on yhtäläinen ääni”, hän sanoo.

Heidän tarpeidensa mukaan

Tokiossa Japanissa Natsuko Soejima arveli, ettei pystyisi opettamaan hyvin. ”Kun minut kutsuttiin nuorten

pyhäkoulun opettajaksi”, hän sanoo, ”kerroin piispalle, että minua pelotaisi. Mutta piispa sanoi, että kutsu oli tullut Jumalalta, joten otin sen vastaan.”

Sisar Soejimasta luokka oli ryhmänä pelottava, koska kullakin oppilaalla oli yksilöllisiä haasteita. Kahdella nuorista oli kuulovamma. Jotkut luokan jäsenistä, jotka olivat muuttaneet Japaniin muista maista, puhuivat vain englantia. Hän arkaili myös ikäeroa itsensä ja luokkansa jäsenten välillä.

Sitten eräässä opettajaneuvoston kokouksessa sisar Soejima löysi ratkaisun. ”Puhuimme luokan jokaisen jäsenen rakastamisesta, heidän nimiensä opettelemisesta, rukoilemisesta heidän puolestaan yksi kerrallaan ja opettamisesta – Hengen johdatuksella – *heidän* tarpeidensa mukaan”, hän selittää, ”joten aloin tehdä niin.” Hän teki myös jotakin muuta neuvostossa oppimaansa: ”Käytin kieltä, joka välitti rakkauttani.”

Tulos? ”Sydämeni muuttui. Aloin tuntea kiintymystä oppilaitani kohtaan. Välitin niistä, jotka olivat poissa, ja rukoilin heidänkin puolestaan. Heti kun yksi oppiaihe oli pidetty, aloin valmistella seuraavaa, jotta minulla olisi aikaa miettiä opettamismahdollisuuksia. Olin pakahtua ilosta.”

Erityisiä vastauksia

Brad Wilson, pyhäkoulun johtaja Minnesotassa Yhdysvalloissa, huolehtii siitä, etteivät opettajat lähde opettajaneuvoston kokouksesta ennen kuin he ovat keskustelleet siitä, kuinka he aikovat muuttua oppimansa perusteella.

”Noudatamme julkaisun *Opettämisen Vapahtajan tavalla* runkoa”, veli Wilson sanoo. ”Keskustelemme opettajien kokemuksista ja sitten keskustelemme yhdestä ehdotetuista aiheista. Avustajana esitän kysymyksiä ja tiivistän ajatuksia. Sitten harjoittelemme toteutusta. Jakaudumme pieniin ryhmiin ja keskustelemme siitä, mitä

Pilari



Letku



Keihäs



kukin aikoo tehdä eri tavoin tämän-päiväisen kokouksemme johdosta.”

Ron Goodson, joka on diakonien koorumin opettaja samassa seurakunnassa, sanoo, että häneen on tehnyt vaikutuksen se, kuinka veli Wilson ”valmentaa” neuvostoa. ”Puhumme siitä, kuinka Vapahtaja opettaisi”, hän sanoo. ”Kun sitten tunnen Hengen vaikutusta, ajattelen: ”Tämä on sellaista, mitä minun pitää kokeilla luokassani.” Vapahtajan ajatteleva muuttuu lähestymistapaani. En pohdi enää niinkään sitä, että minun on valmistettava

oppiaihe, vaan enemmän sitä, mitä nämä diakonit tarvitsevat ja kuinka voin osaltani antaa sitä heille.”

Hän muistaa kirjoittaneensa päiväkirjaansa: ”Osallistuin tänään opettajaneuvoston kokoukseen, ja minun pitää tehdä seuraavaa.” Itse asiassa hänen päiväkirjansa on täynnä sellaisia muistiinpanoja. Nyt hän valmistautuu etukäteen: ”Kun aloittaa varhain, saa kehotuksia koko viikon ajan.” Hän kysyy diakoneilta, mitä heidän elämässään tapahtuu: ”Pystyn tehokkaammin auttamaan heitä, kun tunnen heidät paremmin.” Ja hän kutsuu

diakoneja auttamaan opettamisessa: ”Kun he tekevät niin, hekin oppivat paremmin.”³

Jatkoin laulamista

”Puhuimme neuvostossamme siitä, kuinka musiikki voi luoda Hengelle otollisen ilmapiirin”, kertoo Jocelyn Herrington, Alkeisyhdistyksen opettaja samassa minnesotalaisessa seurakunnassa. ”Olin myöhemmin opettamassa päivänsäteitä. Ajattelin: ’Laulan, kun he värähtävät, ja siitä tulee mukavaa.’ Aloin laulaa, ja kaikki lapset pysähtyivät kuuntelemaan. Niinpä jatkoin



LISÄÄ TIETOA

Lisää tietoa opettajaneuvoston kokouksista sekä ohjelmasta *Opettaminen Vapahtajan tavalla* on sivustolla opettaminen.lds.org.

MUUTOKSIA SUNNUNTAIKOKOUKSIIN VUONNA 2018

Tammikuusta alkaen Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksiin on tulossa muutoksia. Nämä muutokset rakentuvat sille, mitä jäsenet ovat oppineet opettajaneuvoston kokouksissa. Muutoksia selitetään ja uutta oppiaineistoa tulee saataville – ensi kuusta lähtien – *Liahonan* konferenssinumeroissa, Evankeliumiaiheinen kirjasto -soveluksessa ja sivustolla lds.org.

kannustaa nyt Uskolliset 8 -luokkansa oppilaita rukoilemaan toistensa puolesta. Se on ollut tehokasta, mutta ei ehkä toimisi samalla tavoin aikuisten luokassa. ”Rukoileminen suuren Evankeliumin oppi -luokan jokaisen jäsenen puolesta saattaisi olla ylivoimaista”, hän sanoo. ”Onneksi nämä opettajat sanovat: ’Kuinka voimme mielestänne mukauttaa tuon omaan luokkaamme sopivaksi?’ Ja me löydämme yhdessä ratkaisuja.”

Hän sanoo: ”Arvostan opettajaneuvoston kokouksissa sitä, että niissä meillä on aikaa pohtia, kuinka pärjäämme ja miten toimimme. On hyödyllistä saada tukea ja palautetta ja tuntea, että kaikki tekevät työtä samaa tavoitetta kohti. Pidän myös erilaisista näkökannoista, joita monilukuinen joukko tuo keskusteluun. Se auttaa minua pohtimaan asioita, joita en varmasti yksinäni olisi tullut ajatelleeksi.”

Kun osallistumme opettajaneuvoston kokouksiin ja kerromme ajatustamme, näkemyksemme elefantista nimeltä ”evankeliumin opettaminen” alkaa selkiytyä. Kuten veli Sitole Afrikassa, monet jäsenet eri puolilla kirkkoa huomaavat, että kun kykymme opettaa Vapahtajan tavalla kehittyä, se muuttaa sekä sen, kuinka opetamme, että myös sen, kuinka opimme. ■

VIITTEET

1. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 12.2.2.
2. Vertaus sisältyy puheeseen Dieter F. Uchtdorf, ”Mitä on totuus?”, kirkon koululaitoksen harjoitustilaisuus nuorille aikuisille, 13. tammikuuta 2013, [broadcasts.lds.org](https://www.broadcasts.lds.org), ja artikkeliin Dieter F. Uchtdorf, ”What Is the Truth?”, *Friend*, maaliskuu 2017, s. 2.
3. Lisää ehdotuksia on artikkelissa Brian K. Ashton, ”Auta nuoria opettamaan”, *Liahona*, elokuu 2016, s. 24–25.

laulamista. Se tosiaan toi Hengen, ja kun olin laulanut, he olivat kunnioittavia ja odottivat, että puhuisin. Olimme keskustelleet [neuvostossa] siitäkin, että tilaisuuden tullen voi todistaa. Niinpä todistin sanoilla, joita lapset pystyivät ymmärtämään.”

Sisar Herrington sanoo, että hän arvostaa Alkeisyhdistyksen opettajien ottamista mukaan neuvoston kokouksiin. ”Puhumme aikuisten opettamisesta”, hän kertoo, ”mutta sitten veli Wilson kysyy: ’Entä nuorten opettaminen? Entä lasten opettaminen?’ Hän palauttaa mieleemme sen, että kyse on kaikista eri ikäryhmistä.”

Neuvostosta neuvostoon

Adam Martin, seurakunnan pyhäkoulun johtaja Calgaryssa Albertan provinssissa Kanadassa, sanoo arvostavansa seurakuntaneuvostolta saatuja ehdotuksia. ”Apuyhdistyksen johtaja tai vanhinten koorumin johtaja sanoo: ’Haluaisimme opettajien keskittyvän tähän’, joten otamme asian puheeksi opettajaneuvoston kokouksessa”, hän kertoo.

Kun opettajaneuvoston kokouksia alettiin pitää, opettajat eivät tienneet, mitä odottaa, joten hän kutsui monia kokouksiin henkilökohtaisesti ja esitteli koulutusaineistoa, jota on sivustolla [opettaminen.lds.org](https://www.opettaminen.lds.org). ”Nyt kaikki sujuu”, hän sanoo. ”He tietävät, että se on paikka, jossa keskustellaan ajankohtaisista aiheista.”

Eräissä äskettäisessä kokouksessa keskityttiin Hengen mukaan toimimiseen. ”Puhumme siitä, että pitää valmistautua hyvin mutta ettei kaikkea aineistoa ehdi opettaa”, hän sanoo. ”Eräs sisar kertoi, että hänestä oli aina

tuntunut, että hänen pitäisi puhua jokaisesta kohdasta oppiainesuunnitelmassaan. Näin hänen saavan oivalluksen, kun puhuimme innoituksen mukaan toimimisesta keskustelun ohjaamisessa.”

Löydämme ratkaisuja yhdessä

Jokaisessa opetustilanteessa on omat mahdollisuutensa, haasteensa ja ajateltavissa olevat siunauksensa. Siksi neuvostot ovat tehokkaita, koska niissä opettajat voivat Hengen avulla etsiä ja löytää vastauksia *omiin* erityisiin haasteisiinsa.

Geoffrey Reid, vaaran pyhäkoulun johtaja Arizonassa Yhdysvalloissa, sanoo opettajaneuvoston kokousten toimivan parhaiten, kun opettajat ymmärtävät, että heidän tarkoituksensa on neuvotella: ”Silloin he näkevät, että he voivat auttaa toisiaan.”

Hänen mukaansa vaarna keskittyä auttamaan opettajia siirtymään ajatuksesta ”Suoriudunko hyvin?” ajatukseen ”Kuinka sanoma otetaan vastaan?”

Marisa Canova, Alkeisyhdistyksen opettaja kyseisessä vaarnassa, sanoo, että vastauksena Hengen kehoitukseen, jonka hän sai opettajaneuvostossa, hän



"Monet [henget] odottavat innokkaasti, että heidän ystävänsä, jotka ovat yhä elossa, palvelevat heidän hyväkseen temppeleissä", edesmennyt isoisoisäni sanoi ilmestyessään isoisälleni A. C. Nelsonille.



Avatkaa taivaat

TEKEMÄLLÄ TEMPPELI- JA SUKUTUTKIMUSTYÖTÄ



**Presidentti
Russell M. Nelson,**
kahdentoista
apostolin koorumin
presidentti,
ja Wendy W.
Nelson

*Esityksessään RootsTech 2017
-sukututkimuskonferenssissa presidentti Russell M.
Nelson ja hänen vaimonsa Wendy kehottivat
myöhempien aikojen pyhiä pohtimaan rukoillen,
millaisen uhrauksen nämä voivat tehdä ollakseen
enemmän mukana temppeli- ja sukututkimustyössä.*

Presidentti Nelson: Kun isoisäni A. C. Nelson oli nuori aviomies ja isä, vasta 27-vuotias, hänen oma isänsä kuoli. Noin kolme kuukautta myöhemmin hänen edesmennyt isänsä eli isoisoisäni tuli käymään hänen luonaan. Tuo käynti tapahtui huhtikuun 6. päivän jälkeisenä yönä vuonna 1891. Isoisä Nelsoniin hänen isänsä käynti teki niin suuren vaikutuksen, että hän kirjoitti kokemuksen päiväkirjaansa perheensä ja ystäviensä luettavaksi.

”Olin vuoteessa, kun isä tuli huoneeseen”, isoisä Nelson kirjoitti. ”Hän tuli istumaan sängyn reunalle. Hän sanoi: ’Poikani, koska minulla oli muutama vapaa hetki, sain luvan tulla lyhyeksi aikaa katsomaan sinua. Minä voin hyvin, poikani, ja minulla on ollut hyvin paljon tehtävää kuolemani jälkeen.’”

Kun isoisä Nelson kysyi isältään, mitä tämä oli tehnyt, tämä vastasi, että oli ollut kiireinen opettaessaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia henkimaailmassa.

”Et voi kuvitellakaan, poikani, kuinka paljon henkimaailmassa on henkiä, jotka eivät ole vielä ottaneet vastaan evankeliumia”, tämä sanoi. ”Mutta monet ovat ottamassa sen vastaan, ja suuri työ on toteutumassa. Monet odottavat innokkaasti, että heidän ystävänsä, jotka ovat yhä elossa, palvelevat heidän hyväkseen temppeleissä.”

Isoisä Nelson sanoi isälleen: ”Aiomme mennä temppeliin ja tulla sinetöidyksi sinuun, isä, niin pian kuin pystymme.”



A. C. Nelson, presidentti
Russell M. Nelsonin isoisä

Isoisoisäni vastasi: "Se onkin osasyys siihen, miksi tulin katsomaan sinua, poikani. Meistä tulee vielä perhe, ja me elämme kautta iankaikkisuuden."

Sitten isoisä Nelson kysyi: "Isä, onko evankeliumi, kuten sitä tässä kirkossa opetetaan, totta?"

Hänen isänsä osoitti makuuhuoneen seinällä olevaa kuvaa ensimmäisestä presidenttikunnasta.

"Poikani, aivan yhtä varmasti kuin näet tuon kuvan, aivan yhtä varmasti evankeliumi on totta. Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on voima pelastaa jokainen ihminen, joka noudattaa sitä, eivätkä he voi koskaan saavuttaa pelastusta Jumalan valtakunnassa millään muulla tavoin. Poikani, pidä aina kiinni evankeliumista. Ole nöyrä, ole rukoileva, ole alistuvainen pappeudelle, ole luotettava, ole uskollinen liitoille, jotka olet tehnyt Jumalan kanssa. Älä tee koskaan mitään, mikä ei ole Jumalalle mieleen. Voi, mikä siunaus evankeliumi onkaan. Poikani, ole hyvä poika."

Sisar Nelson: Minä sitten pidän kaikista noista neuvoista. "Ole nöyrä, ole rukoileva, ole alistuvainen pappeudelle, ole luotettava, ole uskollinen liitoille, jotka olet tehnyt Jumalan kanssa. – Ole hyvä poika." Siinä kuusi neuvoa, jotka olet saanut edesmenneeltä isoisoisältäsi. Hän

kuulostaa tosiaan kovasti presidentti Gordon B. Hinckleyltä (1910–2008), jolla oli myös kuusi neuvoa.¹

Presidentti Nelson: Totta tosiaan. Koen hyvin kallisarvoiseksi sen, että isoisäni jätti tuon muistinmerkinnän meille. Saimme tietää, että myöhemmin isoisoisän lapset sinetöitiin isoisoisään. Näin isoisoisän käynnin tarkoitus toteutui.

Elian henki

Presidentti Nelson: Eräs hyvin merkittävä nimi pyhissä kirjoituksissa selittää, miksi perhe on niin tärkeä. Tuo nimi on Elia. Hepreankielinen EL-I-JAH tarkoittaa kirjaimellisesti "Jehova on minun Jumalani".² Ajatelkaa sitä! Elian nimeen sisältyy heprean kielessä sekä Isän että Pojan nimi.

Sisar Nelson: Elia oli viimeinen profeetta, jolla oli Melkisedekin pappeuden sinetöimisvoima ennen Jeesuksen Kristuksen aikaa. Elian tehtävänä oli kääntää lasten sydämet isien puoleen ja isien sydämet lasten puoleen, jotta heidät voitaisiin sinetöidä yhteen, tai muutoin "koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan" (JS–H 39, kursivointi lisätty). Tuo on varsin vahvaa kieltä.

Presidentti Nelson: Ajattelen mielelläni, että Elian henki on "Pyhän Hengen ilmoitus, joka todistaa perheen jumalallisesta luonteesta".³ Pyhien kirjoitusten oppaan mukaan "Elian voima on pappeuden sinetöimisvoima. Se, mikä sidotaan ja vapautetaan sen avulla maan päällä, sidotaan ja vapautetaan taivaassa." ("Elia".)

Sisar Nelson: Kun siis sanomme, että Elian henki vaikuttaa ihmisiin kannustaen heitä etsimään edesmenneitä sukulaisiaan, sanomme todellisuudessa, että Pyhä



Henki kehottaa meitä tekemään niitä asioita, joiden ansiosta perheitä voidaan sinetöidä iankaikkisuudeksi.

Presidentti Nelson: On hienoa kääntää lasten sydämet heidän isiensä puoleen kertomalla tärkeitä sukutarinoita tavoilla, joita nykyisin on käytettävissä ja jotka ovat mieleenpainuvia. Ehkäpä se, että meillä on aina silmiemme edessä suvun asiakirjoja, kertomuksia, valokuvia ja muistoesineitä, voi vahvistaa todistustamme (ks. Moosia 1:5). Kun panemme niitä seinillemme, pöydillemme, tietokoneisiimme, iPadeihimme ja jopa matkapuhelimiimme, ne voivat kannustaa meitä tekemään parempia valintoja ja pääsemään lähemmäksi Herraa ja sukulaisiamme.

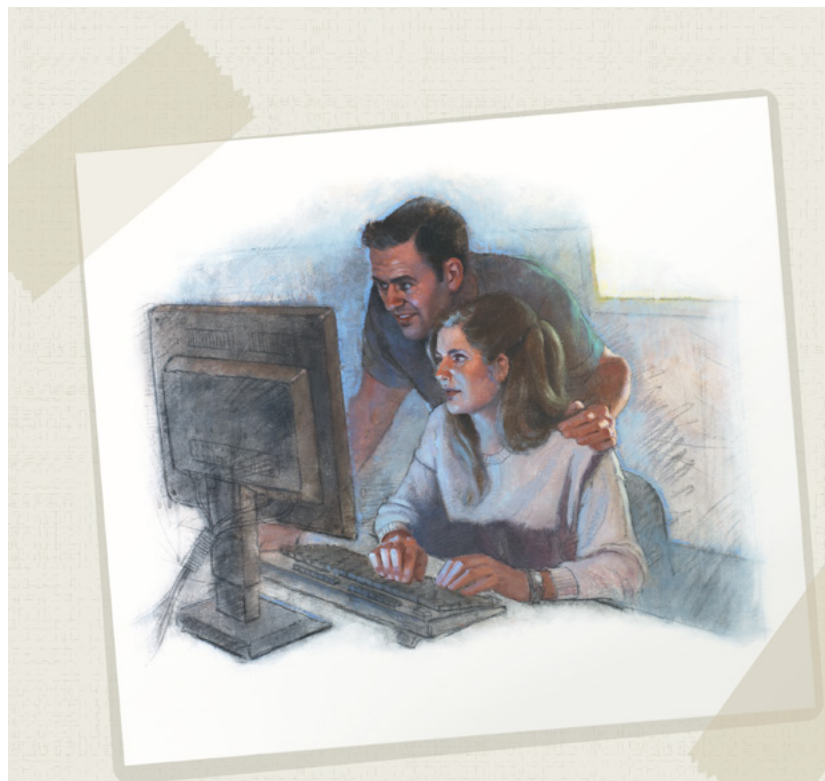
Jos kuitenkin jätämme asian siihen, emme ole todellisuudessa tehneet tarpeeksi. Meidän kirkon jäsenten kiinnostusta sukututkimustyöhön on innoittanut Herralta saatu ohje, että esivanhempamme eivät voi päästä täydellisyyteen ilman meitä ja että me emme voi päästä täydellisyyteen ilman heitä (ks. OL 128:15).

Se tarkoittaa, että me olemme sidoksissa toisiimme temppelin pyhien sinetöimistöimitusten avulla. Meidän tulee olla vahvoja lenkkejä ketjussa, joka ulottuu esivanhemmistamme jälkeläisiimme. Jos kertomusten ja valokuvien kokoelmamme jäävät joskus itse tarkoitukseksi – jos tiedämme, keitä esivanhempamme ovat, ja tiedämme heistä hienoja asioita mutta jätämme heidät hylättyinä toiselle puolelle vailla heidän tarvitsemiaan toimituksia – sellaisesta huomion suuntaamisesta esivanhempoiimme ei ole heille mitään apua, koska he jäävät suljetuiksi henkivankilaan.

Sisar Nelson: Esivanhempia koskevien kertomusten säilyttäminen on tärkeää, mutta sen ei pitäisi koskaan tapahtua esivanhempiemme hyväksi tehdyn toimitustyön kustannuksella. Meidän pitää järjestää aikaa siihen, että etsimme toimituksiin tarvittavat tiedot esivanhemmistamme.

Presidentti Nelson: Ja se tarkoittaa, että uhraamme aikaa, jota muutoin käyttäisimme muihin toimintoihin. Meidän pitää viettää enemmän aikaa temppelissä ja sukututkimuksen parissa, mihin sisältyy indeksointi.

Sisar Nelson: Uhria todella seuraa aina siunaus Herran.⁴ Minua on siunattu niin, että olen löytänyt monia esivanhempia, joiden tunnen varmasti olleen valmiita tekemään liittoja Jumalan kanssa ja ottamaan vastaan välttämättömät toimituksensa. Ajan kuluessa olen oivaltanut, että kun minulla on ollut työn alla valtava projekti ja kun aika, tarmo ja ideat ovat alkaneet loppua, niin jos olen uhrannut aikaani etsimällä toimituksiin tarvittavat tiedot joistakin



esivanhemmistani tai mennyt temppeliin olemaan heidän sijaisenaan, taivaat ovat avautuneet ja tarmoa ja ideoita on alkanut virrata. Jotenkin olen ehtinyt saamaan projektini valmiiksi määräaikaan mennessä. Se on ollut täysin mahdollista, mutta niin on käynyt joka kerta. Temppeli- ja sukututkimustyö tuovat minulle iloa, joka ei todellakaan ole tästä maailmasta.

Sukututkimus ja lähetystyö

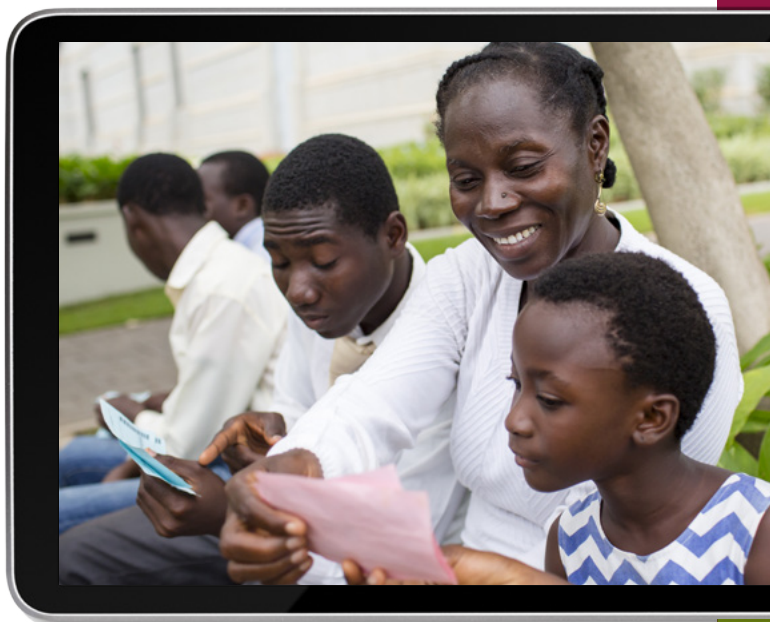
Presidentti Nelson: Jos minä olisin nyt lähetysaarnaja, kaksi parasta ystävääni seurakunnassa, jossa palvelisin, olisivat seurakunnan lähetystyönjohtaja ja seurakunnan temppeli- ja sukututkimusneuvoja.

Ihmisillä on synnynnäinen halu saada tietoa esivanhemmistaan. Se tarjoaa lähetysaarnajillemme luontevan tilaisuuden keskustella ihmisten kanssa. Kun lähetysaarnajat oppivat rakastamaan opettamiaan ihmisiä, he kysyvät luonnollisesti näiden perheestä. ”Elävätkö vanhempasi? Elävätkö isovanhempasi? Tunnetko kaikki isovanhempasi?” Keskustelu soljuu helposti, kun niitä, jotka kiinnostuvat puhumaan lähetysaarnajien kanssa, kutsutaan kertomaan rakastamistaan ihmisistä.

Siinä vaiheessa lähetysaarnajien, myös jäsenlähetysaarnajien, voi olla luontevaa kysyä: ”Tunnetko ketään isovanhempiesi vanhemmista? Tiedätkö heidän nimensä?” On todennäköistä, etteivät tutkijat tiedä kaikkien kahdeksan isovanhempansa nimeä.

Silloin lähetysaarnajat voivat ehdottaa: ”Minulla on kirkossamme ystävä, joka voi auttaa. Jos löytäisimme muutamien tai kenties kaikkien isovanhempiesi vanhempien nimet, haluaisitko käyttää muutaman tunnin ajastasi saadaksesi tietää, keitä isovanhempiesi vanhemmat ovat?” Tuo ystävä kirkossa on tietenkin seurakunnan temppeli- ja sukututkimusneuvoja.

Sisar Nelson: Mielestäni lähetysaarnajille voi olla lohdullista tietää, etteivät he ole koskaan yksin löytäessään ja opettaessaan ihmisiä, jotka ovat vastaanottavaisia Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin totuuksille. Presidentti George Q. Cannon (1827–1901), joka palveli neljän kirkon presidentin neuvonantajana, on opettanut, että näinä myöhempinä aikoina ne, jotka liittyvät kirkkoon, liittyvät juuri siitä syystä, että heidän esivanhempiensa ovat rukoilleet



jonkun jälkeläisensä liittymistä kirkkoon, jotta he, nämä esivanhemmat, voivat saada välttämättömät toimitukset sijaisen välityksellä.⁵

Korotus on perheasia

Presidentti Nelson: Korotus on perheasia. Perheet voivat saada korotuksen vain Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pelastavien toimitusten avulla. Perimmäisenä tavoitteena, johon pyrimme, on se, että meistä tulee onnellisia perheenä – olemme saaneet endaumentin, meidät on sinetöity ja olemme valmiita iankaikkiseen elämään Jumalan luona.

Sisar Nelson: Jokainen oppitunti, jolle osallistumme kirkossa, jokainen kerta, kun palvelemme, jokainen liitto, jonka teemme Jumalan kanssa, jokainen pappeuden toimitus, jonka otamme vastaan – kaikki, mitä teemme kirkossa, johtaa meitä pyhään temppeliin, Herran huoneeseen. Aviopari ja heidän lapsensa voivat saada sine-töimistötoimituksesta todella paljon voimaa, kun he pitävät liittonsa.

Presidentti Nelson: Joka päivä me valitsemme ajatuksillamme, tunteillamme, sanoillamme ja teoillamme, missä haluamme elää iankaikkisesti. Taivaallinen Isämme on julistanut, että Hänen työnsä ja kirkkautensa on lastensa kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen (ks. Moos. 1:39). Mutta Hän *haluaa*, että me päätämme palata Hänen luokseen. Hän ei pakota meitä millään tavalla. Se, kuinka tarkasti pidämme liittomme, osoittaa



Hänelle tarkalleen, kuinka paljon haluamme palata asumaan Hänen luokseen. Jokainen päivä tuo meitä lähemmäksi loistavaa mahdollisuuttamme iankaikkiseen elämään tai vie kauemmaksi siitä. Meidän kunkin tulee pitää liittomme, tehdä päivittäin parannusta ja pyrkiä olemaan enemmän Vapahtajamme kaltaisia. Silloin ja vain silloin perheet voivat olla yhdessä ikuisesti.

Sisar Nelson: Todistan, että olipa elämännne tällä hetkellä kuinka mahtavaa tai kuinka masentavaa ja murheellista hyvänsä, niin osallistumiseen temppeli- ja sukututkimustyöhön tekee sen paremmaksi. Mitä tarvitsette elämässänne juuri nyt? Enemmän rakkautta? Enemmän iloa? Enemmän itsehillintää? Enemmän rauhaa? Enemmän merkityksellisiä hetkiä? Enemmän tunnetta siitä, että voitte vaikuttaa? Enemmän hauskuutta? Enemmän vastauksia sielua luotaaviin kysymyksiinne? Enemmän luottamuksellisia yhteyksiä muihin? Enemmän ymmärrystä siihen, mitä luette pyhistä kirjoituksista? Enemmän kykyä rakastaa ja antaa anteeksi? Enemmän kykyä rukoilla voimallisesti? Enemmän innoitusta ja luovia ideoita työhönne ja muihin projekteihinne? Enemmän aikaa siihen, millä on todella merkitystä?

Pyydän hartaasti teitä uhraamaan aikaanne Herralle lisäämällä aikaanne temppeli- ja sukututkimustyöhön ja katsomaan sitten, mitä tapahtuu. Todistan, että kun osoitamme Herralle, että haluamme tosissamme auttaa esivanhempiamme, taivaat avautuvat ja me saamme kaiken tarvitsemamme.

Presidentti Nelson: Voimme saada koko ajan innoitusta temppeli- ja sukututkimustyökokemuksista, joita muilla on ollut. Mutta meidän täytyy tehdä jotakin, jotta todella kokisimme itsekin sitä iloa. Haluaisin esittää meille jokaiselle haasteen, jotta tämän työn tuoma suurenmoinen

tunne voi jatkua ja jopa lisääntyä. Kehotan teitä rukoillen pohtimaan, millaisen uhrauksen – miehellään uhrauksen ajastanne – voitte antaa, jotta tekisitte tänä vuonna enemmän temppeli- ja sukututkimustyötä.

Me olemme mukana kaikkivaltiaan Jumalan työssä. Hän elää. Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Me olemme Hänen liittolapsiaan. Hän voi luottaa meihin. ■

Esityksestä, joka pidettiin RootsTech 2017-sukututkimuskonferenssissa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 11. helmikuuta 2017. Voit katsoa tallenteen esityksestä englanniksi, espanjaksi tai portugalkiksi sivustolla lds.org/go/1017Nelson.

VIITTEET

1. Ks. Gordon B. Hinckley, "Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan", *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 30–41.
2. PKO, "Elia".
3. Russell M. Nelson, "Uusi sadonkorjuun aika", *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 38.
4. Ks. "Kunnia miehelle", *MAP-lauluja*, 15.
5. Ks. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, toim. Jerreld L. Newquist, 2 osaa, 1974, osa 2, s. 88–89.



TARPEELLISTA TIETOA: Kasteet temppelissä

*Sinun ei tarvitse odottaa. Kaikki kelvolliset jäsenet,
myös nuoret ja uudet jäsenet, voivat palvella temppelissä nyt.*

Heather J. Johnson

kirkon lehdet

Olkaamme todella temppelissä käyvä ja temppeliä rakastava kansa”, presidentti Howard W. Hunter (1907–1995) on sanonut. ”Meidän tulee kiiruhtaa temppeliin niin usein kuin henkilökohtaiset olosuhteemme sallivat – –. Meidän ei pidä mennä sinne vain kuolleiden

sukulaistemme vuoksi vaan myös temppelipalvelun antaman henkilökoh-
taisen siunauksen vuoksi, sen pyhyyden ja turvan vuoksi, joka on niiden pyhien ja pyhitettyjen seinien sisäpuolella.” (Ks. ”Temppelin innoittama kansa”, *Valkeus*, toukokuu 1995, s. 6.)

Tämä neuvo soveltuu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kaikkiin jäseniin – vaikka olisit

äskettäin kastettu jäsen. Kunhan olet kelvollinen, sinun ei tarvitse odottaa, ennen kuin voit mennä temppeliin. Heti kun sinut on kastettu ja konfirmoitu, voit hankkia rajatun käytön temppelisuosituksen.

Tällä suosituksella voit mennä temppeliin osallistumaan sijaiskasteisiin ja -konfirmointeihin kuolleiden esivanhempien puolesta. Palvele-
malla temppelissä lähimmäisiä ja Jumalaa voit vahvistaa todistustasi evankeliumista.

Argentiinalainen Natalia Lorena Figueroa sanoi ensimmäisestä kokemuksestaan temppelissä: ”Katselin, kuinka eräs veli kastettiin temppelin kastealtaassa isoisäni ja enojeni puolesta. Sitten minut kastettiin isoäitini ja tätieni puolesta. Tunsin suunnatonta iloa. Kyyneleet vierivät poskilleni, ja tunsin paloa rinnassani enemmän kuin koskaan aiemmin.” Samankaltaiset siunaukset odottavat niitä, jotka ovat kelvollisia saamaan rajatun käytön temppelisuosituksen ja käyttävät sitä. ■



USEIN ESITETTYJÄ KYSYMYKSIÄ

Kuinka saan rajatun käytön suosituksen?

- Sinun täytyy olla vähintään 12-vuotias ja kelvollinen kirkon jäsen. Miehen täytyy saada Aaronin pappeus, mikä voi tapahtua yleensä viikon kuluessa heidän kasteestaan.
- Suosituksen saadaksesi piispasi tai seurakunnanjohtajasi puhuttelee sinua. Puhuttelu on samankaltainen kuin sinulla oli ennen kastettasi. Keskustelete siitä, millainen on todistuksesi evankeliumista, sekä siitä, kuinka noudatat käskyjä.
- Suositus on voimassa yhden vuoden.

Mitä siunauksia rajatun käytön suosituksen saamisesta koituu?

- Voit palvella kuolleita esivanhempiasi ja muita edesmenneitä osallistumalla sijaiskasteisiin ja -konfirmointeihin heidän puolestaan.
- Voit saada muistutuksia omasta kasteestasi ja konfirmoinnistasi sekä antamistasi lupauksista.
- Vaikka et voisi käydä temppelissä usein, voit pitää suosituksen mukana jatkuvana muistuttajana temppelistä ja sitoumuksestasi olla kelvollinen menemään sinne.
- Se, että elät kelvollisena saamaan rajatun käytön suosituksen, auttaa sinua valmistautumaan omien temppelitoimitustesi – endaumentin ja sinetöimisen – vastaanottamiseen.

Kuinka minun pitäisi suunnitella käynti temppeliin?

- Pyydä apua temppelikäynnin suunnitteluun joltakulta seurakuntasi johtohenkilöltä, kuten seurakunnan lähetystyönjohtajalta tai Apuyhdistyksen johtajalta.
- Kunkin temppelin kastehuoneen aikataulut ilmoitetaan verkossa sivustolla temples.lds.org. Voit kysyä tietoa myös soittamalla temppeliin.
- Jos olet menossa ensimmäistä kertaa, voit soittaa temppeliin ja varata ajan. Tällä tavoin siellä ollaan valmiita toivottamaan sinut tervetulleeksi ja selittämään, mitä tulet tekemään temppelissä.



- Mennessäsi temppeliin pukeudu pyhävaatteisiisi.
- Tuo mukana valkoiset vaihtovalsuaatteet. Joistakin temppeleistä saa valkoiset alusvaatteet, joistakin ei. Temppelistä saa valkoisen haalarin ja pyyhkeen.

Mitä minun pitäisi odottaa, kun menen temppeliin osallistumaan sijaiskasteisiin ja -konfirmointeihin?

- Kun menet temppeliin, tulet ensimmäiseksi suositustiskin luo. Temppelityöntekijä tarkistaa suosituksesi.
- Sitten miehet ja naiset menevät eri pukuhuoneisiin vaihtamaan vaatteet. Pukuhuoneissa on pukukoppeja, joissa voit vaihtaa yllesi saamasi valkoisen haalarin.
- Temppelityöntekijät ohjaavat sinut paikkaan, jossa sijaiskasteita ja -konfirmointeja suoritetaan.
- Kasteet ja konfirmoinnit, joihin osallistut, ovat samankaltaisia kuin oma kasteesi ja konfirmointisi, mutta toimit nyt kuolleen henkilön puolesta.
- Kun olet osallistunut näihin toimiin, palaat pukuhuoneeseen ja vaihdat yllesi omat vaatteesi.
- Temppelissä käymistä ei tarvitse jännittää. Temppelityöntekijöitä on kaikkialla, minne menet temppelissä. He auttavat sinua.

Ristiriitojen ratkaisemista

avioliitossa



S. Brent Scharman

eläkkeellä oleva MAP-perhepalvelujen
neuvoja

Matt ja Margaret (kaikki nimet on muutettu) sulkivat television yleiskonferenssin viimeisen kokouksen päätyttyä. Puheet olivat olleet innoittavia, ja he olivat nauttineet siitä myönteisestä ilmapiiristä, joka oli vallinnut heidän kodissaan sinä viikonloppuna.

Kukaan ei olisi voinut olla pettyneempi kuin Matt ja Margaret olivat, kun tuskin vuorokautta myöhemmin he riitelivät kiivaasti siitä, pannako Mattin työstä saama odottamaton palkkio säästöön vai käyttää se vanhempien lasten kouluvaatteisiin. Kiistaa ei ratkaistu, ja Matt ja Margaret siirtyivät kumpikin muihin tehtäviin tuntien tulleen väärinymmärretyksi.

Luodakseen kestävän, onnellisen avioliiton avioparin on opittava ratkaisemaan ristiriitoja niin, että kumpikin osapuoli tuntee tulleen ymmärretyksi ja että tehdään päätöksiä, joihin sisältyy molempia tyydyttävä kompromissi.

*Ristiriitojen
ratkaiseminen
rakkauden
ilmapiirissä tuo
suurenmoisia
siunauksia.*



Hengellinen varoitus ja ohje

Pyhissä kirjoituksissa ja profeettojen ja apostolien sanoissa on runsaasti varoituksia kiistelystä. Kolmannessa Nefissä sanotaan: ”Se, jossa on kiistelyn henki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka on kiistelyn isä” (3. Nefi 11:29). Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että Saatana ”tekee työtä työntääkseen epäsovun kiilan isän ja äidin väliin. Hän yllyttää lapsia tottelemattomuuteen vanhempiaan kohtaan. – – Saatana tietää, että varmin ja tehokkain tapa häiritä Herran työtä on heikentää perheen tehokkuutta ja kodin pyhyttä.”¹

Eroavuudet mielipiteissä, tavoissa tai taustoissa ovat väistämättömiä, mutta meillä on runsaasti voimavaroja, jotka auttavat meitä tietämään, kuinka tulla toimeen keskenämme. Sunnuntain kokouksissa ja kirkon julkaisuissa opetettu oppi ja ohjeistus voivat auttaa, ja niitä voi tarvittaessa täydentää ammattilaisilta saadulla laadukkaalla tiedolla. Aviopari voi oppia menetelmiä ristiriitojen käsittelyyn. Innoitus

voi johtaa sydämenmuutokseen, joka pehmentää kumpaakin puolisoa sisäلتä päin.

Presidentti Thomas S. Monson on varoittanut: ”Jotkin parhaimmista tilaisuuksistamme osoittaa rakkauttamme ovat oman kotimme seinien sisäpuolella. Rakkauden pitäisi olla perhe-elämässämme kaikkein keskeisintä, eikä silti toisinaan näin ole. Siellä voi olla liian paljon kärsimättömyyttä, liian paljon riitelyä, liian monia tappe-luita, liian monia kyyneliä.”²

Kun ongelmat jatkuvat ja alkavat olla tuhoisia perhe-elämälle, ristiriitoihin voi olla vakavampia syitä kuten kypsymättömyys, itsekkyyks, halu voittaa valtataistelut ja ylpeys. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on opettanut: ”Olen jo kauan ollut sitä mieltä, että onnellisen avioliiton tärkein tekijä on innokas huolenpito kumppanin mukavuudesta ja hyvinvoinnista. Useimmissa tapauksissa itsekkyyks on päällimmäinen väittelyn, erilleen muuttamisen, avioeron ja särkyneiden sydänten aiheuttaja.”³

Myös vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994) kahdentoista apostolin koorumista on huomauttanut: ”Kun otamme huomioon ne pahat tunteet ja sen epämiellyttävän tunnelman, mitä riita aiheuttaa, voidaan hyvin kysyä: ’Miksi me riitelemme?’ –

On tärkeätä huomata, että me valitsemme itse käyttäytymisemme. Tämän ongelman perustana on iän-ikuinen ylpeyden ongelma.”⁴

Olipa syy mikä tahansa, meidän pitää oppia uusia taitoja ja pehmittää sydäntämme, kun ongelmat jatkuvat.

Ristiriitojen syitä

Ristiriitoihin on monia syitä aina pinnallisista henkilökohtaisista ennakkoasenteista syvällisempiin, piintyneisiin viestintätyyleihin. Itsekkyydestä ja kypsymättömyydestä pääsemisen lisäksi aviopari joutuu kohtaamaan muita yleisiä ristiriitojen syitä, joihin sisältyy seuraavia tekijöitä:

Vastaviihityt opettelevat sopeutumaan toistensa tapoihin	Miehen ja naisen luontaiset erot	Uupumuksen aiheuttama ärtyisyys	Erilaiset mielipiteet siitä, kuinka parhaiten kasvattaa lapsia tai hoitaa raha-asioita
Lapset opettelevat käyttämään tahdonvapautta	Erilaiset mieltymykset ja inhonaiheet	Ylireagointi stressiin	Ymmärryksen tai taidon puute ristiriitojen ratkaisemisessa



Vihaa koskevia varoituksia

Monet avioparin tai perheen ristiriidat saavat alkunsa hallitsemattomasta vihasta. Ellemme ole varovaisia, voimme vihanpurkauksen jälkeen ajatella jatkuvasti sitä, kuinka väärin meitä kohdeltiin. Mitä pidempään mietimme, sitä enemmän syitä voimme keksiä oikeuttaaksemme näkökantamme. Tällainen asian hautominen voi estää meitä rauhoittumasta, ja kun seuraava vihanpuuska kehkeytyy ennen kuin edellinen on ratkaistu, hormonaaliset reaktiot voivat johtaa uusiin purkauksiin.

Esimerkiksi eräässä terapiaistunnossa Marilyn kuvaili, kuinka turhauttavaa oli ollut maata sängyssä sen jälkeen kun hän ja hänen miehensä

olivat huutaneet toisilleen. ”Tiesin, että olin oikeassa”, hän sanoi. ”Tiesin, että mies syyttäisi valot ja pyytäisi anteeksi, mutta hän ei tehnytään niin. Mitä enemmän ajattelin sitä, sitä vihaisemmaksi tulin. Kun kuulin hänen alkavan kuorsata, en kestänyt enää – hyppäsin sängystä ja huusin hänelle lisää ja sitten menin alakertaan. Voitko uskoa, ettei hän vielääkään pyytänyt anteeksi?” Marilynin kokemus on hyvä esimerkki siitä, kuinka vihan tunteita ei pidä käsitellä.

Tapoja, edes lyhytaikaisia, voi tuntua vaikealta muuttaa. Mutta aviopuolisot voivat oppia taitoja, jotka auttavat.

Tässä on joitakin hyödyllisiä käytäntöjä:



Kyseenalaista ajatukset heti.

Esimerkissämme Marilyn olisi voinut sanoa itselleen: ”Näyttää siltä, että olen oikeassa, mutta reaktioni on yliampuva. Suhteeni mieheeni merkitsee minulle enemmän kuin se, mistä riitelemme.”



Anna tunnekuohun purkautua tuottavalla tavalla.

Se, että huudat ulos tunteitasi, ei auta sinua pääsemään niistä eroon. Mitä vihaisemmin purat tunteitasi, sitä enemmän tuntemuksesi voimistuvat.



Aloita alusta.

Lopeta heti erimielisyyden alkaessa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että keskustelun ensimmäiset 3–5 minuuttia luovat pohjan sille, mitä todennäköisesti seuraa. Sano: ”Tämä on menossa huonoon suuntaan. Aloitetaan alusta.”



Anna tuntemustesi laantua

ennen kuin käyt käsiksi ongelmaan. Odota, että se kemiallinen reaktio, jota saatat kokea, menee ohi.



Kirjoita muistiin ajatuksiasi.

Joidenkuiden kohdalla tämä lisää tietoisuutta itsestä.



Kuuntele rauhoittavaa musiikkia

tai lue kohottavaa kirjallisuutta.



Askelia ristiriidan ratkaisemiseksi

MAP-perhepalvelujen oppikirjassa *Avioliittoa lujittamassa* suositellaan kolmea askelta ristiriidan ratkaisemiseksi: 1) ilmaiskaa näkemyksenne, 2) perehtykää huolenaiheisiin ja 3) valitkaa kumpaa-kin tyydyttäviä ratkaisuja.⁵ Nämä askelet perustuvat kommunikoinnin ja ajatusten jakamisen malliin, joka perustuu yhteistyöhön ja keskittyy kaikkia osapuolia koskeviin kysymyksiin.

1. Ilmaiskaa näkemyksenne	2. Perehtykää huolenaiheisiin	3. Valitkaa kumpaakin tyydyttäviä ratkaisuja
Kumpikin puoliso kertoo näkemyksensä vilpittömästi mutta ei hyökkäävästi. Joskus asioiden syvälinen pohtiminen ratkaisee ongelman, kun selviää, että erimielisyydessä oli kyse vain väärinymmärryksestä. Esimerkiksi vaimo, joka ajattelee miehensä vaativan itsekkäästi häntä kanssaan lukion koripallo-otteluun sen sijaan että he lähtisivät yhdessä ulos syömään, saattaisi oivaltaa, ettei hänen miehensä ole niinkään kiinnostunut koripallosta kuin huomion osoittamisesta erästä pelaajaa kohtaan, joka on lakannut käymästä tämän pyhäkoululuokassa.	Aviopari tarkastelee huolenaiheita syvällisemmin. Tavoitteena on ymmärtää ja hyväksyä toinen toisensa huolenaiheet. Vaikka edellisessä koripalloesimerkissä vaimo ymmärtäisikin miehensä huolen oppilaasta, niin hän saattaa luulla, että hänen miehelleen alkaa tulla tavaksi panna aina muiden tarpeet heidän avioliittonsa tarpeiden edelle. Tässä tapauksessa täytyy käydä pohdiskelevampi keskustelu, jossa kumpikin ilmaisee tunteitaan rauhallisesti ja vastustus antaa sijaa yhteistyölle.	Aviopari kehittelee kumpaakin tyydyttäviä ratkaisuja ja päättää niistä. Huomio keskittyy siihen, mitä kumpikin voi tehdä itse tarttuakseen tärkeimpiin huolenaiheisiin, eikä siihen, mitä puoliso voisi tehdä. Sellainen neuvottelemisen voi koetella kypsyttää ja kärsivällisyyttä mutta voi ajan myötä johtaa siihen, että kumpikin uskoo olevan turvallista ilmaista tunteita ja luottaa siihen, että kummankin toiveet otetaan huomioon. Esimerkkiparimme voisi sopia, että yhtenä perjantai-iltana kuukaudessa he menevät yhdessä koripallo-otteluun, yhtenä perjantai-iltana mies menee otteluun yksin ja kahtena perjantai-iltana he tekevät yhdessä avioparina jotakin mukavaa. Se, kuinka aviopari päättää viettää perjantai-iltansa, on vähemmän tärkeää kuin se, että päätöksentekotapa tyydyttää kumpaakin.



Ristiriidan ratkaisemisen seuraukset

Ristiriitojen ratkaiseminen rakkauden ilmapiiressä tuo suurenmoisia siunauksia. Niitä ovat turvallisuus, henkilökohtainen kasvu, joka johtaa sisäiseen rauhaan, vahvistunut usko, jalostunut luonne ja henkilökohtainen vanhurskaus.

Kun ristiriitoja ratkaistaan, niiden tilalle voi muodostua uusia malleja. Näin puolisoille avautuu keino ilmaista myönteisiä ajatuksia ja osoittaa tukea. Sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut: ”Sanoilla on yllättävä voima – sekä rakentaa että hajottaa. Voimme kaikki luultavasti muistaa kielteisiä sanoja, jotka ovat painaneet mieleemme matalaksi, ja muita sanoja, jotka on lausuttu rakkaudella ja jotka ovat kohottaneet mielialaamme. Kun päätämme sanoa muista – ja muille – vain sellaista, mikä on myönteistä, se kohottaa ja vahvistaa ympärilläme olevia ja auttaa muita seuraamaan Vapahtajan tietä.”⁶

Aviopari, joka on edistynyt pitkälle ristiriitojen ratkaisemisessa, saa toivottuja tuloksia. Eräs aviomies, jonka aviosuhde oli ollut aiemmin ongelmallinen, sanoi: ”Minun on vaikea muistella, kuinka asiat ennen olivat, ja uskoa, että se oli todellista. Kuinka saatoin kohdella vaimoani sillä tavalla? Olen kiitollinen siitä, että Henki herätti huomioni, ja olen kiitollinen kärsivällisyydestä, jota vaimoni on osoittanut minua kohtaan.”

Lopuksi

Ristiriitojen ratkaiseminen edellyttää tietoista ponnistelua ja toimintaa. Jo seuraavat sanasi tai tekosi voivat aloittaa myönteisempiä viestintämaileja avioliitossanne. Tekin voitte korjata Hengen hedelmiä, joita nefiläiset kokivat: ”Maassa [ei] ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

Eikä ollut kateutta eikä riitoja eikä mellakoita –; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa.” (4. Nefi 15–16.) ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. M. Russell Ballard, ”Vanhemmuuden pyhät velvollisuudet”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 19. elokuuta 2003, s. 3, speeches.byu.edu.
2. Thomas S. Monson, ”Rakkaus – evankeliumin ydin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 92.
3. Gordon B. Hinckley, ”Uskollisuus”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 59.
4. Marvin J. Ashton, ”Ei aikaa kiistelyyn”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 14.
5. Ks. *Avoliittoja lujittamassa*, opettajan opas, 2009, s. 49–50.
6. Jean B. Bingham, ”Tuon evankeliumin valoa kotiini”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 7.

Säännöt ongelmista keskustelemiseen

Seuraavassa on ideoita, jotka lisäävät todennäköisyyttä ratkaista ristiriita onnistuneesti:

- Etsikää hengellistä apua.
- Päätäkää, milloin ja missä puhutte, jos ongelmia on ollut pitkään.
- Kiistelemisen sijaan pyrkikää ymmärtämään.
- Anna puoliso puhua.
- Puhukaa rauhallisesti ja olkaa ystävällisiä.
- Pitäkää tarvittaessa tauko.
- Käyttäkää asianmukaista kieltä.
- Pysykää aiheessa. Keskustelkaa vain tämänhetkistä huolenaiheesta.
- Älkää koskaan käyttkö väkivaltaa.
- Älkää uhkailko avioerolla tai asumuserolla.
- Etsikää mitattavissa olevia ratkaisuja, kuten ”Minä pyydän kaikki perherukoukseen, ja sinä johdat perheillan.”
- Laatikaa suunnitelma poikkeustilanteiden varalle.
- Sopikaa puolueettomista muistuttajista, kuten ”Annetaan kalenterin kertoa, kenen vuoro on pestä astiat.”
- Arvioikaa ratkaisuja tarvittaessa uudelleen ja muokatkaa niitä.





Sain apua Nancyn kuoltua

*Mitä minun piti tehdä saadakseni Jeesuksen Kristuksen
parantavan voiman toimimaan elämässäni?*

Darren Wilcox

Vaimoni Nancy menehtyi helmikuussa 2016 taisteltuaan 11 vuotta rintasyöpää vastaan. Sitä musertavaa surua, jota tunsin ensimmäisinä kuukausina hänen kuoltuaan, on mahdotonta kuvailla sellaiselle, joka ei ole kokenut tämänkaltaista menetystä. Suru, ahdistus, epätoivo, tuska – mitkään noista sanoista eivät tee sille oikeutta. Se oli kestänytöntä.

Vapahtajan parantava voima

Olen kauan ymmärtänyt, että Jeesus Kristus ”laskeutui kaiken alapuolelle” (OL 88:6), jotta Hän osaisi ”auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti” (Alma 7:12). Tämä tarkoittaa sitä, että Vapahtajan sovituksen voima ulottuu pidemmälle kuin ylösnousemuksen ja synneistä lunastamisen tarjoamiseen. Tämän voiman ansiosta Hän voi myös parantaa meidät kärsimyksemme ja hätämme aikoina. Murheessani minä yritin kiihkeästi – miltei hätääntyneenä – oppia, mitä minun piti tehdä saadakseni Vapahtajan voiman tämän puolen toimimaan elämässäni. Viikkojen ajan tutkin pyhiä kirjoituksia ja kirkon johtavien auktoriteettien puheita. Uskoin vilpittömästi, että koska Vapahtaja oli kokenut huomattavaa tuskaa ja uhrannut itsensä, Hän tunsikin sen tuskan, jota minä koin. Mutta kuinka se, että Hän tunsikin sen, auttoi minua? Koska Hän kärsi sen minun *puolestani*, mitä minun piti tehdä saadakseni avun, jota Hän sen vuoksi osaa antaa?

Paljon etsimisen, tutkimisen, rukoilemisen ja temppelissä palvelemisen jälkeen aloin ymmärtää. Ensinnäkin aloin nähdä selkeämmin, että Herra oli jo auttanut, lohduttanut

ja tukenut perhettämme, etenkin Nancyn kuolemaa edeltäneinä viikkoina. Olimme saaneet ihmeellisiä hengellisiä kokemuksia, joiden ymmärrän nyt olleen Vapahtajan sovituksen meille antaman parantavan ja vahvistavan voiman tuomia siunauksia. Ja pelkästään tieto siitä, että Vapahtaja jo piti meistä huolta hyvin yksilöllisellä tavalla, oli itsessään valtavan lohdullista. Kuten muinaisten Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon kohdalla, Hän on ollut kanssamme ahdistuskomme ”tulisessa uunissa” (ks. Dan. 3:17).

Luottamus Herraan

Opin myös, että meiltä vaaditaan joitakin asioita, jotta Herra voi lohduttaa meitä ja parantaa meidät. Ennen kaikkea meidän on luotettava Häneen. Se voi olla vaikeaa. Miksi minä luottaisin Jumalaan, kun Hän olisi alun perinkin voinut estää Nancyn kuoleman? Vastauksena tähän kysymykseen pohdin jatkuvasti näitä Herran sanoja profeetta Joseph Smithille:

”Te ette voi nähdä luonnollisilla silmillänne tällä hetkellä Jumalanne suunnitelmaa niistä asioista, jotka tulevat tämän jälkeen, ettekä kirkkautta, joka seuraa paljoa ahdinkoa” (OL 58:3).

Meitä siunattiin monilla merkeillä, että se, kuinka ja milloin Nancy kuoli, oli Herran tahdon mukaista. Olen oppinut ymmärtämään, että kaikkitietävä ja rakastava Isä on sallinut meidän kärsiä nämä asiat, koska Hänen täydellisessä suunnitelmassaan perheemme korotukseksi tämä koettelemus on jollakin tavoin välttämätön. Sen tietäen ymmärrän, että oma osani Hänen suunnitelmassaan on



KUVA ATLANTIN TEMPELITÄ GEORGIASSA YHDYSVALLOISSA

paitsi kestää se, niin kestää se hyvin (ks. OL 121:8). Siinä määrin kuin pystyn omistamaan tämän koettelemuksen Hänelle, minua paitsi autetaan myös pyhitetään. Olen jo kokenut tämän monin tavoin.

Olen neuvonut lapsiamme tekemään sitä, mitä olen oppinut itse tätä läpikäydessäni:

- Johtakoon vaikeiden kokemusten tuska sinua suurempaan opetuslapseuteen.
- Vuodata sydäntäsi rukouksessa.
- Jos tunnet vihaa Jumalaa kohtaan siitä, että Hän antaa murhenäytelmien tapahtua, ano Häntä korvaamaan tuo viha uskolla ja alistuvuudella.
- Lupaa, että rakastat Häntä ja olet uskollinen loppuun asti.
- Tutki jatkuvasti Jumalan sanaa – pyhistä kirjoituksista sekä nykyajan profeettojen ja innoitettujen opettajien puheista ja kirjoituksista.
- Mene temppeliin janoten opetusta siitä, mikä on iankaikkista.
- Huomaa ihmisiä, joille henkilökohtaisesta kriisistä on tulossa uskon kriisi, ja vahvista heitä todistuksellasi näistä opeista.

Apostolin todistus

Noin kuukausi Nancyn kuoleman jälkeen tuli yö, jolloin tuntemani murhe oli kerta kaikkiaan musertavaa. Olin

ollut koko sen päivän hyvin syvän tuskan ja surun vallassa. Muistin vanhin Jeffrey R. Hollandin kahdentoista apostolin koorumista opettaneen, että ”pelastuksen polku on aina johtanut – – Getsemanen halki”¹. Vaikka kärsimystäni ei voi verrata Vapahtajan kärsimykseen, niin sinä yönä olin keskellä omia ”synkkiä ja katkeria hetkiäni”².

Kun tätä oli kestänyt jonkin aikaa ja olin rukoillut apua, mieleeni tuli jotakin, mitä olin lukenut ja tallentanut tietokoneelleni muutamia vuosia aiemmin. Etsin kyseisen tiedoston ja vieritin sen kohtaan, jota olin hakemassa. Kyseessä oli kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Richard G. Scottin (1928–2015) haastattelu, jossa häneltä kysyttiin hänen vaimonsa Jeanenen menehtymisestä syöpään vuonna 1995. Vanhin Scott oli vastannut: ”Ensinnäkään, – – minä en menettänyt häntä. Hän on väli-verhon toisella puolen. Meidät on sinetöity tuolla temppelin pyhällä toimituksella, ja me tulemme olemaan yhdessä ikuisesti.”³

Sinä iltana nuo sanat vaikuttivat voimalla, jota en ole tuntenut koskaan aiemmin. Oli kuin majakan valo olisi syttynyt pimeässä yössä. En ole koskaan lukenut mitään, millä olisi ollut niin äkillinen ja syvälinen vaikutus minuun. Pimeys ja tuska olivat poissa. Minulle kävi kuten Almalle, kun hän ei ”enää voinut muistaa [tuskiaan]” (Alma 36:19). Tämä apostolin todistus tunkeutui sisimpääni saakka. Ihmettelin sitä, kuinka oppi, jonka olin ymmärtänyt lapsuudesta

asti, voikin äkkiä tuntua niin merkitykselliseltä. Huomasin pohtivani, kuinka oli mahdollista, että vanhin Scott saattoi tietää jotakin sellaista. Ja sillä hetkellä oivalsin, että minäkin tiesin sen. Jos olen uskollinen, minä voin olla täynnä samaa toivoa kuin vanhin Scott. Vaikka sen jälkeenkin on tietysti ollut surua ja murehtimista, en ole koskaan enää tuntenut sen yön tuskan ja surun kaltaisia syvyyksiä.

Tätä on se voima, jota Vapahtaja antaa meille auttaakseen meitä koettelemuksissamme. Tiedän, että perheemme murhe ei koskaan katoa täysin, mutta se sulautuu Vapahtajan sovituksen siunauksiin, joita on kutsuttu vahvistaviksi ja täydelliseksi tekeviksi⁴. Olemme päässeet lähemmäksi Vapahtajaa, tunteneet Hänen vakuutuksensa ja saaneet tukea liittojemme varmasta perustuksesta. ■

Kirjoittaja asuu Georgiassa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Jeffrey R. Holland, "Libertyn vankilan opetuksia", kirkon koululaitoksen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 7. syyskuuta 2008, s. 6, speeches.byu.edu.
2. Ks. Dieter F. Uchtdorf, "Hänen hellien käsivarsiensä suojoissa", *Liahona*, maaliskuu 2015, s. 5.
3. "A Sure Witness of Jesus Christ: Elder Richard G. Scott", lds.org/prophets-and-apostles.
4. Ks. Bruce C. Hafen ja Marie K. Hafen, *The Contrite Spirit: How the Temple Helps Us Apply Christ's Atonement*, 2015, s. 34–52.



Nancy Jean Newton Wilcox menehtyi vuonna 2016 taisteltuaan 11 vuotta rintasyöpää vastaan.



JEEСУKSEN KRISTUKSEN VAHVISTAMINA

"Jesaja opetti, että Messias kantaisi 'meidän kipumme' ja 'meidän sairautemme' (Jes. 53:4). Jesaja opetti myös, että Hän vahvistaa meitä: 'Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi – minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua.' (Jes. 41:10.) – –

Ja näin me näemme, että sovituksensa ansiosta Vapahtajalla on voima auttaa jokaisessa kuolevaisuuden kivussa ja ahdingossa. Joskus Hänen voimansa parantaa vaivan, mutta pyhät kirjoitukset ja omat kokemuksemme opettavat, että joskus Hän auttaa antamalla meille voimaa tai kärsivällisyyttä kestää omat vaivamme. – –

Vapahtajamme sovitus varmistaa meille kuolematonmuuden yleismaailmallisen ylösnousemuksen ansiosta ja antaa meille mahdollisuuden tulla puhtaiksi synnistä parannuksen ja kasteen kautta. Tämän lisäksi Hänen sovituksensa tarjoaa meille tilaisuuden kääntyä Hänen puoleensa, joka on kokenut kaikki kuolevaisuuden vaivamme antaakseen meille voimaa kestää kuolevaisuuden kuormat. Hän tuntee meidän tuskamme, ja Hän on valmis auttamaan meitä. Kuten laupias samarialainen, kun Hän löytää meidät haavoittuneena tienvarresta, Hän sitoo meidän haavamme ja pitää meistä huolta (ks. Luuk. 10:34). Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa parantava ja vahvistava voima on kaikkia meitä varten, jotka pyydämme. Todistan siitä kuten todistan myös Vapahtajastamme, joka tekee sen kaiken mahdolliseksi."

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, "Jeesuksen Kristuksen sovituksen vahvistamina", *Liahona*, marraskuu 2015, s. 62, 64.



OLKAAMME OMAVARAISIA JA RIIPPUMATTOMIA

*Kun myöhempien aikojen pyhät kaikkialla maailmassa
omaksuvat kirkon omavaraisuushankkeen
periaatteet ja opit, heitä siunataan "suuremmalla
toivolla, rauhalla ja edistymisellä".*

Ennen kuin Peter Uglow'sta tuli kirkon jäsen, hän oli tavoitellut suurimman osan aikuiselämästään taloudellista menestystä. Kaikista ulkoisista merkeistä päättellen hän näytti saavuttaneen sen. Olihan hän omistanut ja johtanut useita liikeyrityksiä.

Kun eräs paikallinen kirkon johtaja West Midlandsissa Englannissa pyysi Peteriä kirkon omavaraisuushankkeen tarjoamaan henkilökohtaisten raha-asioiden ryhmään, Peter arveli, ettei kurssi pystyisi opettamaan hänelle mitään. Kun hän kuitenkin alkoi käydä ryhmässä, hän ymmärsi pian, kuinka paljon hänellä oli yhä opittavaa.

"Kurssilla ei ole kyse pelkästään raha-asioista, sillä se on vain asian toinen puoli", hän sanoo. "Tärkein asia minulle oli oppia uskomaan taivaalliseen Isään – kuinka Hän antaa meille kaikki ajalliset siunaukset ja avaa mahdollisuuden todelliseen omavaraisuuteen, jos noudatamme Hänen hengellistä johdatustaan."

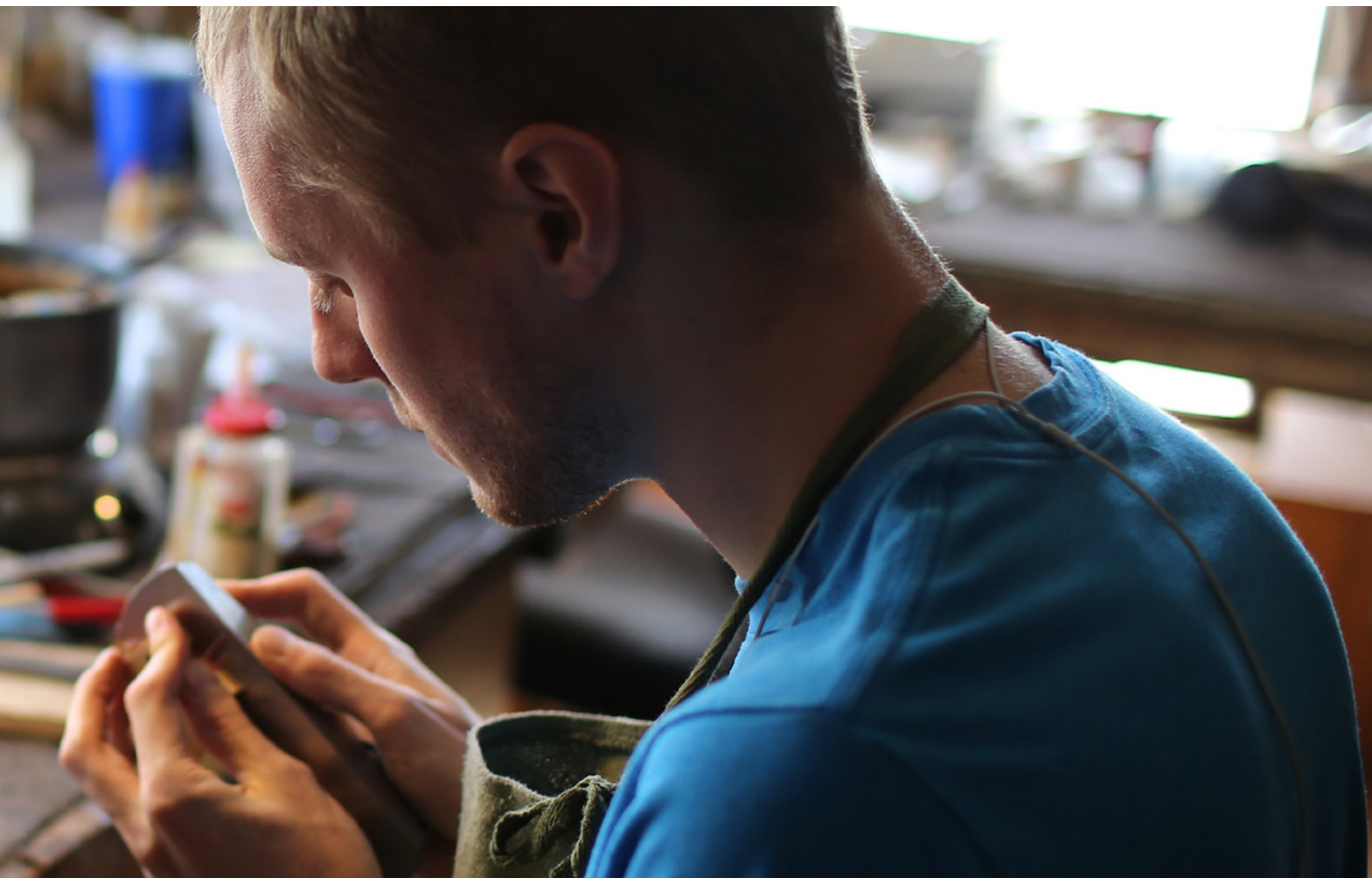
Henkilökohtaisten raha-asioiden ryhmässä Peter oppi käytännön taitoja kuten seuraamaan perheen

rahankulutusta, laatimaan talousarvion ja elämään sen mukaan, vähentämään velkaa ja säästämään tulevaisuuden varalle. Näitä taitoja käyttämällä sekä osoittamalla uskoa Jeesukseen Kristukseen ja tekemällä ahkerasti työtä Peter ja hänen vaimonsa maksoivat takaisin suuren lainan.

"Oloni on merkittävästi kevyempi ja vapaampi ilman velkaan ja taloudelliseen epäjärjestykseen liittyvää pelkoa", hän sanoo. "Tunnen taivaallisen Isän runsaita siunauksia aivan uudella tavalla. Olen oppinut, kuinka voin rukoilla Häntä ja kuunnella Hänen vastauksiaan, kun tarvitsen apua ajallisissa asioissani."

Omavaraisuushanke

Omavaraisuus on muutakin kuin sitä, että on hyvä työpaikka, ruokavarasto tai rahaa pankissa. Sen sijaan se on "kyky, sitoumus ja pyrkimys huolehtia omista ja perheen hengellisistä ja ajallisista elämän perustarpeista. Kun [kirkon] jäsenistä tulee omavaraisia, he kykenevät paremmin myös palvelemaan muita ja pitämään heistä



huolta”¹ kohottaessaan työn hallitsevaksi periaatteeksi elämässään.

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: ”*Omavaraisuus* on työmme tulosta, ja se on yhdistävä tekijä kaikille muille huoltotyön menetelmille. Se on olennaisen tärkeä osa niin hengellistä kuin ajallistakin hyvinvointiamme. – – ”Tehkäämme työtä saadaksemme sen, mitä tarvitsemme. Olkaamme omavaraisia ja riippumattomia. Pelastusta ei voi saavuttaa minkään muun periaatteen nojalla. Pelastus on henkilökohtainen asia, ja meidän on tehtävä työtä oman pelastuksemme eteen sekä ajallisissa että hengellisissä asioissa.”²

Vuodesta 2014 lähtien omavaraisuushankkeeseen on osallistunut paikallisten pappeusjohtajien johdolla yli 500 000 myöhempien aikojen pyhää yli 100 maassa. Kirkko on nyt aloittamassa hankkeen kaikkialla Pohjois-Amerikassa.

Hankkeeseen sisältyy kurseja ja lähdeaineistoa, jotka auttavat ”kirkon jäseniä oppimaan uskon, koulutuksen,

ahkeran työnteon ja Herraan turvaamisen periaatteita ja toteuttamaan niitä käytännössä”. Ensimmäinen presidenttikunta sanoo, että ”näiden periaatteiden omaksuminen ja niiden mukaan eläminen mahdollistaa sen, että [voimme] saada enemmän Herran lupaamia ajallisia siunauksia”.³

Onnellinen ja toiveikas

Maria Edilene Romão oli menettänyt toivon. Hän ei löytänyt työpaikkaa ja hän oli yksinhuoltajaäiti, jolla oli monta lasta ruokittavana.

Siinä vaiheessa kaksi hänen seurakuntansa jäsentä Santa Catarinassa Brasiliassa kutsuivat hänet omavaraisuusaiheiseen hartaustilaisuuteen. Tilaisuuden päätteeksi Maria liittyi yhteen ryhmään saadakseen apua työpaikan löytämiseksi.

”Ensimmäisen kerran elämässäni uskoin tulevaisuuteen, jossa voisin pitää huolta perheestäni”, hän muistelee. ”Uskoin, että omavaraisuusryhmä auttaisi minua muuttamaan elämäni.”

KUTSU SINULLE

Polku suurempaan omavaraisuuteen alkaa kutsulla Polkuni kohti omavaraisuutta -hartautilaisuuteen. Tässä tilaisuudessa sinua kannustetaan tarkastelemaan nykyistä tilannettasi, laatimaan suunnitelma edistymiseksesi ja viemään sitten suunnitelmasi Herran eteen. Tilaisuuden lopussa sinut kutsutaan valitsemaan sellainen omavaraisuusryhmä, joka voi auttaa sinua

- löytämään työpaikan tai parantamaan työtilannettasi
- hoitamaan paremmin omia ja perheesi raha-asioita
- valitsemaan koulutuspolun ja menestymään opinnoissa
- perustamaan oman pienyrityksen tai laajentamaan sitä.

Omavaraisuusryhmässäsi sinä

- osallistut viikoittain kaksituntiseen ryhmäkokoukseen kolmen kuukauden ajan
- teet henkilökohtaisia sitoumuksia saavuttaaksesi omavaraisuustavoitteita ja toimit sitoumustesi mukaan
- opit ryhmän muilta jäseniltä, neuvottelet heidän kanssaan ja tuet heitä
- saat vahvemman uskon Jeesukseen Kristukseen ja Hänen kykyynsä auttaa sinua, niin että voit auttaa itseäsi tulemaan omavaraiseksi.

Omavaraisuusryhmä toimii neuvoston tavoin. Osallistujat auttavat toisiaan ja ovat tilivelvollisia toisilleen. Ryhmän avustajat luovat vuorovaikutusta, kannustavat osallistumaan, näyttävät koulutusvideoita ja auttavat omavaraisuusryhmiä noudattamaan oheisaineistossa esiteltyä etenemisjärjestystä.

Jäsenet voivat löytää omavaraisuuskoulutuksessa käytettyjä videoita ja muuta aineistoa sivustolta srs.lds.org tai Evankeliumiaiheinen kirjasto - mobiilisovelluksesta.

Niin kävikin.

Seuraavien kolmen kuukauden aikana Maria omistautui ryhmälleen, opinnoilleen ja sitoumuksilleen. Hän työskenteli uudennlaisella tarmolla kohti tavoitteitaan. Hän harjoitteli työhaastattelutilanteita. Kahden viikon kuluessa hän pääsi lupaavaan työhaastatteluun. Tuo työhaastattelu toi hänelle työpaikan.

”Elämäni on muuttunut ainaisesti”, sanoo Maria, jolla ei ole enää vaikeuksia ruokkia perhettään. ”Nyt olen onnellinen, innoissani, kärsivällinen ja toiveikas. Uskon, että taivaallinen Isä elää ja rakastaa minua. Tiedän, että kun osoitan uskovani Jeesukseen Kristukseen, minua siunataan.”

”Mahtavin työväline”

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Robert D. Halesin mukaan omavaraisuus on keino päästä korkeampaan päämäärään: ”Perimmäinen tavoitteemme on tulla Vapahtajan kaltaisiksi, ja pääsemme lähemmäksi tuota tavoitetta palvelemalla epäitsekästä muita. Kykymme palvella lisääntyy ja vähenee sen mukaan, miten omavaraisia olemme.”

Vasta kun meistä tulee omavaraisia, vanhin Hales lisäsi, ”voimme todella jäljitellä Vapahtajaa palvelemalla muita ja olemalla heille siunaukseksi”.⁴

Sergio Galbuchi oppi itse tuon totuuden perustaessaan oman yrityksensä pian sen jälkeen kun vaarnan johtokunta oli kutsunut hänet vaarnan omavaraisuusasiantuntijaksi. Saatuaan komitean jäsenenä uskoa, taitoja ja tietoa Sergio avasi vaimonsa Silvian kanssa Buenos Airesissa Brasiliassa myymälän, joka on erikoistunut argentiinalaisiin ”käsitöihin ja makuihin”.

”Uskon, että omavaraiseksi tuleminen on tapa soveltaa uskoa käytäntöön”, Sergio sanoo. Alussa hän ja Silvia menestyivät huonommin kuin olivat toivoneet, joten usko pysyi keskeisellä sijalla heidän ponnisteluissaan. Mutta odottaessaan taloudellista menestystä he tekivät ahkerasti työtä ja siunasivat asiakkaitaan tuotteillaan *sekä* lähetystyöponnisteluillaan.

”Tutustumme moniin ihmisiin”, Sergio sanoo. ”Ja meillä on ollut tilaisuus lahjoittaa Mormonin kirjoja.”

Alkujaan vaarnan omavaraisuuskomitea määrittä Sergion vaarnassa kymmenen jäsentä, jotka tarvitsivat apua omavaraisuudessa. Mutta sitten piispat tulivat mukaan.

”Tiedossamme on nyt 35 apua tarvitsevaa ihmistä”, Sergio sanoi hankkeen kasvaessa. ”Heidän piispansa kutsuivat heidät henkilökohtaisesti osallistumaan ryhmiin.”





ILMOITUS JA OMAVARAISUUS

Vaarnojen ja piirien johtokunnat toteuttavat, johtavat ja ohjaavat kirkon omavaraisuushanketta. He tekevät niin työskentelemällä tiiviisti Apuyhdistyksen kanssa ja perustamalla omavaraisuuskomitean.

Komiteaan kuuluvat vaarnan korkean neuvoston jäsen, vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnan jäsen, piispojen huoltotyöneuvoston puheenjohtaja ja vaarnan omavaraisuusasiantuntijat. Komitea kouluttaa ja kannustaa seurakuntaneuvostoja rukoilemaan siitä, keitä jäseniä kutsutaan osallistumaan hankkeeseen. He järjestävät omavaraisuusryhmiä sekä kokoavat yhdessä paikallisen omavaraisuuspalvelujen johtajan kanssa tietoa yhteiskunnan tarjoamista resursseista ja kertovat niistä.

Kirkon omavaraisuushanke auttaa yksilöitä saamaan henkilökohtaista ilmoitusta olemalla kuuliaisina evankeliumin peruseräille. ”Avustajia kutsutaan luomaan [vuorovaikutteisesti keskustellen] ympäristö, jossa Pyhä Henki voi opettaa osallistujille ’kaiken, mitä [heidän] tulee tehdä’ (2. Nefi 32:5; ks. myös 2. Nefi 32:3).”⁵

Lisää tietoa on sivustolla srs.lds.org.

Osallistujien usko kukoisti, he tekivät tarvittavia muutoksia ja ottivat käyttöön uusia taitoja.

”Joka kerta puhuessani pappesusjohtajien kanssa pyrin ilmaisemaan heille, että tämä on mahtavin työväline, mitä olemme ikinä saaneet ensimmäiseltä presidenttikunnalta”, Sergio lisää. ”Tämä hanke on parempi kuin mikään rahamäärä, jonka voisimme antaa jonkun avuksi, ja sen opetukset ovat selkeämpiä kuin suuri osa siitä aineistosta, jota opiskelin ollessani yliopisto-opiskelija.”

Mikä tärkeintä – niistä, jotka suorittavat valitsemansa 12 viikon omavaraisuuskurssin, tulee parempia Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia ja he oppivat käyttämään taitojaan Jumalan valtakunnan rakentamiseen.

”Tämä [omavaraisuus]ryhmä ei keskity pelkästään liikerityksiimme vaan se keskittyy suhteeseemme Jumalaan ja muihin”, Sergio sanoo. ”Meistä tulee parempia Jeesuksen



OMAVARAISIA JA RIIPPUMATTOMIA

”Herra on käskennyt kirkkoa ja sen jäseniä olemaan omavaraisia ja riippumattomia. (Ks. OL 78:13–14.)

Vastuu ihmisen sosiaalisesta, henkisestä, hengellisestä, fyysisestä tai taloudellisesta hyvinvoinnista on ensi sijassa hänellä itsellään, toiseksi hänen perheellään ja kolmanneksi kirkolla, jos hän on sen uskollinen jäsen.”

Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 124.



Kristuksen opetuslapsia niiden kolmen kuukauden kuluessa, jotka olemme tässä ryhmässä. Ehkä liikeyritys auttaa meitä tulemaan omavaraisemmiksi, mutta loppujen lopuksi perimmäinen tarkoitus on palvella.”

Kasvu ja toiminta

Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) on sanonut: ”Myöhempien aikojen pyhien tärkeimpiä opetuksia on aina ollut, että uskonnon, jolla ei ole voimaa pelastaa ihmisiä ajallisesti ja tehdä heistä menestyviä ja onnellisia täällä, ei voida luottaa voivan pelastaa heitä hengellisesti, korottaa heitä tulevassa elämässä.”⁶

Meidän ei pitäisi siis yllättyä siitä, että vahvistamalla sitä, mikä on ajallista, me vahvistamme myös sitä, mikä on hengellistä. Vanhin David ja sisar Theresa Nish, jotka palvelivat omavaraisuuslähetyssaarnaajina Salomonsaarilla, näkivät omakohtaisesti tuon yhteyden siellä olevien kirkon jäsenten keskuudessa.

”Hengellisen kasvun ja temppelissä käymisen voi selvästi lukea *Perustuseni*-kirjasen opettamien periaatteiden, taitojen ja tapojen sekä *Polkuni kohti omavaraisuutta* -kirjasen kattavan selvityksen ansioksi”, he sanovat näistä hankkeen kirjasista. ”[Ne] auttavat ihmisiä edistymään sekä hengellisesti että ajallisesti ja johtavat

hengelliseen ja ajalliseen omavaraisuuteen.”

Cheryl Redd, omavaraisuusryhmän avustaja Utahissa Yhdysvalloissa, selittää, kuinka hankkeen hengelliset periaatteet ovat auttaneet häntä edistymään ajallisesti: ”Oivalsin, että voimme soveltaa näitä periaatteita ja perustuksia elämämme kaikkiin osa-alueisiin. Nämä työkokoukset ovat auttaneet minua keskittymään enemmän tehtäviini vaimona ja äitinä. Minulla on nyt välineitä, joiden avulla ymmärrän paremmin perheemme raha-asioita. Näen, kuinka raha-asoiden hoitaminen yhdessä puolisoimme kanssa on tavallaan liikeyritys. Tarvitsemme näitä välineitä, jotta perheemme voi menestyä.”

Kaikkialla kirkossa tämä laajentunut näkemys on muuttumassa lisääntyneeksi uskollisuudeksi ja hengelliseksi voimaksi. Sen seurauksena jäsenet ovat suuremmassa määrin sitoutuneet kirkossa käymiseen, kymmenysten maksamiseen ja pysymiseen temppelikelteisina.

”Se kiinnitti huomioni”, sanoo uusi jäsen George Echevarría omavaraisuushankkeesta. George, joka ajaa taksia Perussa, sanoo hankkeen auttaneen häntä saamaan todistuksen evankeliumista ja täyttäneen hänet halulla kehittää itseään. Nyt hänen toiveenaan on koulututtua sähköasentajaksi ja korjata mopotakseja, joita hän on ajanut vuosien ajan.

”Meidän ei pitäisi vain istua odottamassa, mitä meille tapahtuu”, hän sanoo. ”Meidän tulisi olla aloitteellisia.”

”Elämääne siunataan”

Myöhempien aikojen pyhät kaikkialla maailmassa saavat Herran lupaamia siunauksia, kun he uutterasti opiskelevat hengellisen ja ajallisen omavaraisuuden periaatteita, elävät niiden mukaan ja soveltavat niitä käytäntöön. Vaikka hankkeesta voi olla hyötyä jokaiselle, se on siunannut erityisesti niitä, jotka eivät ole ajallisesti ja hengellisesti omavaraisia tai jotka tarvitsevat vahvistusta näissä asioissa. Jatkuva koulutusrahasto tukee omavaraisuushanketta auttamalla niitä, joilla on suunnitelma ammatillista koulutusta varten, saamaan siihen tarvittavia varoja.

Pyhissä kirjoituksissa luvataan Herran auttavan, kun teemme työtä tullaksemme omavaraisiksi. Hän on sanonut: ”Minun tarkoitukseni on huolehtia pyhistäni” (OL 104:15).

Puhuessaan tästä tarkoituksesta ensimmäinen presidenttikunta on julistanut: ”Tämä ilmoitus on Herran lupaus siitä, että Hän antaa ajallisia siunauksia ja avaa tien omavaraisuuteen, millä tarkoitetaan kykyämme huolehtia omasta ja perheenjäsentemme toimeentulosta.”

Kun tutkimme, toteutamme ja opetamme näitä periaatteita perheenjäsenille, niin ensimmäinen presidenttikunta lupaa: ”Saatte siunauksia elämässänne. Opite, kuinka toimia polullanne kohti suurempaa omavaraisuutta.



USKONTOMME YDIN

”Kolikon kahden puolen tavoin ajallinen ja hengellinen ovat erottamattomia. –

Tämä Herran tavalla huolehtimisen työ ei ole pelkästään yksi kohta kirkon ohjelmien luettelossa. Sitä ei voi laiminlyödä tai panna syrjään. Se on keskeistä opillemme. Se on uskontomme ydin.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Huoltotyötä Herran tavalla”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 53, 55–56.

Teitä siunataan suuremmalla toivolla, rauhalla ja edistymisellä.”⁷ ■

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 6.1.1.
2. Ks. Thomas S. Monson, ”Yksilöä ja perhettä koskevan huoltotyön pääperiaatteet”, *Valkeus*, helmikuu 1987, s. 3; ks. myös Marion D. Romney, julkaisussa *Welfare Services Meeting Report*, 2. lokakuuta 1976, s. 13.
3. Ensimmäinen presidenttikunta, julkaisussa *Perustukseni – periaatteita, taitoja, tapoja*, kirjanen, 2015, s. 2.
4. Robert D. Hales, ”A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action”, kirjasssa *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance*, 2009, s. 2.
5. *You’re Invited: A Leader’s Guide to the Self-Reliance Initiative*, kirjanen, 2016, s. 9.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 164.
7. Ks. ensimmäinen presidenttikunta, julkaisussa *Perustukseni*, s. 2.



Palveleminen ei ole aina mukavaa, mutta isänä ja piispan tehtävissään Ilir Dodaj on yrittänyt näyttää lapsilleen, että se on aina vaivan arvoista.

CODY BELL, VALOKUVAAJA

Ilir Dodaj

Durrës, Albania

Eräällä iäkkäällä sisarella seurakunnassa oli kasvain vatsassa, ja hän tarvitsi apua joka päivä, koska ei pystynyt nousemaan vuoteesta. Viimein hän kysyi, voisinko vain minä – ei kukaan toinen pappeudenhaltija eikä kukaan muukaan – tulla, koska hän oli hyvin sairas ja teki kuolemaa. Hänestä tuntui hyvältä, että hänen piispansa auttaisi häntä.

Yhtenä päivänä minulle tehtiin sydänleikkaus, enkä päässyt käymään hänen luonaan vähään aikaan. Kun menin taas katsomaan häntä, hän sanoi: ”Piispa, kuinka voit tulla auttamaan minua, kun olet ollut juuri leikkauksessa?”

Sanoin hänelle: ”Kirkon tehtäväni on palvella muita.”

Lisää kuvia piispa Dodajista ja hänen perheestään on osoitteessa lds.org/go/101738.

Lue lisää piispan työstä osoitteesta lds.org/go/101739.





TAIVAALLINEN ISÄ VÄLITTÄÄ LIIKEYRITYKSESTÄNI

Olen viiden lapsen yksinhuoltaja-äiti ja tunsin raskaana vastuun elättää perheeni. Olen kotiapulainen, mutta en saa työstäni riittävästi rahaa perheelleni. Liityin erääseen omavaraisuusryhmään, jotta oppisin, kuinka voisin parantaa tilannettani.

Kurssi ”Oman liikeyrityksen perustaminen ja liiketoiminnan laajentaminen” innoitti minua ja päätin, että voisin ommella ja myydä lämpöeristettyjä pusseja haudekattiloihin. Ompelisin pusseja myöhään iltaan palattuani kotiin päivätyöstäni.

Kun yhtenä iltana myöhään ompelin pusseja erääseen suureen tilaukseen, jonka piti olla valmis seuraavana aamuna, ompelukoneeni lakkasi toimimasta.

Kun yhtenä iltana myöhään ompelin pusseja erääseen suureen tilaukseen, jonka piti olla valmis seuraavana aamuna, ompelukoneeni lakkasi toimimasta. Oli keskiyö, joten en saisi apua keneltäkään mekaanikolta. Ompelukoneen mukana oli pieni työkalupakkaus, mutta en ollut koskaan aiemmin korjannut ompelukonetta. Minulla ei ollut aavistustakaan, mistä aloittaa.

Sitten mieleeni tuli *Perustukseni*-kirjasesta oppiaihe nimeltä ”Osoita uskoa Jeesukseen Kristukseen”.

Tuossa vaiheessa tiesin, että minun oli

turvattava Herraan. Lankesin polvileni ja pyysin: ”Taivaallinen Isä, auta minua korjaamaan tämä ompelukone, jotta voin saada tilauksen valmiiksi ja asiakkaani voi noutaa sen aamulla. Taivaallinen Isä, auta minua!”

Silloin sain selkeän vaikutelman ottaa työkalupakkauksesta ruuvimeiselin ja työntää sillä tiettyä osaa ompelukoneesta. Tein niin turvaten täysin uskooni. Henkeä pidätellen käynnistin taas ompelukoneen. Se toimi!

Pystyin saamaan tilauksen valmiiksi ajoissa. Huomasin, millaista on, kun liikekumppaneina ovat taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus. Tiedän, että minua siunataan jatkossakin, kun etsin tilaisuuksia soveltaa käytäntöön omavaraisuusryhmässä oppimiani asioita. ■

Buyisile Zuma, KwaZulu-Natal,
Etelä-Afrikka



INNOITETTU VASTAUS TYÖHAASTATTELUSSA

Saatuani tehtävän johtaa vaarnan omavaraisuuskomiteaa tajusin, että olin itse alityöllistetty. Sen oivallettua halusin työuraltani enemmän.

Tunsin uutta intoa etsiä paremman työpaikan ja pyysin apua laadukkaaseen ansioluettelon kirjoittamiseen. Lähetin uuden ansioluetteloni useisiin yrityksiin, ja pian minut kutsuttiin haastatteluihin.

Yhdessä sellaisessa haastattelijalla osoitti ansioluettelossani riviä, jossa oli maininta työstäni neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, ja kysyi: "Voisitko kertoa minulle viidessä sekunnissa, mitä tämä kirkossa palveleminen tarkoittaa?"

Sanoin, että olin mukana johtamassa organisaatiota, joka oli vastuussa yli 2 500 ihmisen ohjauksesta ja hyvinvoinnista. Haastattelijalla kiinnostui ja sanoi: "Sinulla on minuutti aikaa miettiä viiden sekunnin vastaus tähän kysymykseen: Kuinka ohjaatte niitä 2 500 ihmistä?"

Tiesin, että se olisi ratkaiseva hetki haastattelussa. Rukoilin ja pyysin taivaalliselta Isältäni apua ja muistin heti

opetukset, jotka olin oppinut omavaraisuusryhmässä. Tunsin täytyväni varmuudella.

Minuutin kuluttua haastattelijalla kysyi: "Kuinka ohjaatte niitä 2 500 ihmistä?"



Tiesin, että nämä viisi sekuntia olisivat ratkaiseva hetki haastattelussa. Rukoilin ja pyysin apua taivaalliselta Isältäni.

"Me autamme heitä asettamaan tavoitteita", vastasin.

Haastattelijalla nousi, kätteli minua ja sanoi: "Saat paikan."

On hämmästyttävää, kuinka Jumala otti minua kädestä ja vastasi rukoukseeni. Olen kiitollinen Vapahtajalleni siitä, että

Hän on innoittanut johtajiamme luomaan omavaraisuushankkeen.

Se on siunannut minua henkilökohtaisesti, ja olen

nähty omavaraisuushankkeen yksinkertaisten, innoitettujen käytäntöjen siunaavan monia muita vaarnassamme. Olen

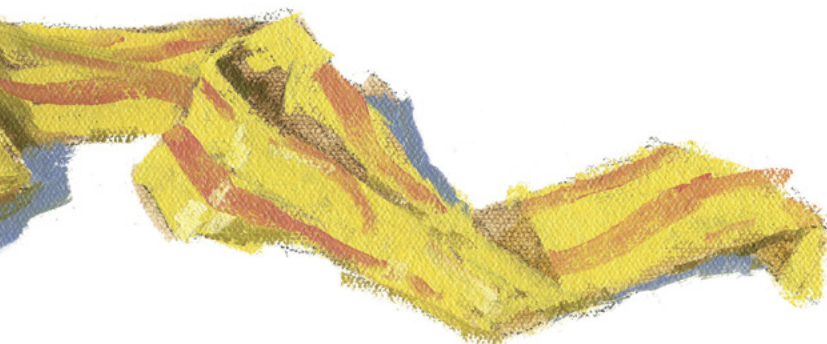
niin vakuuttunut omavaraisuusperiaatteiden

kyvystä parantaa ihmisten elämää, että kun minusta tuli yli

15 työntekijän esimies uudessa työssäni, aloin opettaa heille omavaraisuuden periaatteita.

Olen kehittynyt, ja olen kykenvämpi kuin luulin voivani olla. Nyt ansaitseen palkkaa, joka elättää minut ja perheeni. Tämä hanke auttaa meitä kehittymään joka päivä auttamalla meitä tulemaan omavaraisemmiksi. ■

Gibrair Padilha Dos Santos, São Paulo, Brasilia



LAAJENSIN RIISIKAKKUYRITYSTÄNI

Halusin lähettää poikamme lähetystyöhön, mutta myymällä kilon *bibingkoja* (riisikakkuja) viikossa en pystyisi antamaan hänelle riittävästi rahallista tukea lähetystyössä.

Poikamme auttoi perhettämme rahallisesti ja oli niin huolissaan taloudellisesta tilanteestamme, ettei tuntenut voivansa lähteä lähetystyöhön. Perheemme kamppaili jatkuvasti ansaitakseen rahaa. Olin ylpeä siitä, että 25-vuotias poikamme oli tehnyt vanhurskaan päätöksen palvella Herraa, mutta ymmärsin, että me tarvitsisimme jonkinlaisen ihmeen, jotta hänen unelmansa palvelemisesta lähetystyössä toteutuisi.

Liityin omavaraisuusryhmään. Tiesin, että jos olisin aloitteellinen ja osoittaisin uskoani, perhettämme siunattaisiin. Eräässä kokouksessa tunsin kehotuksen lähteä markkinoille. Näin siellä monia naisia, jotka myivät paikallista pikkupurtavaa. Tein yhden naisen kanssa sopimuksen. Sanoin hänelle, että jättäisin tuotteeni aamulla hänen myytäväkseen ja kävisin päivän päätteeksi hakemassa osuuteni ansioista. Järjestelystä oli hyötyä meille kummallekin. Löysin pian lisää myyjiä. Liikeryitykseni kasvoi kymmeneen myyjään sinä aikana, kun osallistuin omavaraisuusryhmään.

Opin pitämään omat rahani erillään liikeryitykseni rahoista ja

maksamaan itselleni palkkaa. Opin olemaan käyttämättä aikaa sellaisten tuotteiden valmistamiseen, jotka eivät käyneet kaupaksi, ja keskittymään sen sijaan niihin, jotka olivat kannattavia. Opin myös markkinoimaan tuotteitani sosiaalisessa mediassa. Toimintaparini omavaraisuusryhmässä auttoi minua perustamaan Facebook-tilin. Sen jälkeen olimme tuotemerkin rakentamista ja tuotteiden pakkaamista. Liikeryitykseni laajeni ennen pitkää siihen pisteeseen, että mieheni pystyi lopettamaan fyysisesti vaativan työnsä ja työskentelemään kanssani.



ITSETUNTOA OMAVARAISUUDESTA

Joku kysyi jokin aika sitten, kuinka tuotteideni myynti sujuu. Kerroin hänelle ylpeänä, että nyt myyn 12 kiloa riisikakkuja.

”12 kiloa viikossa on hieno suoritus!” hän sanoi.

”Ei, veli”, sanoin. ”Myyn 12 kiloa *päivässä*.”

Poikamme kertoi minulle myöhemmin, että hän oli iloinen siitä, että liikeyritykseni pystyi nyt elättämään meidät.

”Näyttää siltä, että voin nyt palvella kokoaikaisessa lähetystyössä”, hän sanoi.

Hän palvelee parhaillaan San Pablon lähetyskentällä Filippiineillä. Olen hyvin kiitollinen omavaraisuushankkeesta. Herra todella tarkoitti totta sanoessaan: ”Minun tarkoitukseni on huolehtia pyhistäni” (OL 104:15). ■

Lordita Yagomyom, Misamis Occidental, Filippiinit

Eräässä omavaraisuusryhmän kokouksessa tunsin kehotuksen lähteä markkinoille. Tein yhden naisen kanssa sopimuksen riisikakkujeni myymisestä.

Olin naimisissa, minulla oli kolme lasta ja olin työtön. Työpaikkojen puute teki minut toivottomaksi. Olin huolissani perheeni turvallisuudesta enkä enää uskonut itseäni.

Vaimoni Carla kannusti minua osallistumaan omavaraisuusryhmään. Minua nolotti myöntää, ettei minulla ollut työpaikkaa, mutta hän kannusti minua osallistumaan ryhmään, jotta voisin pitää huolen perheestämme.

Kokeilin sitä vastahakoisesti. Osallistuessani ryhmään oivalsin, että englannin kielen taitoni voisi olla arvokas etu työmaailmassa. Olin opiskellut englantia lähetystyössä, mutta osasin puhua vain uskonnosta. Ilmoittauduin kirkon tarjoamille englannintunneille parantaakseni sanavarastoani. Kun kerran tulin kotiin englannintunnilta, Carla ojensi minulle puhelimen.

”Kuka siellä on?” kysyin.

”En tiedä”, hän vastasi. ”Hän puhuu englantia.”

Soittaja oli henkilöstöhallinnon edustaja eräästä Costa Rican suurimmasta liikeyrityksestä, ja hän pyysi

saada haastatella minua. Olin ällistynyt, mutta haastattelu sujui huomattavan hyvin. Sain myöhemmin tietää, että Carla oli sopinut haastattelusta.

Sain sen työpaikan, ja muistin, kuinka omavaraisuusryhmäni oli auttanut minua. Sitten mietin, kuinka voisin paremmin soveltaa käytäntöön sitä, mitä olin oppinut. Aloin etsiä vieläkin parempaa työpaikkaa ja sain sellaisen. Sitten tein työtä oman rakennusyritykseni perustamiseksi.

En osaa kuvitella, missä perheeni ja minä olisimme ilman alkusysäystä, jonka saimme omavaraisuushankkeesta. Opin olemaan nöyrä ja pyytämään Herran apua. Opin myös antamaan niiden, jotka halusivat auttaa minua, olla siunauksena elämässäni. Meillä on hyvin monia siunauksia. Nyt minulla on parempi itsetunto ja voin siunata perhettäni ansaitsemillani rahoilla. Tiedän, että Henki siunaa meitä, kun olemme nöyriä. ■

José Alberto Navas (kerrottuna Miriam Sweeneylle), San José, Costa Rica



Viisi opetusta nuorille aikuisille nuorilta apostoleilta

Matthew C. Godfrey

kirkon historian osasto

He olivat iältään 23–35-vuotiaita, ja silti he muuttivat osaltaan maailmaa. Palautetun kirkon ensimmäiset apostolit olivat nuoria.

Jotkut tunsivat riittämättömyyttä. Jotkut tekivät virheitä. Mutta he kaikki saivat aikaan jotakin merkittävää. Tässä on viisi asiaa, joita voimme oppia heidän kokemuksistaan.

1. Sinun ei tarvitse tuntea olevasi riittävän hyvä ollaksesi riittävän hyvä

Heber C. Kimball tunsu riittämättömyyttä saadessaan kutsun kahdentoista apostolin koorumiin helmikuussa 1835. Hän oli ollut kirkon jäsen vajaat kolme vuotta, ja hän oli vasta 33-vuotias.

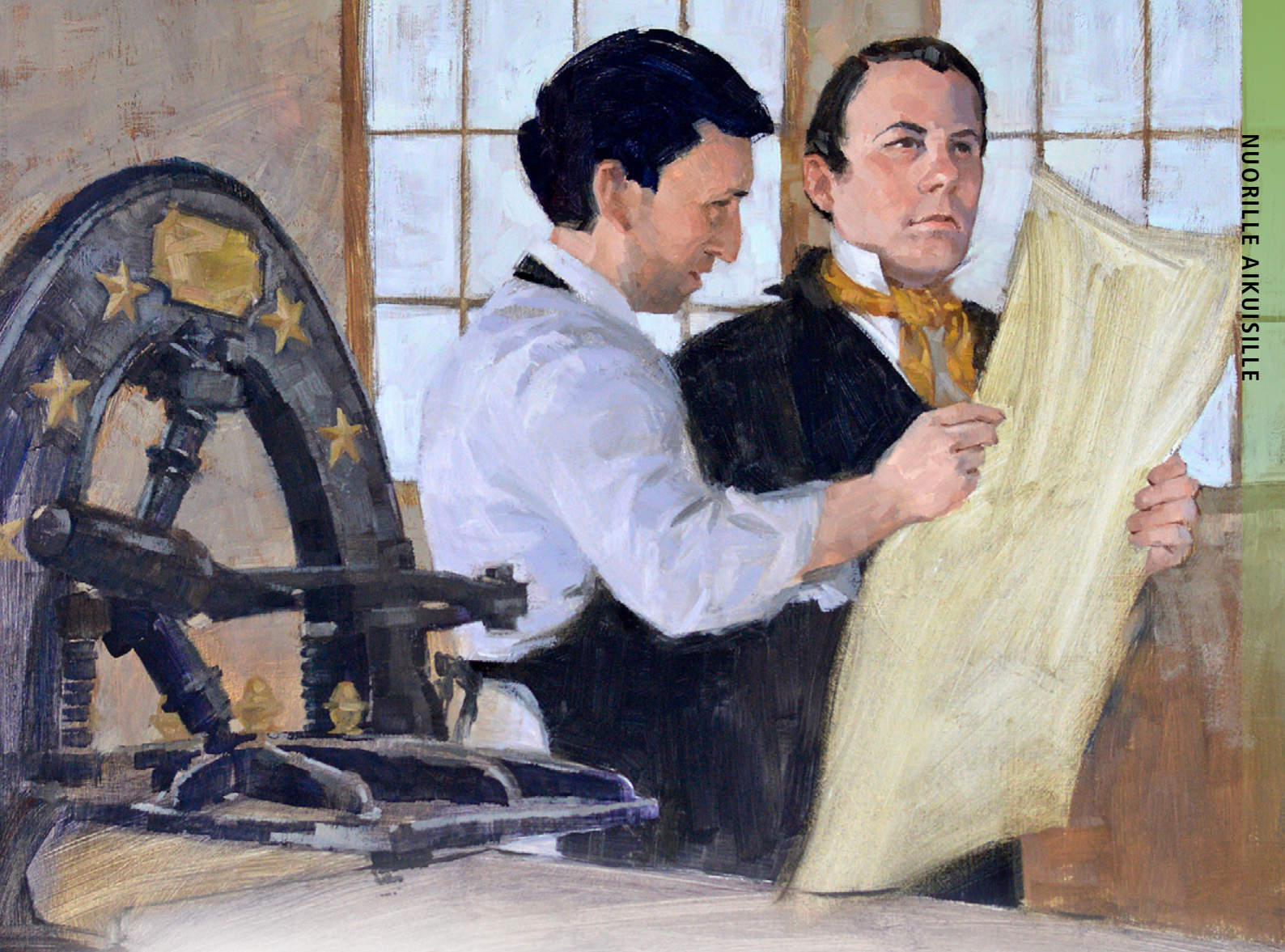
”Se oli kaukana odotuksistani”, Heber muisteli myöhemmin.¹ Mutta hän oli halukas ottamaan

Mitä me nykyään voimme oppia palautuksen ensimmäisten apostolien kokemuksista?

kutsun vastaan, ja hänen asettamissuunnauksessaan hänelle sanottiin, ”että monet miljoonat kokisivat kääntymyksen hänen vaikutuksestaan”².

Hän palveli apostolina kaksi kertaa lähetystyössä Englannissa erittäin menestyksekkäästi. Hän käännäytti suuren joukon ihmisiä, joiden jälkeläisiä saattaa hyvinkin olla nykyään miljoonia. Heberin kohdalla eteenpäin meneminen silloinkin kun hänestä tuntui, ettei hänellä ollut paljoakaan annettavaa, oli siunauksena hänelle ja monille muille.





2. Meitä määrittelevät päätökset, eivät olosuhteet

Thomas B. Marsh karkasi kotoa New Hampshiren osavaltiota ollessaan 14-vuotias. Hän teki töitä maatalossa Vermontissa, tarjoilijana Albanyssa New Yorkin osavaltiossa, hotellissa New York Cityssä ja sitten palvelijana Long Islandilla. Hänen elämäntilanteensa oli epävakaa, kunnes hän tapasi Elizabeth Godkinin ja meni tämän kanssa naimisiin.

Henki johti ennen pitkää hänet ja Elizabethin New Yorkin osavaltion

länsiosaan. Siellä he kuulivat Mormonin kirjasta. Thomas näki, kun ensimmäisiä 16 sivun arkkeja tuli painosta, ja kirjanpainaja salli hänen lukea koevedosarkin. Thomas uskoi kirjan olevan Jumalan sanaa ja päätti liittyä kirkkoon. Hänet kastettiin 3. syyskuuta 1830.³

Thomas saarnasi evankeliumia useilla eri seuduilla. Hän kesti vainoa, kun pyhät karkotettiin Jacksonin piirikunnasta Missourista marraskuussa 1833. Hän oli Missourin ensimmäisen korkean neuvoston

jäsen, kun se järjestettiin heinäkuussa 1834. Kun hänet oli kutsuttu apostoliksi 34-vuotiaana, hän palveli kahdentoista koorumin presidenttinä. Vaikka hän oli aiemmin puolustanut vilpittömästi Joseph Smithiä toisinajattelihoita vastaan, hän koki lopulta itse uskon menetyksen. Vuonna 1838 hän päätti jättää kirkon.⁴

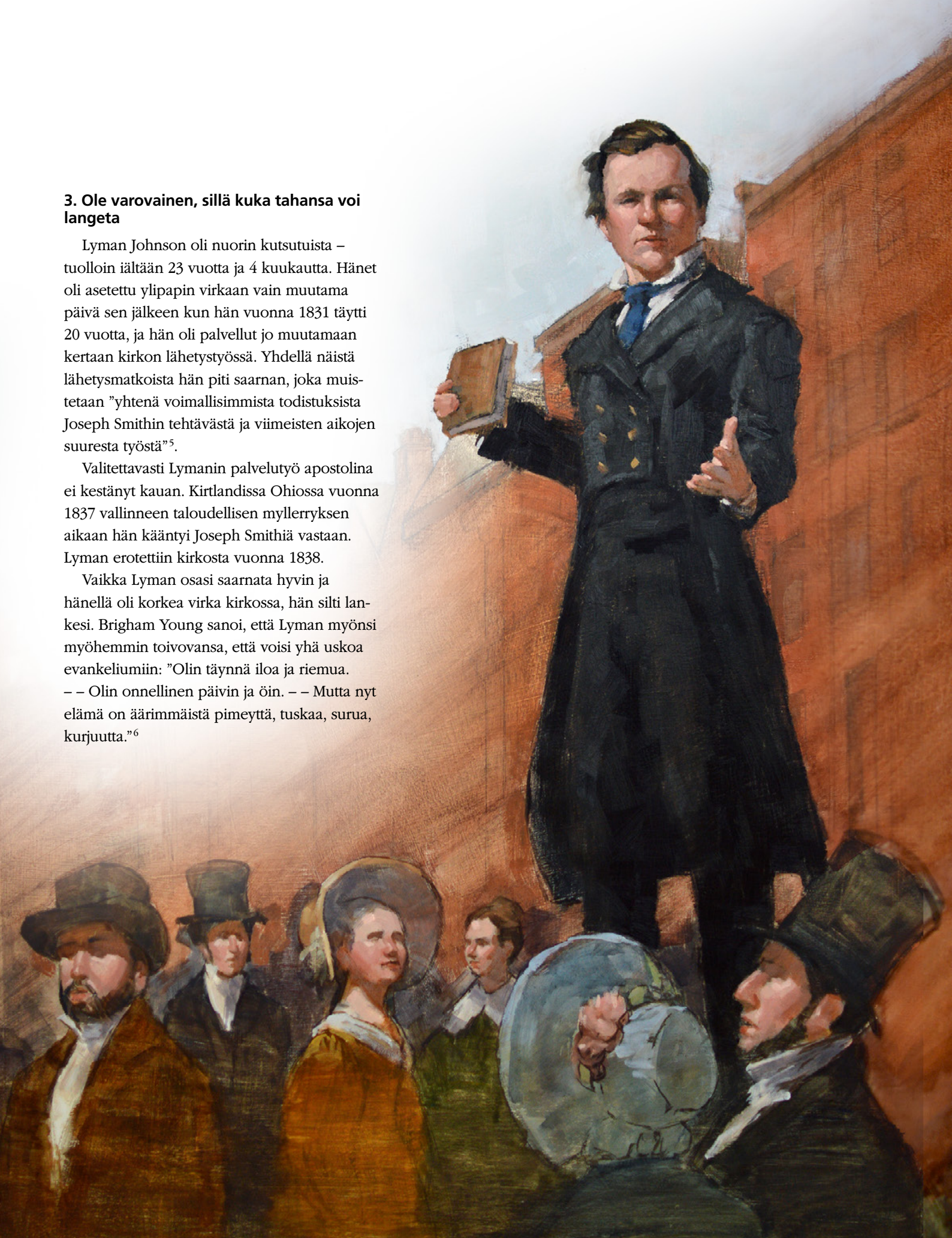
Thomas Marshilta voimme oppia, ettei epävakaiden olosuhteiden pitä estää meitä saamasta evankeliumin siunauksia – tai siunaamasta muiden elämää.

3. Ole varovainen, sillä kuka tahansa voi langeta

Lyman Johnson oli nuorin kutsutuista – tuolloin iältään 23 vuotta ja 4 kuukautta. Hänet oli asetettu ylipapin virkaan vain muutama päivä sen jälkeen kun hän vuonna 1831 täytti 20 vuotta, ja hän oli palvellut jo muutama kertaan kirkon lähetystyössä. Yhdellä näistä lähetysmatkoista hän piti saarnan, joka muistetaan ”yhtenä voimallisimmista todistuksista Joseph Smithin tehtävästä ja viimeisten aikojen suuresta työstä”⁵.

Valitettavasti Lymanin palvelutyö apostolina ei kestänyt kauan. Kirtlandissa Ohiossa vuonna 1837 vallinneen taloudellisen myllerryksen aikaan hän kääntyi Joseph Smithiä vastaan. Lyman erotettiin kirkosta vuonna 1838.

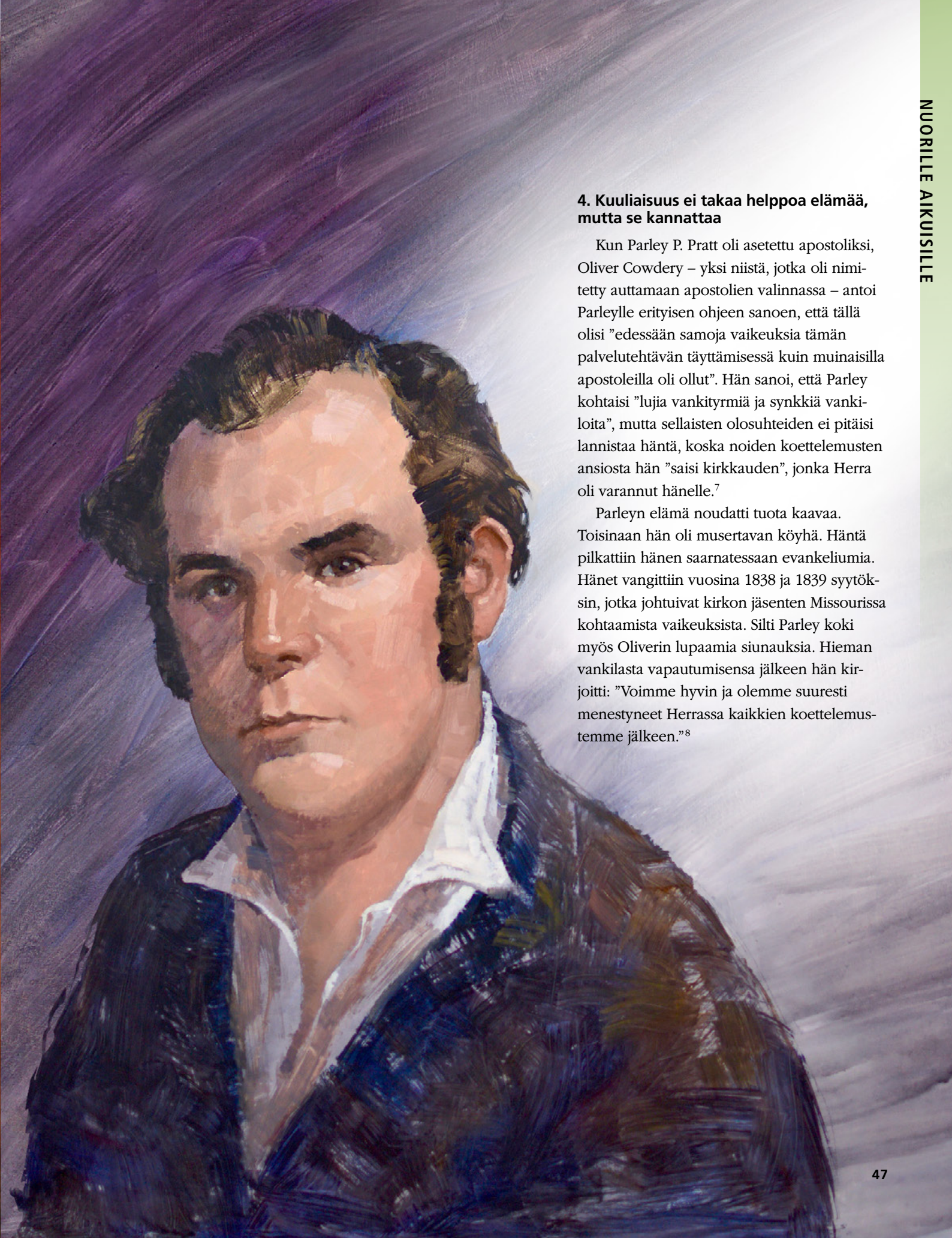
Vaikka Lyman osasi saarnata hyvin ja hänellä oli korkea virka kirkossa, hän silti lankei. Brigham Young sanoi, että Lyman myönsi myöhemmin toivovansa, että voisi yhä uskoa evankeliumiin: ”Olin täynnä iloa ja riemua. – Olin onnellinen päivin ja öin. – Mutta nyt elämä on äärimmäistä pimeyttä, tuskaa, surua, kurjuutta.”⁶



4. Kuuliaisuus ei takaa helppoa elämää, mutta se kannattaa

Kun Parley P. Pratt oli asetettu apostoliksi, Oliver Cowdery – yksi niistä, jotka oli nimetty auttamaan apostolien valinnassa – antoi Parleylle erityisen ohjeen sanoen, että tällä olisi ”edessään samoja vaikeuksia tämän palvelutehtävän täyttämiseksi kuin muinaisilla apostoleilla oli ollut”. Hän sanoi, että Parley kohtaisi ”lujia vankityrmiä ja synkkiä vankiloita”, mutta sellaisten olosuhteiden ei pitäisi lannistaa häntä, koska noiden koettelemusten ansiosta hän ”saisi kirkkauden”, jonka Herra oli varannut hänelle.⁷

Parleyn elämä noudatti tuota kaavaa. Toisinaan hän oli musertavan köyhä. Häntä pilkattiin hänen saarnatessaan evankeliumia. Hänet vangittiin vuosina 1838 ja 1839 syytöksiin, jotka johtuivat kirkon jäsenten Missouriissa kohtaamista vaikeuksista. Silti Parley koki myös Oliverin lupaamia siunauksia. Hieman vankilasta vapautumisensa jälkeen hän kirjoitti: ”Voimme hyvin ja olemme suuresti menestyneet Herrassa kaikkien koettelemustemme jälkeen.”⁸



5. Uskolla on suurempi merkitys kuin iällä

Orson Pratt, Parleyn veli, oli apostoleista toiseksi nuorin. Hänet asetettiin apostoliksi 23-vuotiaana – vain muutama viikko Lyman Johnsonia vanhempana. Palvelutyö, jota Orson oli jo tehnyt kirkolle, tarjoaa erinomaisen esimerkin siitä, kuinka nuoret aikuiset voivat olla hyvään vaikuttava voima.

Orson kastettiin 19. syyskuuta 1830 – 19. syntymäpäivänään. Pian sen jälkeen Joseph Smith sai Orsonia varten ilmoituksen, jossa sanottiin, että Orson on Jumalan poika, että hän oli siunattu, koska hän uskoi, ja että hänen tehtävänään oli saarnata evankeliumia (ks. OL 34:3–6). Niinpä Orson palveli monta kertaa lähetystyössä, kerran myös Lyman Johnsonin kanssa vuonna 1832, jolloin he kas-toivat lähes sata henkilöä ja asettivat virkaan useita vanhimpia.

Kun Orson kutsuttiin apostoliksi,

hän ei ollut Kirtlandissa. Huhtikuun 23. päivänä 1835 hän sai Columbusin kaupungissa kuulla, että hänen pitäisi olla läsnä Kirtlandissa 26. huhtikuuta pidettävässä kokouksessa.

Tietämättä kokouksen tarkoitusta hän lähti heti sinne. Koska hän ei tiennyt, että hänet oli kutsuttu apostoliksi, hän käveli sisään, kun seurakunta oli ”rukoilemassa toivoen hänen saapumistaan”⁹. Orson tunsu pyhien tuen ja otti vastaan kutsumuksensa.

Apostolina ollessaan hän valmisti lehtisen, jossa oli varhaisin painettu kertomus Joseph Smithin ensimmäisestä näystä. Kun hän oli pioneeri vuonna 1847, hän piti yksityiskohtaista aikakirjaa vaelluksesta länteen. Hän kirjoitti myös monia lähetystyölehtisiä ja puolusti lujasti Mormonin kirjaa.

Nyky aika on erilainen... vai onko?

Nuoret aikuiset *ovat* nykyään monin tavoin erilaisia kuin he olivat vuonna 1835. Ja silti nämä opetukset

voivat auttaa nykyisiä nuoria aikuisia heidän pyrkimyksissään elää mahdollisuuksiensa veroisina. Tässä on tiivistelmä:

- Jos tunnet riittämättömyyttä, kulje silti eteenpäin.
- Jokaisella on haasteita. Voit voittaa omasi.
- Olet onnellisempi, jos pysyt aktiivisena kirkossa.
- Pysy sitoutuneena. Ole kuuliaisen ja uskollinen. Siunauksia tulee.
- Sinulla on tärkeää annettavaa. Herra luottaa sinuun. ■

VIITTEET

1. "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15. huhtikuuta 1845, s. 868.
2. "Minutes, Discourse, and Blessings, 14–15 February 1835", julkaisussa *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, toim. Matthew C. Godfrey ja muut, 2016, s. 229.
3. Ks. "History of Thos. Baldwin Marsh", *The Deseret News*, 24. maaliskuuta 1858, s. 18.
4. Ks. "History of Thos. Baldwin Marsh", *The Deseret News*, 24. maaliskuuta 1858, s. 18; Kay Darowski, "The Faith and Fall of Thomas Marsh", julkaisussa *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, toim. Matthew McBride ja James Goldberg, 2016, s. 57–59.
5. Edward W. Tullidge, *Tullidge's Histories*, 1889, osa 2, liite, s. 175.
6. Brigham Young, saarna 17. kesäkuuta 1877, julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 19, s. 41.
7. Oliver Cowdery, kohdassa "Minutes and Blessings, 21 February, 1835", julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, s. 240–241.
8. "Letter from Parley P. Pratt, 22 November 1839", josephsmithpapers.org/paper-summary/letter-from-parley-p-pratt-22-november-1839/1.
9. "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15. huhtikuuta 1845, s. 869.



Palautuksen alkuperäisten apostolien kutsuminen

Huhtikuun 8. päivänä 1835 Joseph Smith pyysi veljeksiä Brigham ja Joseph Young laulamaan hänelle. Sitten profeetta sai ilmoituksen, että kahdentoista apostolin kutsumisen aika oli tullut.¹

Joseph Smith pyysi Brighamia lähettämään tiedotuksen, että seuraavana lauantaina pidettäisiin konferenssi. Hän kertoi Brighamille, että tämä olisi yksi kahdestatoista.²

Pyhät kokoontuivat yhteen kuusi päivää myöhemmin. Joseph Smith sanoi, että yksi kokouksen ensisijaisista tarkoituksista oli, että Mormonin kirjan kolme silminnäkijää – Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris – ”valitsevat kaksitoista miestä kirkosta apostoleiksi”.³ Oliver ja David olivat saaneet tuon tehtävän aiemmin kesäkuussa 1829, mutta vaikka he olivat ”etsineet Herraa paastoamalla ja rukoilemalla” löytääkseen ne kaksitoista, aika ei ollut vielä ollut oikea.⁴ Joseph sanoi, että nyt aika oli tullut.

Nuo kaksitoista (kokouksessa esitetyssä järjestyksessä) olivat Lyman Johnson, 23, Brigham Young, 33, Heber C. Kimball, 33, Orson Hyde, 30, David W. Patten, 35, Luke Johnson, 27, William E. McLellin, 29, John F. Boynton, 23, Orson Pratt, 23, William

Smith, 23, Thomas B. Marsh, 34, ja Parley P. Pratt, 27. He kaikki olivat aiemmin palvelleet lähetystyössä. Kahdeksan heistä oli ollut edellisenä kesänä Joseph Smithin mukana Siionin leirikunnan matkalla.⁵

Nimeämisen jälkeen kukin apostoleista asetettiin virkaan.⁶ Heidän asettamissiunauksensa olivat täynnä lupauksia menestyksestä lähetystyössä. Heber C. Kimball muisteli myöhemmin, että siunauksissa ”ennustettiin monia asioita, jotka tapahtuisivat, että meillä olisi voima parantaa sairaita, karkottaa pahoja henkiä, herättää kuolleita, antaa näkö sokeille, – – siirtää vuoria, ja kaikki olisi meille alamaista Jeesuksen Kristuksen nimen kautta”.⁷

Oliver Cowdery tähdensi myös vaikeuksia, joita he kohtaisivat: ”Olkaa valmiita kaikkina aikoina uhraamaan henkenne, mikäli Jumala sitä vaatii asiansa edistämiseksi ja rakentamiseksi.” Oliver kannusti apostoleja tavoittelemaan henkilökohtaista tietoa Jeesuksesta Kristuksesta, jotta he voisivat todistaa Hänen olemassaolostaan varmuudella: ”Älkää koskaan lakatko ponnistelemasta, ennen kuin olette nähneet Jumalan kasvoista kasvoihin.”⁸

Toukokuusta 1835 alkaen apostolit lähtivät useaan kertaan kirkon kääntymystyöhön, ja heidän yleinen johtajuutensa oli myös monien ihmisten siunaukseksi. ■

VIITTEET

1. Ks. ”History, 1838–1856 (Manuscript History of the Church), volume B-1 [1. September 1834–2 November 1838]”, liitteet, huomautus A, sivu 1, josephsmithpapers.org/paper-summary/history-1838-1856-volume-b-1-1-september-1834-2-november-1838/304.
2. Ks. Joseph Young, *History of the Organization of the Seventies*, 1878, s. 1.
3. ”Minutes, Discourses, and Blessings, 14–15 February 1835”, julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, s. 224–228.
4. ”Minutes and Blessings, 21 February 1835”, julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, s. 242–243.
5. Ne neljä, jotka eivät kuuluneet Siionin leirikuntaan, olivat David W. Patten, Thomas B. Marsh, William E. McLellin ja John F. Boynton.
6. Vain yhdeksän kahdestatoista oli paikalla kokouksessa 14. helmikuuta 1835. Parley P. Pratt asetettiin apostoliksi 21. helmikuuta 1835, kun taas Thomas B. Marsh ja Orson Pratt asetettiin molemmat apostoleiksi 26. huhtikuuta 1835.
7. ”Extracts from H. C. Kimball’s Journal”, *Times and Seasons*, 15. huhtikuuta 1845, s. 868.
8. ”Minutes and Blessings, 21 February 1835”, julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, s. 244.

Lisää tietoa alkuperäisten kahdentoista apostolin kutsumisesta tällä taloudenhoitokaudella on sivustolla history.lds.org.



Vanhin
David A. Bednar

kahdentoista apostolin
koorumiasta

Kristuksen kaltainen LUONNE

*Jeesuksella, joka kärsi eniten, on eniten myötätuntoa meitä
kaikkia kohtaan, jotka kärsimme niin paljon vähemmän.*

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) on opettanut periaatteen, joka on tehnyt minuun syvän vaikutuksen ja jota olen keskittynyt tutkimaan, mietiskelemään ja pohtimaan paljon. Hän on sanonut: ”Sovitusta ei olisi voinut olla ilman Kristuksen luonnetta!”¹ Kuultuani tämän suoraviivaisen ja syvällisen ajatuksen olen yrittänyt oppia enemmän sanasta ”luonne” ja ymmärtää sitä paremmin. Olen myös pohtinut Kristuksen luonteen ja Hänen sovituksensa välistä suhdetta – sekä tuon suhteen vaikutuksia meihin kuhunkin opetuslapsina.

Herran Jeesuksen Kristuksen luonne

Kenties luonteen paras mittari on kyky huomata muita ihmisiä ja suhtautua heihin oikealla tavalla heidän kokiessaan aivan samaa haastetta tai vastoinikäymistä, joka painaa meitä välittömimmin ja voimakkaimmin. Luonne ilmenee esimerkiksi voimassa huomata muiden ihmisten kärsimys, kun me itsekkin kärsimme, kyvyssä havaita muiden nälkä, kun olemme nälkäisiä, sekä voimassa auttaa muita ja osoittaa myötätuntoa heidän hengellistä piinaansa kohtaan, kun olemme keskellä omaa hengellistä ahdinkoamme. Niinpä luonnetta osoitetaan katsomalla ja kurkottamalla ulospäin, kun luonnollinen ja vaistomainen reaktio on olla itsekeskeinen ja kääntyä sisäänpäin. Jos sellainen kyky on todellakin moraalisen luonteen paras mitta, niin maailman Vapahtaja on täydellinen esimerkki sellaisesta johdonmukaisesta ja laupiaasta luonteesta.





Esimerkkejä Kristuksen luonteesta

Ylähuoneessa viimeisen aterian iltana – juuri sinä iltana, jolloin Kristus kokisi suurimman kärsimyksen, mitä koskaan on kärsitty kaikissa Hänen luomissaan maailmoissa – Hän puhui puolustajasta, lohdusta ja rauhasta:

”Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne.

Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut.

Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” (Joh. 14:25–27.)

Vaikka Mestari ymmärsi, että Hän itse kokisi pian voimakkaasti ja henkilökohtaisesti sekä lohdun että rauhan puuttumisen, ja hetkenä, jolloin Hän on saattanut olla sydämessään levoton

ja peloissaan, Hän suuntautui ulospäin ja tarjosi muille juuri niitä siunauksia, jotka olisivat varmasti vahvistaneet Häntä.

Suuressa esirukouksessa, jonka Jeesus lausui juuri ennen kuin lähti opetuslapsineen Kidroninpuron yli Getsemanen puutarhaan, Hän rukoili opetuslastensa ja kaikkien niiden puolesta, ”jotka heidän todistuksensa tähden uskovat minuun.

– – Että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa – –.

[Että he olisivat] täydellisesti yhtä, ja silloin maailma ymmärtää, että sinä olet lähettänyt minut ja että olet rakastanut heitä niin kuin olet rakastanut minua. – –

Minä olen opettanut heidät tuntemaan sinun nimesi ja opetan yhä, jotta heissä pysyisi sama rakkaus, jota sinä olet minulle osoittanut, ja jotta minä näin pysyisin heissä.” (Joh. 17:20, 21, 23, 26.)

Huomaan esittäväni itselleni toistuvasti seuraavat kysymykset, kun pohdin tätä ja muita tapahtumia juuri ennen kuin Hänet kavallettiin ja ennen kuin Hän kärsi puutarhassa: Kuinka Hän pystyi rukoilemaan muille hyvinvointia ja ykseyttä juuri ennen omaa suurta tuskaansa? Miten Hän kykeni pyytämään lohtua ja rauhaa niille, joiden tarve oli niin paljon vähäisempi kuin Hänen? Kun Hänen luomansa maailman langennut tila painoi Häntä, kuinka Hän pystyi keskittymään niin täysin ja niin yksinomaan muiden olosuhteisiin ja huoliin? Kuinka Mestari kykeni suuntautumaan ulospäin, kun vähäisempi olento olisi kääntynyt sisäänpäin? Eräs vanhin Maxwellin ajatus antaa vastauksen kuhunkin näistä voimallisista kysymyksistä:

”Jeesuksen luonne oli Hänen suuren sovituksensa välttämätön edellytys. Ilman Jeesuksen ylevää luonnetta ei olisi voinut olla niin ylevää sovittusta! Hänen luonteensa oli sellainen, että Hän kärsi kaikenlaisia ’koetuksia’ (Alma 7:11), ’mutta ei langennut niihin’ (OL 20:22).”²

Jeesuksella, joka kärsi eniten, on eniten myötätuntoa meitä kaikkia kohtaan, jotka kärsimme niin paljon vähemmän. Kärsimyksen ja myötätunnon syvyys on todellakin erottamattomasti yhteydessä sen rakkauden syvyyteen, jota palveleva henkilö tuntee.

Tavoitelkaa rakkautta aktiivisesti

Me voimme kuolevaisuudessa pyrkiä saamaan Kristuksen kaltaisen luonteen ja kehittää sen keskeisiä

osatekijöitä. Meidän kuolevaisten on todellakin mahdollista pyrkiä vanhurskaudessa saamaan niitä hengellisiä lahjoja, jotka liittyvät kykyyn suuntautua ulospäin ja suhtautua oikealla tavalla muihin ihmisiin heidän kokiessaan aivan samaa haastetta tai vastoinkäymistä, joka painaa meitä välittömimmin ja voimakkaimmin. Me emme pysty saamaan sellaista kykyä pelkällä tahdonvoimalla tai henkilökohtaisella päättäväsyydellä. Sen sijaan me olemme riippuvaisia pyhän Messiaan ansioista, laupeudesta ja armosta (ks. 2. Nefi 2:8) ja tarvitsemme niitä. Mutta rivi riviltä ja opetus opetukselta (ks. 2. Nefi 28:30) sekä ”ajan kuluessa” (Moos. 7:21) me kykenemme suuntautumaan ulospäin, vaikka luontainen taipumuksemme on kääntynyt sisäänpäin.

Saanan ehdottaa, että teidän ja minun täytyy rukoilla, kaivata, tavoitella ja tehdä työtä omaksuaksemme Kristuksen kaltaisen luonteen, jos toivomme saavamme rakkauden – Kristuksen puhtaan rakkauden – hengellisen lahjan. Rakkaus ei ole piirre tai ominaisuus, jonka hankimme yksinomaan omalla määrätietoisella sinnikkyydellämme ja päättäväsyydellämme. Meidän täytyy todellakin pitää liittomme kunniaa ja elää kelvollisina ja tehdä kaikki voitavamme ollaksemme sen lahjan arvoisia, mutta viime kädessä rakkauden lahja omii meidät – me emme omi sitä (ks. Moroni 7:47). Herra päättää, saammeko kaikki hengelliset lahjat ja milloin saamme ne, mutta meidän täytyy tehdä kaikki voitavamme



halutaksemme, kaivataksemme ja pyytääksemme sellaisia lahjoja ja ollaksemme niiden arvoisia. Kun lisääntyvässä määrin toimimme tavalla, joka on Kristuksen luonteen mukainen, niin kenties osoitamme taivaalle mitä voimallisimmin halumme saada rakkauden ylimaallisen hengellisen lahjan. Ja selvästikin meitä siunataan tällä ihmeellisellä lahjalla, kun lisääntyvässä määrin suuntaudumme ulospäin, vaikka luonnollinen ihminen meissä kääntyisi yleensä sisäänpäin.

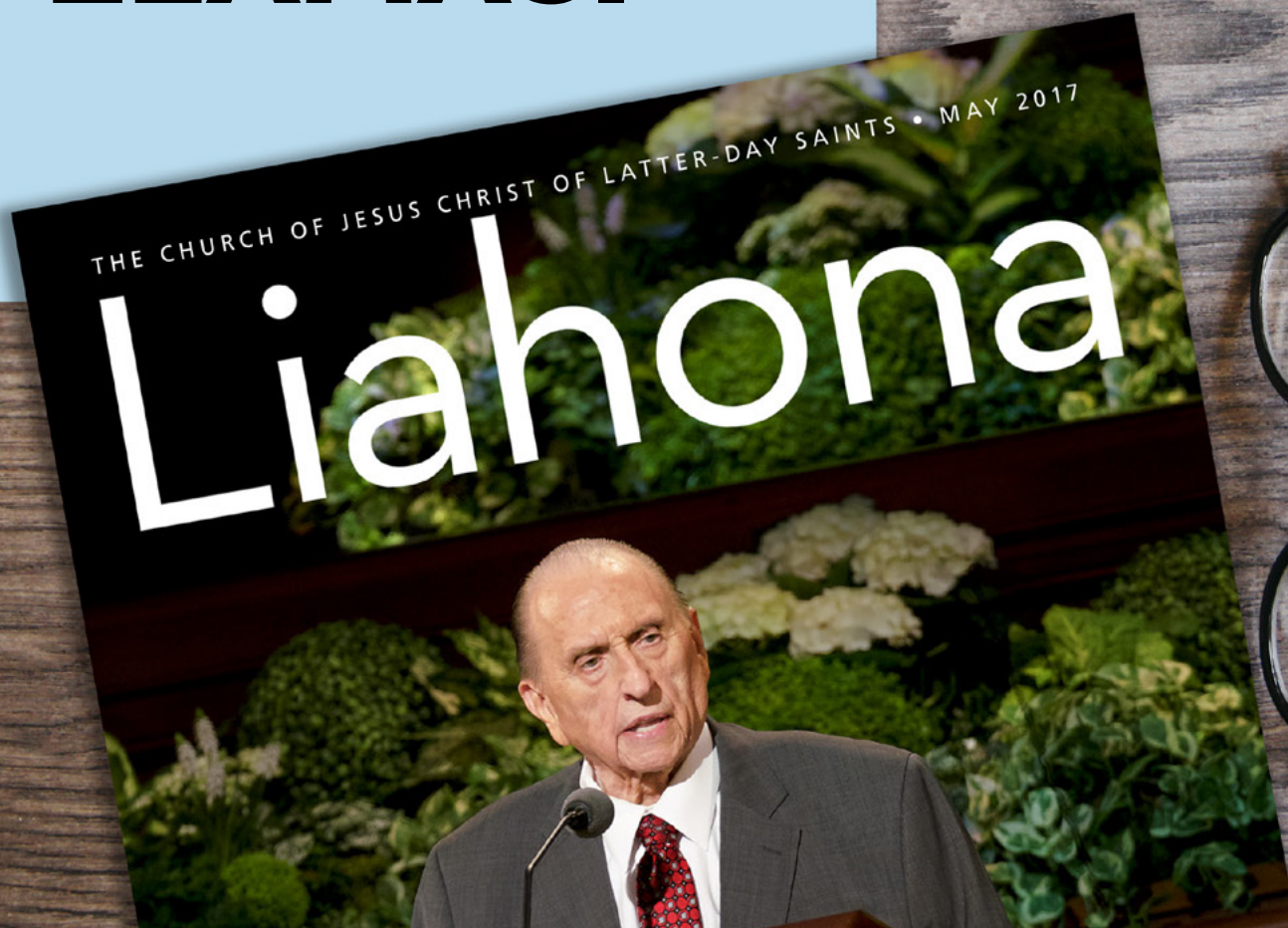
Jeesus on Kristus, iankaikkisen Isän ainosyntyinen Poika. Tiedän, että Hän elää. Ja todistan, että Hänen luonteensa ansiosta meidän on mahdollista saada sekä kuolemattomuus että iankaikkinen elämä. Suuntautukaamme ulospäin, kun luontainen taipumuksemme on kääntynyt sisäänpäin. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen uskontosymposiumissa 25. tammikuuta 2003 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. Neal A. Maxwell, ”The Holy Ghost: Glorifying Christ”, *Ensign*, heinäkuu 2002, s. 58.
2. Ks. Neal A. Maxwell, ”Hyvin kestäminen”, *Liahona*, huhtikuu 1999, s. 13.

Kuinka konferenssipuhe voi
**MUUTTAA
ELÄMÄSI**



*Sinusta voi todella tulla enemmän Jeesuksen
Kristuksen kaltainen. Nämä keinot auttavat sinua
näkemään, kuinka se tapahtuu.*

Hadley Griggs

Tunnetko, että hengellinen akkusi on vähän aliladattu? Luuletko, että hyötyisit hieman hengellisestä ohjauksesta? No, olet onnekas, koska yleiskonferenssi voi olla juuri oikea ratkaisu! Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Lupaen kirkon nuorille jäsenille, että jos kuuntelette [yleiskonferenssia], te tunnette Hengen vahvistuvan sisällänne.

Herra kertoo teille, mitä Hän haluaa teidän tekevän elämässänne.”¹

Eikä sen tarvitse päättyä konferenssiviikonloppuun – voit tuntea Henkeä edelleen tutkimalla puheita myös jälkikäteen!

Konferenssi auttaa meitä monin tavoin. Ehkä tärkeintä on, että se auttaa meitä pääsemään lähemmäksi Vapahtajaa opettamalla meille, kuinka voimme tulla enemmän Hänen kaltaisikseen. Yksi hieno keino saada mahdollisimman paljon konferenssista on kiinnittää erityistä huomiota opetukseen Kristuksen kaltaisista ominaisuuksista – joko lähetyksen aikana tai kun tutkit puheita jälkeensä. Kun kuuntelet tai luet puheita pitäen mielessäsi tiettyjä Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia, sanat ja Henki voivat auttaa sinua oppimaan, kuinka voit olla enemmän Kristuksen kaltainen.

Voit tehdä tämän nopean testin nähdäksesi, mihin yhteen tai kahteen ominaisuuteen haluaisit keskittyä tutkiessasi konferenssi-puheita. (Syvällisempi testi on lokakuun 2016 *New Era* -lehdessä tai oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani* luvussa 6.)

Valitse kunkin yhdeksän Kristuksen kaltaisen ominaisuuden osalta aina se väittämä, joka kuvaa sinua parhaiten.

1. USKO:

- En ole varma, onko Jeesus Kristus minun Vapahtajani.
- Uskon Jeesukseen Kristukseen ja hyväksyn Hänet Vapahtajakseni.
- Toivon, että Jeesus Kristus on minun Vapahtajani.

Koulussa on pieni ryhmä nuoria, joita useimmat muut oppilaat pitävät mitättöminä, koska he ovat erilaisia. Minäkään en yleensä jutellut heille. En ollut ilkeä mutta en ollut ystävällinenkään.

Kun kuuntelin presidentti Dieter F. Uchtdorfin, toisen neuvonantajan ensimmäisessä presidenttikunnassa, pitämää puhetta ”Armeliaat saavat armon” (huhtikuun 2012 yleiskonferenssissa), jokin muuttui. Hän sanoi, että on yksi asia, mitä meidän pitää tehdä, kun on kyse muiden tuomitsemisesta: ”Lopettakaa se!” Hänen puheensa auttoi minua ymmärtämään, ettei minun pitäisi tuomita niitä nuoria koulussa vaan korvata huonot ajatukseni ja tunteeni ”sydämellä, joka on täynnä rakkautta Jumalaa ja Hänen lapsiaan kohtaan”.

Kun sinä maanantaina menin kouluun, niin en mennytkään tavallisten ystäväni luo vaan menin sen ryhmän luo, jota muut pitivät mitättöminä. Aloimme jutella, ja tajusin, että nämä nuoret ovat aivan samanlaisia kuin kaikki muutkin. Kun vietin aikaa heidän kanssaan, opin tuntemaan heidät oikein hyvin. Sain viisi uutta ystävää.

Tajusin, että uudet ystäväni eivät olleet lainkaan mitättömiä – Jumalalle he ovat aina olleet tärkeitä. Olen hyvin iloinen siitä, että olen oppinut enemmän Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan.

Holly H., 19, Kalifornia, USA



2. TOIVO:

- Suhtaudun tulevaisuuteen rauhallisesti ja toiveikkaasti.
- Tulevaisuus kauhistuttaa minua!
- En yleensä kiinnitä mitään huomiota tulevaisuuteen – jos en ajattele sitä, minun ei tarvitse huolestua siitä.

3. RAKKAUS:

- Yritän rakastaa muita ihmisiä, mutta on muutamia, jotka näyttävät aina käyvän hermoilleni.
- Minulla on niin paljon tekemistä omassa elämässäni, että minun on vaikea ajatella ketään muita.
- Haluan vilpittömästi muiden ihmisten iankaikkista hyvinvointia ja onnea.

4. HYVEELLISYYS:

- "Ole puhdas ajatuksissa ja teoissa." Se ei kuulosta kovinkaan hauskalta!
- Olen puhdas ja tahraton sydämeltäni.
- Minulla on vaikeuksia pysyä hyveellisenä.

5. TIETO:

- Elämäni on niin kiireistä, ettei minulla todellakaan ole aikaa etsiä vastauksia kysymyksiini.
- Jaa, opiskeleminen? Joskus tuntuu vain niin tylsältä yrittää oppia uutta.
- Pyrin vilpittömästi ymmärtämään totuuden ja etsimään vastauksia kysymyksiini.

6. KÄRSIVÄLLISYYS:

- Pystyn odottamaan hermostumatta tai turhautumatta.
- Kai minä pystyisin odottamaan mutta voin hermostua siitä.
- Odottaminen on pahinta, mitä tiedän. Haluan kaiken nyt.

7. NÖYRYYS:

- Haluan pitää huolen siitä, että teen kaiken itse.
- Turvaudun Herran apuun.
- Kun teen jotakin, unohdan usein, että voin pyytää apua taivaalliselta Isältä.

8. AHKERUUS:

- Käytän lähes kaiken aikani katsomalla tv:tä, viettämällä aikaa ystäväieni kanssa ja välttelemällä vastuuta!
- Minun on usein vaikea keskittyä tärkeisiin asioihin elämässäni mutta kyllä minä yritän.
- Käytän aikani ja tarmoni tärkeimpiin asioihin.

9. KUULIAISUUS:

- Noudatan mielelläni johtajieni ja vanhempieni neuvoja.
- Päätän itse asioistani – minun on usein vaikea kuunnella ketään muuta.
- Noudatan johtajieni ja vanhempieni neuvoja, vaikka toisinaan purnaankin siitä.

Katso nyt vastauksiasi. Mitä ominaisuuksia haluaisit kehittää? Voit oppia kehittämään niitä, kun valitset yhden tai kaksi, joihin kiinnität huomiota kuunnellessasi konferenssia.

Ja jos vastasit, että jokaisen kohdalla menee hyvin, jatka samaan malliin! Voit silti valita yhden tai kaksi, jotka herättivät huomiosi tehdessäsi testiä, ja keskittyä niihin konferenssipuheita tutkiessasi. Missä vaiheessa sitten oletkin matkallasi kohti Kristuksen kaltaisuutta, voit aina kääntyä johtajiemme opetusten puoleen saadaksesi apua polullasi.

Jos et osaa päättää ominaisuutta nyt, älä huolestu! Voit aina konferenssia kuunnellessasi katsoa, mikä kiinnittää huomiosi.

Kun olet valinnut ominaisuuden, johon haluat keskittyä, voisit kirjoittaa sen muistiin, jotta olet valmis saamaan siitä ilmoitusta konferenssia kuunnellessasi tai tutkiessasi puheita jälkikäteen. Puheita kuunnellessasi ja tutkiessasi anna Hengen ohjata sinua tietääksesi, millä erityisillä tavoilla voit kehittyä siinä ominaisuudessa. Katso alla oleva esimerkki! ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Robert D. Hales, "Yleiskonferenssi – uskon ja todistuksen vahvistamista", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 6.

Lokakuun 2015 yleiskonferenssissa huomioni kiinnitettiin yhteen tiettyyn puheeseen. Vanhin Dale G. Renlund kahden-toista apostolin koorumista piti puheen nimeltä "Jumalan silmin". Hän puhui siitä, miten tärkeää on nähdä muut ihmiset rakastavien vanhempien silmin. Kun kuulin sen, tunsin, että minun piti pyrkiä rakastamaan enemmän lähelläni olevia ihmisiä.

Yhtenä aamuna konferenssin jälkeen pidin silmällä sopivaa hetkeä tehdä joku iloiseksi. Menin orkesteriluokkaamme ja näin pojan, johon en yleensä kiinnittänyt juurikaan huomiota. Näin, että hän oli huolissaan jostakin, joten menin hänen luokseen ja kysyin häneltä, kuinka hänen päivänsä sujui. Hän ei ollut kovin puhelias, joten kysyin häneltä, mitä hän piti orkesteritunneista. Hän kertoi minulle, ettei hän oikein osannut kappaleita ja että hän oli huolissaan konsertista. Tarjouduin harjoittelemaan hänen kanssaan, ja soitimme kappaleen yhdessä. Se kuulosti hienolta! Sen jälkeen aloimme jutella soittimistamme. Meistä on tullut hyvät ystävät, ja olen tosi iloinen, että käytin aikaa jutellakseni hänen kanssaan.

Christa M., 12, Texas, USA

KRISTUKSEN KALTAINEN OMINAISUUS: RAKKAUS!

Yleiskonferenssin lainauksia tai puheita siitä:

NÄIN VOIN OPPIA RAKKAUTTA

- Rukoilen, että tuntisin rakkautta muita kohtaan.
- Luen joka sunnuntai uudelleen jonkin rakkautta käsittelevän konferenssipuheen tai pyhien kirjoitusten kohdan.
- Autan pikkuveljeäni hänen kotiaskareissaan.
- Rukoilen, että huomaisin muita, jotka tarvitsevat apua.
- Suunnittelen perheillan oppiaihkeen rakkaudesta.

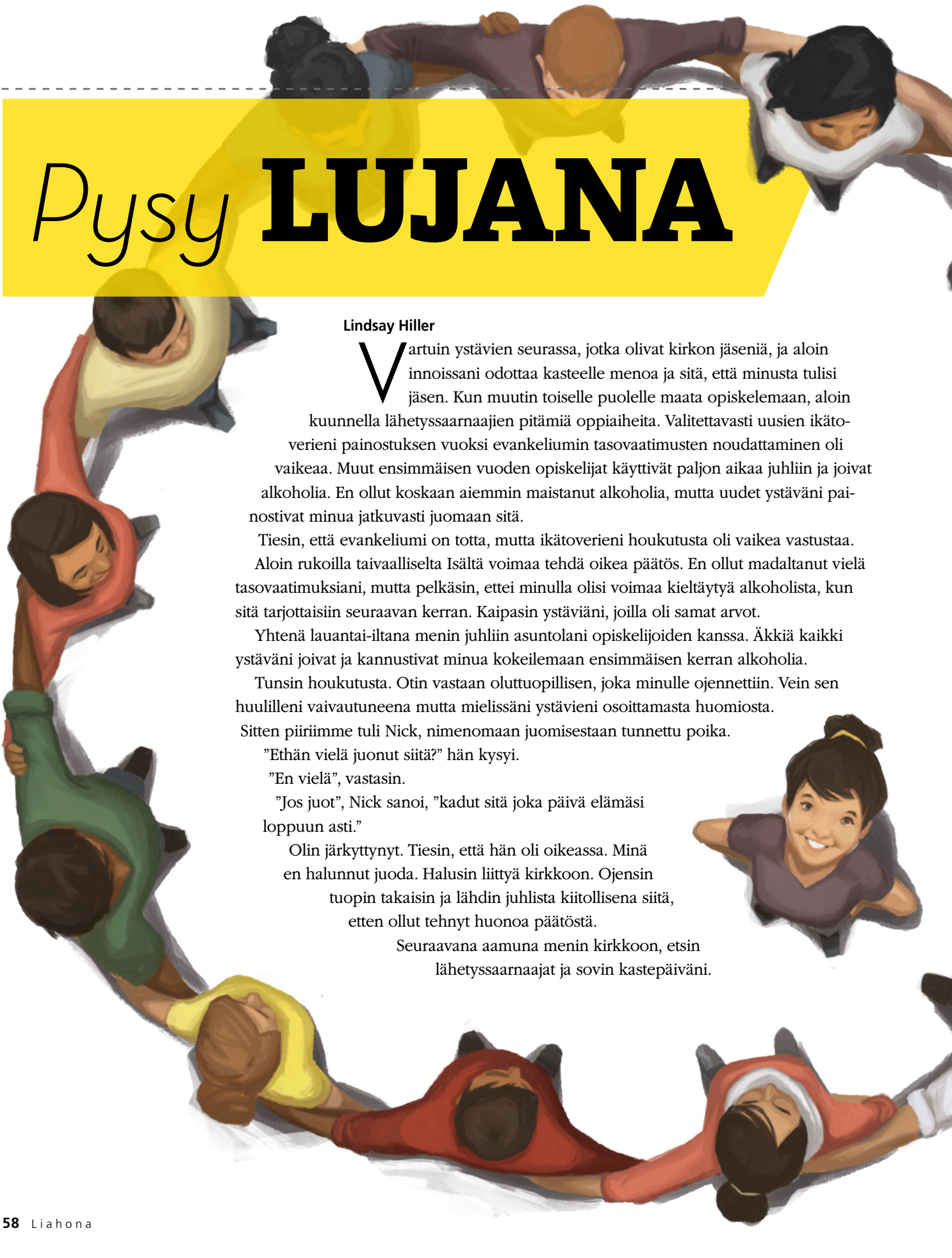
TÄSSÄ ON RUNKO, JOLLA PÄÄSET ALKUUN!

Kristuksen kaltainen ominaisuus:

Lainauksia siitä:

Mitä aion tehdä:

- _____ pvm: _____
- _____ pvm: _____
- _____ pvm: _____



Pysy LUJANA

Lindsay Hiller

Vartuin ystävien seurassa, jotka olivat kirkon jäseniä, ja aloin innoissani odottaa kasteelle menoa ja sitä, että minusta tulisi jäsen. Kun muutin toiselle puolelle maata opiskelemaan, aloin kuunnella lähetyssaarnaajien pitämiä oppiaiheita. Valitettavasti uusien ikätoverieni painostuksen vuoksi evankeliumin tasovaatimusten noudattaminen oli vaikeaa. Muut ensimmäisen vuoden opiskelijat käyttivät paljon aikaa juhliin ja joivat alkoholia. En ollut koskaan aiemmin maistanut alkoholia, mutta uudet ystäväni painostivat minua jatkuvasti juomaan sitä.

Tiesin, että evankeliumi on totta, mutta ikätoverieni houkutusta oli vaikea vastustaa.

Aloin rukoilla taivaalliselta Isältä voimaa tehdä oikea päätös. En ollut madaltanut vielä tasovaatimuksiani, mutta pelkäsin, ettei minulla olisi voimaa kieltäytyä alkoholista, kun sitä tarjottaisiin seuraavan kerran. Kaipasin ystäviäni, joilla oli samat arvot.

Yhtenä lauantai-iltana menin juhliin asuntolani opiskelijoiden kanssa. Äkkiä kaikki ystäväni joivat ja kannustivat minua kokeilemaan ensimmäisen kerran alkoholia.

Tunsin houkutusta. Otin vastaan oluttuopillisen, joka minulle ojennettiin. Vein sen huulilleni vaivautuneena mutta mielissäni ystävieni osoittamasta huomiosta.

Sitten piiriimme tuli Nick, nimenomaan juomisestaan tunnettu poika.

”Ethän vielä juonut siitä?” hän kysyi.

”En vielä”, vastasin.

”Jos juot”, Nick sanoi, ”kadut sitä joka päivä elämäsi loppuun asti.”

Olin järkyttynyt. Tiesin, että hän oli oikeassa. Minä en halunnut juoda. Halusin liittyä kirkkoon. Ojensin tuopin takaisin ja lähdin juhlista kiittolllisena siitä, etten ollut tehnyt huonoa päätöstä.

Seuraavana aamuna menin kirkkoon, etsin lähetyssaarnaajat ja sovin kastepäiväni.

*Ystävät voivat vaikuttaa suuresti siihen,
kuinka helppoa – tai vaikeaa – on elää
tasovaatimustemme mukaan.*

Sen päivän jälkeen pysyin poissa juhlista, joissa käytettiin alkoholia. Sain kirkosta uusia ystäviä, joilla on samat arvot ja tasovaatimukset kuin minulla. Olen yhä ystävä asuntolani ihmisten kanssa mutta olen tehnyt tasovaatimukseni selviksi. Kun he kuulivat, kuinka tärkeitä arvoni ovat minulle, he ovat kunnioittaneet niitä ja lakanneet painostamasta minua. He ovat huomanneet, kun olen lähtenyt huoneesta heidän katsellessaan sopimattomia elokuvia tai kuunnellessaan sopimatonta musiikkia, ja he kunnioittavat sitä.

Tämä kokemus on vahvistanut todistustani, ja pyrin siihen, etten koskaan madalla tasovaatimuksiani ikätoverien painostuksen vuoksi. Tiedän myös, että paras tapa kohdata vaikeita päätöksiä on tuntee omat tasovaatimuksensa ja pitää niistä lujasti kiinni alusta asti.

Tiedän, että taivaallinen Isä vastasi rukouksiini saada voimaa kiusauksen vastustamiseen. Olen kiitollinen siitä, että Pyhä Henki kannusti minua tekemään oikean päätöksen. Tiedän, että kirkon tasovaatimukset on tarkoitettu suojelemaan meitä, ja olen kiitollinen siitä, että päätös noudattaa niitä auttoi minua tekemään päätöksen liittyä kirkkoon. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.



SANO KIUSAUKSELLE EI

"Ne, jotka tekevät väärin, haluavat sinut mukaan, koska heistä tuntuu mukavammalta tehdä väärin, kun muutkin tekevät niin. He ehkä haluavat myös käyttää sinua hyväkseen. On luonnollista, että haluaa tulla hyväksytyksi toveripiirissä, olla osa ryhmää. -- Yksi vaikeimmista asioista, mitä sinun on opittava ymmärtämään, on se, kuinka vahva jo olet ja kuinka muut salaa kunnioittavat sinua. -- Sinun ei tarvitse tinkiä tasovaatimustasi, jotta hyvät ystävät hyväksyisivät sinut. Mitä kuuliaisempi olet ja mitä enemmän puolustat oikeita periaatteita, sitä paremmin Herra voi auttaa sinua voittamaan kiusaukset."

Ks. vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista, "Oikeiden valintojen tekeminen", *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 35.

Murra ”TYYPILLISEN TEININ” muotti

Charlotte Larcabal

kirkon lehdet

Maailmalla on paljon sanottavaa nykyajan teineistä. Tiedät luultavasti joitakin stereotypioita tai olet kuullut jonkun valittavan ”nykynuorista”. Teistä nuorista on myös paljon tutkimus- ja tilastotietoa – sosiaalisen median tavoistanne, ostotottumuksistanne ja jopa siitä, kuinka lyhyt keskittymiskykynne saattaa olla.

Mutta presidentti Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista sanoo, että hän tuntee olonsa epämu-kavaksi, kun hän kuulee tutkijoiden kertovan nuoria koskevista tutkimuk-sistaan. ”Ja suoraan sanoen”, hän sanoo, ”minua ei niinkään kiinnosta se, mitä *asiantuntijoilla* on teistä sanottavana, vaan enemmänkin se, mitä Herra on minulle sanonut teistä.”¹

Herra ei tarvitse tutkimuksia eikä stereotypioita oppiakseen tuntemaan teidät. Hän ei näe teitä tilastotietoina tai sellaisina, joita kuormittaa se, kuinka ”maailma” yrittää kuvailla teitä.

”Hän rakastaa teitä sekä sellaisina kuin olette juuri nyt, että myös sellai-sina kirkkauden ja valon persoonina, jollaisiksi teillä on mahdollisuus ja halu tulla”, sanoo presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensim-mäisessä presidenttikunnassa.²

Jumala paitsi näkee sinut myös rakastaa sinua.

Haluatko murtaa maailman muotin? Ala nähdä itsesi siten kuin taivaallinen

Unohda, mitä maailma sanoo.

Millaisena taivaallinen Isä näkee sinut?



Isä ja Hänen valitut palvelijansa näke-vät sinut. Haluatko rikkoa stereoty-pioita? Nyt on aika ryhtyä toimeen! Kun Kristus oli 12-vuotias, Hän muis-tutti maallisia vanhempiaan siitä, että Hänen piti tehdä Isänsä työtä (ks. Luuk. 2:49).

Hän ei ollut liian nuori etkä ole sinäkään. Niinpä seuraava kysymys on tämä: Kuinka sinä voit tehdä taivaalli-sen Isäsi työtä?

Isän ”työssä” on kyse ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikki-sen elämän” toteuttamisesta (Moos. 1:39), joten sinä voit tehdä Isäsi työtä

tekemällä parhaasi saavuttaaksesi mahdollisuutesi ja tulemalla sellai-seksi, joka auttaa muitakin saavutta-maan mahdollisuutensa.

Nyt on aika ottaa vastuu omasta tulevaisuudestasi. Mitä voit tehdä *juuri nyt* varmistaaksesi, että sinusta tulee sellainen kuin taivaallinen Isä tietää sinusta voivan tulla, ei vain iankaikki-suuksissa vaan myös *tässä* elämässä?

Haluatko solmia avioliiton temppe-lissä? Päätä nyt olla puhdas ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Näetkö itsesi opis-kelemassa yliopistossa? Opettele hyviä opiskelutaitoja nyt. Haluatko palvella

Sinä pystyt elämään sen näkemyksen mukaan,
joka Hänellä on mahdollisuuksistasi.



lähetystyössä? Lisää evankeliumin opiskeluusi *Saarnatkaa minun evankeliumiani* (etenkin luku 3). Haluatko elättää perheen? Opettele nyt laatimaan talousarvio ja pysymään siinä.

Voit myös miettiä, mitkä asiat tekevät sinut iloiseksi *nyt*. Rakastatko matematiikkaa? Pianon soittamista? Tarinoiden kirjoittamista? Jatka sitä! Ota selvää, miten voit kehittyä: kurssit koulussa, opasohjelmat verkossa, kilpailut, työpajat jne.

Murra muotti ja riko stereotypiat! Ota vastuu omasta tulevaisuudestasi. Mitä teet tällä hetkellä yltääksesi parhaimpaasi? Kerro siitä meille lähettämällä sähköpostia osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai jättämällä viesti LDS Youth Facebook- tai

Instagram-sivuille. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, "Olkaa todellisia milleniaaleja", *Liahona*, lokakuu 2016, s. 46.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Eläkää iloiten evankeliumin mukaan", *Liahona*, marraskuu 2014, s. 123.

YLLÄN PARHAIMPAANI, KUN...

Opettelen budjetoimaan? Parannan evankeliumin tutkimistani? Opettelen rakastamaan palvelemista? Kerro, kuinka otat vastuuta omasta tulevaisuudestasi, lähettämällä viesti osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai LDS Youth Facebook- tai Instagram-sivuille.





NOUSE USKOSSA

Lietso uskosi tulta, jotta voit nousta epäilyksen erämaan yläpuolelle.



**Presidentti
Henry B. Eyring**
ensimmäinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

KUINKA VOIT TIETÄÄ ITSE

Rakkaat nuoret ystävämme, toivomme, että jokainen teistä voi tietää itse, kenestäkään toisesta riippumatta, että taivaan Jumala on todellinen, että Hän tuntee teidät ja että Hänen Poikansa on sovittanut maailman synnit.

Toivomme, että saatte itsellenne horjumattoman todistuksen, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu maan päälle viimeisen kerran. Joseph Smithin palvelutyö oli ainutlaatuinen. Silti hänen nöyrä rukouksensa on hyödyllinen malli teille ja minulle. Joseph lähti lehtoon **rukoilemaan uskoen** siihen, että rakastava Jumala vastaisi hänen rukoukseensa ja lievittäisi hänen hämmennystään. Hän sai tuon varmuuden **lukemalla Jumalan sanaa** ja **saamalla todistuksen** sen totuudesta. Joseph rukoili päättäen paitsi kuunnella myös totella, mitä se sitten vaatisikin. Hän oli sitoutunut **toimimaan sen mukaisesti, mitä tahansa Jumala ilmoittaisi** hänelle.

Siinä hengessä haluaisin esittää haasteen kirkon nuorille. Haaste on tämä: oppikaa tietämään itse, että nämä asiat ovat totta. Voitte tehdä sen noudattamalla Joseph Smithin esimerkkiä: **tutkikaa pyhiä kirjoituksia**, antakaa sanojen upota syvälle sydämeenne, **miettikää niitä** yhä uudelleen ja sitten **kysykää Jumalta** halukkaana hyväksymään Hänen ohjauksensa – todella, että Hänen tahtonsa tapahtuisi.

Vaikka tämä haaste saattaa kuulostaa yksinkertaiselta kutsulta, takaan teille, että se saattaa vaatia merkittävää ponnistelua. En voi luvata, että vastauksenne tulevat päivässä tai viikossa, mutta voin luvata, että jos pyydätte uskossa, Jumala puhuu teille omalla tavallaan ja omana aikanaan. Kun **otatte vastaan tämän kutsun** ja **toimitte sen mukaan**, huomaatte, että vastaukset tulevat, ja sen lisäksi luotte hengellisen tiedon hankkimisen mallin, joka siunaa teitä lopun elämäännne. ■

Maaliskuun 2017 Face to Face -tapahtumasta presidentti Henry B. Eyringin ja vanhin Jeffrey R. Hollandin kanssa.



KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Face to Face -tapahtumasta:
"Tärkein asia, mikä teki minuun henkilökohtaisen vaikutuksen, oli selkeä keskittyminen pyhien kirjoitusten tutkimisen tärkeyteen ja vastauksiin, joita voimme saada niistä. Nautin myös todella keskustelusta, joka käsitteli rukousta ja sitä, kuinka meidän tulee rukoillamme lähestyä Jumalaa. Ymmärsin, että rukoukset voivat olla ja niiden pitäisi olla henkilökohtaisia mutta että meidän tulee olla tietoisia siitä, kuinka lähestymme Jumalaa, ja meidän tulee rukouksessa lähestyä Häntä kunnioittavasti taivaallisena Isänämme eikä vertaisenamme."

Joshua C., Havaiji, USA

”Mikä on rukoilemisen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen lisäksi paras tapa vahvistaa todistustani?”

Et luultavasti saa todistusta heti. Se kasvaa yksi hengellinen kokemus kerrallaan – kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan, rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30). Sitten sinun on ravittava ja vahvistettava todistustasi aivan kuten kasvavaa siementä (ks. Alma 32:28–43). Ja kuten kasvikaan ei selviydy pelkästään veden ansiosta, samalla tavoin ei ole olemassa vain yhtä ”parasta” tapaa vahvistaa todistustasi. Tarvitset eri tapojen yhdistelmää.

Rukous ja pyhien kirjoitusten tutkiminen ovat ehdottoman hyviä tapoja ravita todistustasi. Kun tutkit evankeliumia ja rukoilet vakain aikein tietääksesi, onko jokin asia totta, Pyhä Henki auttaa sinua tuntemaan evankeliumin totuuden (ks. Moroni 10:4–5).

Voit vahvistaa todistustasi myös pitämällä käskyt. Kun elät jonkin evankeliumin periaatteen mukaan – kuten paastoat, pyhität lepopäivän tai nautit sakramentin – alat saada todistuksen siitä, *kuinka* ja *miksi* se on totta, ei vain siitä, *että* se on totta. Jeesus sanoi, että kun päätät noudattaa Hänen tahtoaan, pääset kyllä selville siitä, onko oppi totta (ks. Joh. 7:17).

Yksi tapa ravita todistustasi on kertoa siitä muille. Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Todistus löydetään lausumalla sel!” (”Herran lamppu”, *Valkeus*, heinäkuu 1983, s. 34.) Voit lausua todistuksesi kirkossa ja seminaarissa, kotona ja ystävien seurassa. Tehdessäsi niin Pyhä Henki voi todistaa *sinulle*, että se, mitä sanot, on totta.

Kun vahvistat todistustasi monin eri tavoin, se kasvaa ja syvenee ja tunnet rauhaa ja iloa.



Tee työtä lähetyssaarnaajien kanssa

Lähetystyö on ollut minulle paras tapa vahvistaa todistustani.

Joka kerta kun teen työtä lähetyssaarnaajien kanssa, tunnen Kristuksen rakkautta.

Joy D., 19, Leyte, Filippiinit

Pyri olemaan opetuslapsi

Voit vahvistaa todistustasi pyrkimällä olemaan aina Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapsi. Kuuliaisuus Jumalan käskyille tekee meistä uskollisia todistuksessamme, ja se vuorostaan tekee todistuksestamme vielä vahvemman ja valmiimman Jumalan valtakuntaan (ks. OL 76:79). Voit vahvistaa todistustasi myös lausumalla sen.

Vanhin Mule Simon, 23, Lubumbashin lähetyskenttä, Kongon demokraattinen tasavalta

Kuuntele Pyhää Henkeä

Kirkossa käyminen, pyhien kirjoitusten lukeminen, konferenssipuheiden kuunteleminen ja niin edelleen auttavat sinua vahvistamaan todistustasi vain, jos kuuntelet Pyhää Henkeä. Hän todistaa sinulle totuudesta. Kuuntele aina Pyhää Henkeä, koska Hän on luonasi ja auttaa sinua vahvistamaan todistustasi.

Alyssa B., 16, Virginia, USA





Lähde lähetystyöhön

Lähetystyöhön lähteminen vahvistaa omaa todistustasi ja niiden todistusta, joita opetat.

Lähetystyössä opit turvaamaan täysin Herraan etkä omaan voimaasi. Lähetystyö vahvistaa sinua, ja kun palvelet Herraa ja teet Hänen työtään, todistuksesi vahvistuu.

Vanhin Bailey Peaali'l Williams, 19, Singaporen lähetyskenttä

Kerro siitä, minkä tiedät olevan totta

Olen oppinut, että yksi parhaista tavoista vahvistaa todistustani on kertoa siitä muille. Joka kerta kun kerron, mihin uskon ja minkä tiedän olevan totta – olipa se kuinka yksinkertaista tai pientä tahansa – tunnen rinnassani suurta lämpöä, ja sen myötä tulee sydämeeni suurempi vahvistus, että sanomani asiat ovat totta! Toisin sanoen tunnen todistukseni vahvistuvan.

Douglas S., 20, São Paulo, Brasilia



Tule enemmän Kristuksen kaltaiseksi

Voimme vahvistaa todistustamme tulella enemmän Kristuksen kaltaisiksi. Olen vahvistanut omaa todistustani, kun olen ilmaissut Kristuksen puhdasta rakkautta ja palvelut muita kuten Vapahtaja palveli.

Kyung Jin P., 17, Soul, Etelä-Korea

Lausu todistuksesi

Hyvä tapa vahvistaa todistustasi on lausua se. Toisinaan kun lausut todistuksesi, huomaat, että sinulla on se. Voit myös paastota, jotta tietäisit itse, onko se, mitä sinulle opetetaan, totta. Olen tehnyt kumpaakin näistä asioista, ja ne ovat vahvistaneet suuresti todistustani.

Porter S., 12, Idaho, USA



Palvele muita

Mielestäni rukoilemisen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen lisäksi paras tapa vahvistaa todistustasi on palvella. Kun palvelemme muita, osoitamme Jumalalle, että välitämme Hänen lapsistaan. Voimme myös saada Hengen, kun teemme Jumalan työtä. Tiedän, että kun olen ollut palvelemassa, olen monta kertaa saanut lohtua vaikeina aikoina ja vastauksia kysymyksiini.

Caroline J., 18, Utah, USA



RAVITSE TODISTUSTASI

"[Todistusta] täytyy ravita aivan kuten kasvia tai se kuihtuu. -- Kuuliaisuus käskyille on osa ravintoa, jota teidän on annettava todistuksellenne."

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Elävä todistus", Liahona, toukokuu 2011, s. 126.

UUSI KYSYMYS

Kuinka voin luoda kotiimme Hengelle otollisen ilmapiirin, kun meillä tapellaan ja riidellään?

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. marraskuuta 2017 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta "Submit an Article" [Lähetä artikkeli]) tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

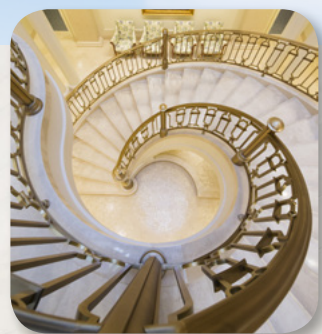
Sisällytä vastaukseesi seuraavat tiedot: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Asumme eri puolilla maailmaa, mutta olemme tunteneet samaa, kun temppeli on rakennettu lähelle meitä!

Pariisista

Haastattelijana Amie Leavitt, Utah, USA



**Kierreportaikko
Pariisin temppelissä
Ranskassa**

Minä olen Rachel. Asun lähellä Pariisin temppeliä Ranskassa.

Temppeli on tosi tärkeä perheellemme. Ennen kuin Pariisin temppeli rakennettiin, meidän perheellä oli tapana matkustaa muutaman kerran vuodessa Frankfurtin temppeliin Saksaan. Se tarkoitti kymmenen tunnin ajomatkaa sinne ja takaisin!

Meistä oli hienoa seurata, kun uutta temppeliä rakennettiin. Joka viikko kirkon jälkeen vanhempamme ajoivat sen ohi, jotta näimme, kuinka rakentaminen edistyi. Ensin tontilla ollut vanha rakennus purettiin ja kaivettiin iso kuoppa. Sitten temppelirakennus alkoi kohota yhä korkeammalle. Pian Herran huone oli valmis!

Sisarukseni ja minä odotamme innokkaasti, että pääsemme jonakin päivänä temppeliin. Vanhin siskoni Esther pääsee kasteille ensimmäisenä. Odotamme kaikki innokkaina omaa vuoroamme mennä sinne myös. Rakastamme temppeliä ja olemme iloisia, että meillä on sellainen omassa kaupungissamme!



Sapporoon



*Selestisen huoneen
kattokruunu Sapporon
temppelissä Japanissa*



Minun nimeni on Koshi. Minä asun lähellä Sapporon temppeliä Japanissa. Minusta oli hauskaa istua kotona ikkunan ääressä ja seurata, kun temppeliä rakennettiin.

Kutsuin hyvän ystäväni mukaan avointen ovien tilaisuuteen. Hänen mielestään kaikki oli kaunista.

Ajattelen mielelläni, että temppelin vihkimispäivä on temppelin syntymäpäivä. Se päivä oli myös minun syntymäpäiväni. Ja presidentti Monsoninkin! Vanhempani ja minä saimme olla temppelissä, kun se vihittiin.

Olen hyvin kiitollinen siitä, että asun lähellä temppeliä. Kun koulussa on vaikeita päiviä, voin kävellä kotiin temppeli-alueen läpi. Tunnen, että taivaallinen Isä rakastaa minua, kun olen siellä. Odotan innolla sitä, kun voin mennä temppeliin kasteille ja myöhemmin naimisiin siellä. ■



Vanhin
Robert D. Hales

kahdentoista
apostolin
koorumiasta

Kuinka Pyhä Henki voi auttaa minua?

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen.
Hän todistaa taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta.

Hän puhuu mielellemme
ja sydämellemme lempeästi.
Me jokainen saatamme
kuulla Hänet eri tavoin.

Hän antaa meille
hengellisiä lahjoja.
Hän antaa meille tietoa
ja auttaa meitä muista-
maan tärkeitä asioita.

Hän opettaa meitä.
Hän antaa meille toivoa.
Hän auttaa meitä
tekemään hyvää.

Pyhä Henki auttaa
meitä myös tekemään
tärkeitä päätöksiä.

Hän auttaa meitä
olemaan puhtaita
synnistä. Hän
lohduttaa meitä.

MEIDÄN SIVUMME



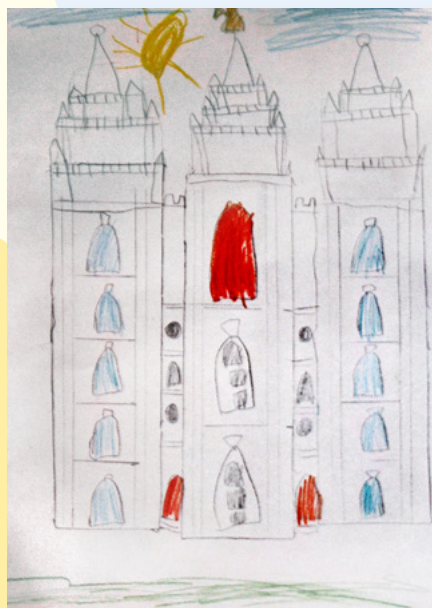
Lehin näky, Maria V., 10, Brasília



Liman temppeli Perussa, Valeria T., 9, Peru



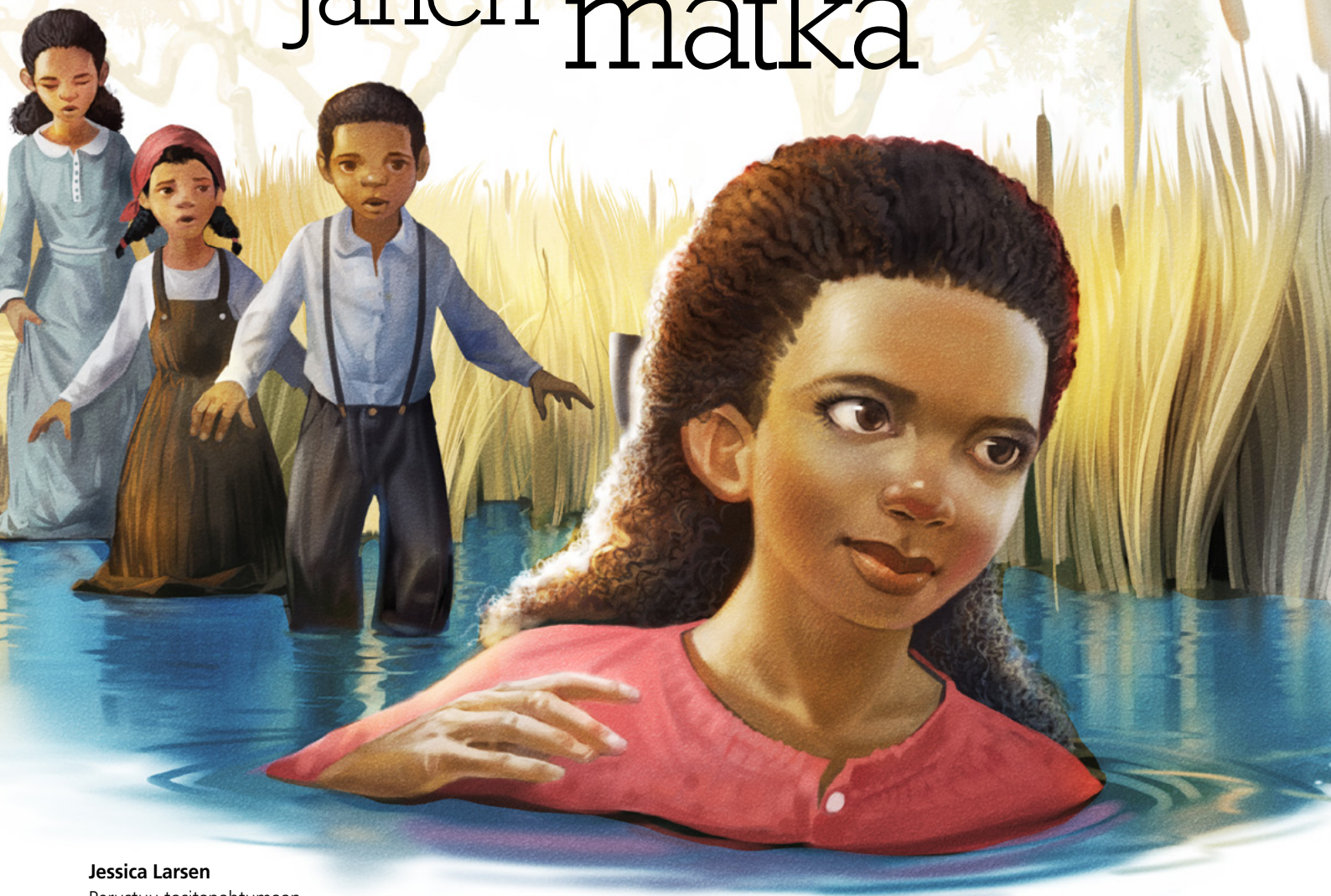
Guayaquilin temppeli Ecuadorissa, Landys Z., 10, Ecuador



*Suolajärven temppeli Utahissa
Yhdysvalloissa, Melissa L., 5, ja
Ameila L., 2, Viro*



Janen matka



Jessica Larsen

Perustuu tositahtumaan

New York, USA, 1843

Jane Manning katseli, kuinka laiva lipui satamasta Eriejärvelle. Hänestä tuntui kuin hänen unelmansa olisivat lipuneet pois sen mukana.

Hän oli liittynyt Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon vasta vuotta aiemmin ja oli päättänyt muuttaa muiden pyhien luo Nauvooseen. Hänen äitinsä ja seitsemän muuta perheenjäsentä olivat matkustaneet hänen kanssaan Erien kanavaa pitkin Buffaloon New Yorkin osavaltioon. Mutta Buffalossa heitä ei päästetty laivaan heidän ihonvärinsä vuoksi.

”Mitä me nyt teemme?” hänen veljensä Isaac kysyi hiljaa.

Kysymys kaikui hyisessä ilmassa. Nauvoo oli yhä noin 1 300 kilometrin päässä. He voisivat antaa periksi ja lähteä takaisin kotiin tai yrittää matkustaa myöhemmin...

Mutta Jane ei malttanut odottaa! Hän tiesi, että Mormonin kirja on totta. Jumala puhui jälleen kerran profeettojensa välityksellä. Hänen piti päästä Nauvooseen perheensä kanssa.

Jane suoristi hartiansa ja katsoi kohti länttä. ”Me kävellään.”

Ja niin he kävelivät. Kunnes heidän kenkäänsä kuluivat puhki. Kunnes heidän jalkansa halkeilivat ja vuosivat verta ja heidän oli rukoiltava, että ne paranisivat. Joskus he nukkuivat ulkona, ja kuuraa oli niin paksult, että se tuntui lumisateelta. Jotkut ihmiset uhkasivat panna heidät vankilaan, koska luulivat heitä karanneiksi orjiksi. Nuo ihmiset eivät tienneet, että Manningit olivat vapaa musta perhe. Ja yhä he kävelivät laulaen ajankuluksi kirkon lauluja.

Nauvoota lähestyessään he tulivat joelle.

"Ei siltaa", Isaac sanoi.

Jane nyökkäsi. "Sitten meidän on vain käveltävä sen poikki." Kun hän astui jokeen, vesi kohosi hänen nilkkoihinsa. Hitaasti hän hivuttautui edemmäs. Vesi pyörteili hänen polvissaan asti ja sitten yli hänen vyötäistensä. Kun hän pääsi keskelle jokea, vesi ulottui hänen kaulaansa asti! Onneksi joki ei ollut enää syvämpi, ja kaikki Manningit ylittivät sen turvallisesti.

Viimein he tulivat Nauvooseen. Jane näki Nauvoon temppelin kauniit kalkkikiviseinät kukkulalta, josta oli näkymä laaksoon. Vaikka temppeli ei ollut vielä valmis, se salpasi hänen hengityksensä. Joku ohjasi heidät

talolle, jossa profeetta Joseph asui.

Ovella seisoipitkä tummahiuksinen nainen.

"Tulkaa sisään, tulkaa sisään!" nainen kutsui.

"Olen Emma Smith."

Muutammat seuraavat minuutit jäivät utuisiksi. Jane tapasi profeetan, ja profeetta asetteli tuoleja ympäri huonetta kaikkia Manningeja varten. Jane lysähti tuolille kiittolisena ja kuunteli, kun Joseph esitteli heidät siellä kaikille, kuten ystävälleen tohtori Bernhiselille. Sitten Joseph kääntyi Janen puoleen: "Sinä olet tainnut johtaa tätä pientä joukkoa, vai mitä?" hän kysyi.

"Kyllä, herral!" Jane vastasi.

Joseph hymyili. "Jumala siunatkoon sinua! Nyt haluaisin kuulla matkastanne."

Jane kertoi heidän kärsineistä jaloistaan ja nukkumisesta lumessa ja joen ylityksestä. Kaikki kuuntelivat ääneti. "Mutta ei se ollut kauheaa", Jane sanoi lopuksi. "Kuljimme matkaamme riemuiten, lauloimme kirkon lauluja ja kiitimme Jumalaa Hänen äärettömästä

hyvyydestään ja armostaan meille siksi, että Hän siunasi meitä, varjeli meitä ja paransi meidän jalkamme."

Seurasi hetken hiljaisuus. "Mitä ajattelet tuosta, tohtori?" Joseph sanoi viimein läpsäyttäen tätä miestä polvelle. "Eikö tuo ole uskoa?"

"Jos kyse olisi ollut minusta, pelkään, että olisin perääntynyt ja palannut kotiin!" tohtori Bernhisel myönsi.

Joseph nyökkäsi ja kääntyi takaisin Janen ja tämän perheen puoleen: "Jumala siunatkoon teitä. Olette ystävien joukossa." ■

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.



Sarah ja magneettikuvaus

Juliann Doman

Perustuu tositahtumaan

"On Herra luvannut. Mä teille lähetän Pyhän Hengen, auttajan, Ikuisen ystävän" (Lasten laulukirja, s. 56).

"Näyttää siltä, että Sarahin selkä pitää magneettikuvausta", lääkäri Frank sanoi. Hän hymyili Sarahille. "Varaan ajan huomiseksi. Palaan hetken päästä."

Sarahin selässä oli ollut kipuja jonkin aikaa. Kun hän heräsi sinä aamuna, selkään sattui niin paljon, että hänen oli vaikea seistä suorassa, ja hän pystyi hädin tuskin kävelemään. Sarah ja hänen äitinsä olivat tulleet tapamaan lääkäri Frankia saadakseen selville, mikä oli vialla.



"Uusi magneettikuvaus?" kysyi Sarah äitiä katsoen. Hän oli ollut kerran aiemmin magneettikuvauksessa. Hän muisti, kuinka pelottavalta hänestä oli tuntunut isossa putkessa, joka otti kuvia hänen kehonsa sisäpuolelta.

"Olen pahoillani, Sarah", äiti sanoi. "Mutta ne kuvat auttavat lääkäri Frankia saamaan selville, mikä selässäsi on vialla. Tiedän, että sinä selviydyt siitä. Ja minä olen ihan siinä vieressä." Äiti puristi Sarahin kättä.

"Mutta et voi tulla putken sisään minun kanssani", Sarah sanoi. Hänen päänsä painui, ja kyynel vierähti hänen poskelleen. Äiti voisi olla hänen kanssaan huoneessa, mutta mennessään koneen putken sisään Sarah olisi yksin.

Äiti kietoi kätensä Sarahin ympärille. "Se on totta, mutta tiedätkö, kuka voi olla kanssasi lohduttamassa sinua?"

Sarah muisti nimen, jota hän oli kuullut käytettävän Pyhästä Hengestä: *Lohduttaja*. Ehkäpä Pyhä Henki voisi auttaa häntä, jottei hän olisi niin peloissaan.

"Pyhä Henki?" Sarah kysyi.

Äiti nyökkäsi. "Aivan niin. Voit rukoilla, että Pyhä Henki auttaa sinua. Myös isä ja minä rukoilemme puolestasi."

Siitä Sarah sai hienon idean. "Voinko pyytää isältä siunauksen?"

Äiti hymyili. "Tietenkin. Tiedän, että hän antaa sen mielellään."

Sinä iltana isä asetti kätensä Sarahin pään päälle ja antoi Sarahille pappeuden siunauksen. Kun isä siunasi Sarahia, että Pyhä Henki lohduttaisi häntä, hänen kehonsa täytti lempeä lämpö. Se tunne pysyi hänen kanssaan koko yön.

Seuraavana päivänä Sarah asettui makaamaan penkille, joka liukuise magneettikuvaukseen suureen putkeen. Hän toisti mielessään sanoja, joita isä oli käyttänyt hänen siunauksessaan: *Pyhä Henki on lohduttamassa sinua*. Sarah puristi tiukasti äidin kättä. Sitten hoitaja työnsi hänet putken sisään.

Magneettikuvauslaite piti hassua ääntä, kun se otti kuvia Sarahin selästä. Hänen oli maattava aivan



Analise F., 6,
Utah, USA

Kun minä olin viisivuotias, minulta piti leikkauksessa poistaa nielu- ja kitarisat. Olin tosi hermostunut ja peloissani. Isä antoi minulle siunauksen. Siunauksen jälkeen en ollut enää peloissani, ja me olimme kumpikin iloisia, koska tunsimme Pyhän Hengen.

paikallaan, jotta kuvat olisivat selkeitä. Hetken hän oli hädissään, mutta sitten hän tunsu taas sen lämpimän tunteen. Se tuntui ihan äidin halaukselta. Tai mukavalta peitolta. Hän tiesi, että kaikki sujuisi hyvin. Ennen kuin hän huomasi, kuvaus oli ohi!

Lääkäri Frank näytti toimistossaan Sarahille ja äidille kuvat Sarahin selästä. "Osasit hienosti maata liikkumatta", lääkäri Frank sanoi Sarahille kyykistyessään Sarahin viereen. "Nämä kuvat selästäsi osoittavat, että tarvitset leikkauksen, jotta voit kävellä paremmin."

Sarah nielaisi.

"Haluaisimme tehdä leikkauksen pian", lääkäri Frank sanoi kohottaen katseensa Sarahin äitiin. Sitten hän kääntyi takaisin Sarahin puoleen. "Leikkauksen jälkeen saattaa kulua muutamia viikkoja, ennen kuin tunnet olevasi taas kunnossa, mutta kun näin, miten toimit tänään, tiedän, että selviydyt hienosti."

Sarah yritti ajatella kaikkea, mitä hän tekisi, kun lääkäri Frank olisi korjannut hänen selkensä. *Pystyn juoksemaan ja uimaan ja hyppimään isoon lehtikasaan*. Hän kaipasi kaikkia noita asioita. Mutta leikkaus oli vielä pelottavampi kuin magneettikuvaus! Sitten Sarah muisti rukouksensa ja erityisen siunauksensa. Taivaallinen Isä oli lähettänyt hänelle Lohduttajan. Taivaallinen Isä auttaisi häntä taas.

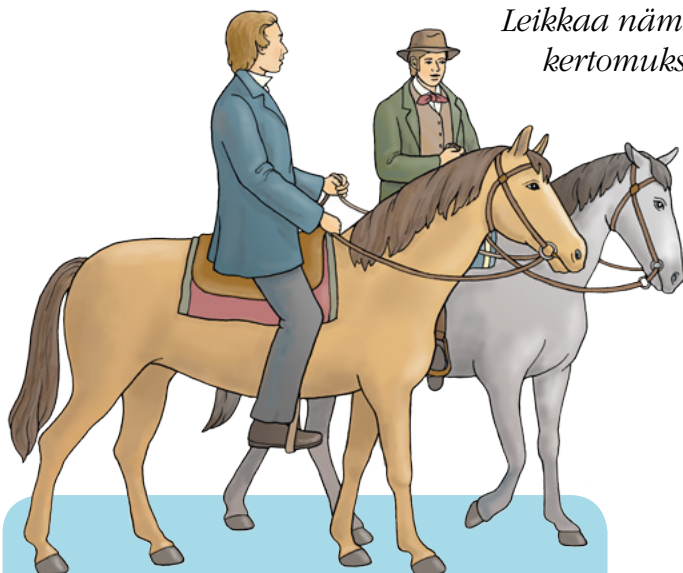
Hän katsoi lääkäri Frankia. "Pystynkö sitten hyppimään isoon lehtikasaan?" hän kysyi.

Lääkäri virnisti. "Sitten pystyt hyppimään isoon lehtikasaan." ■

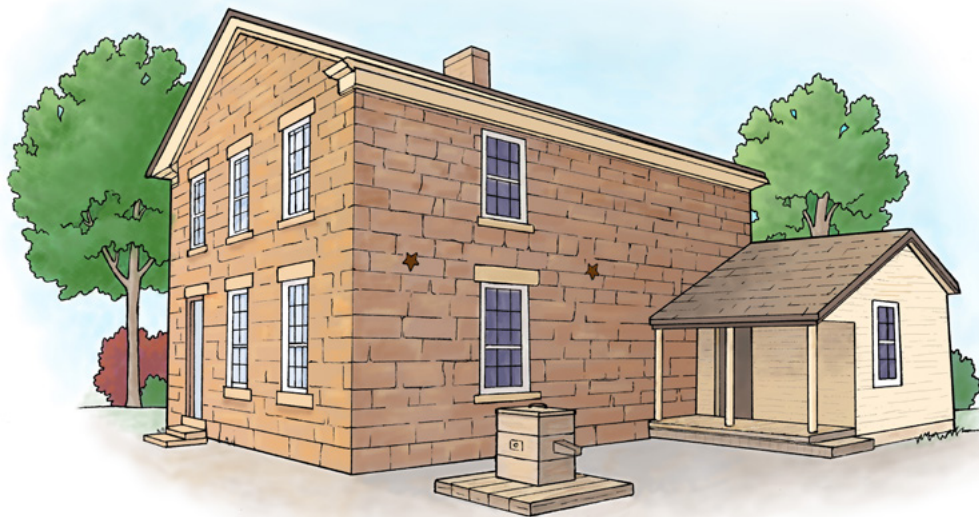
Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

Uusi profeetta

Leikkaa nämä leikekuvat irti ja kerro kertomuksia kirkon historiasta.



Joseph ja Hyrum



Brigham Young

Vuonna 1844 Joseph ja Hyrum Smith joutuivat Carthagen vankilaan odottamaan oikeudenkäyntiä. Pahat miehet tunkeutuivat vankilaan ja surmasivat profeetan ja hänen veljensä! Pyhät eivät tienneet, kenen pitäisi olla seuraava profeetta. Myöhemmin kokouksessa, jossa Brigham Young puhui, tapahtui ihme. Monet ihmiset sanoivat, että hän näytti ja kuulosti aivan Joseph Smithiltä! He tiesivät, että hän olisi seuraava profeetta. Nykyään tiedämme, että kun profeetta kuolee, kahdentoista apostolin koorumin presidentistä tulee seuraava profeetta. ■

Lisää kirkon historian leikekuvia on sivustolla liahona.lds.org.



AUTTAMISTA yksi kynä kerrallaan

Caleb H., 10, Saksa

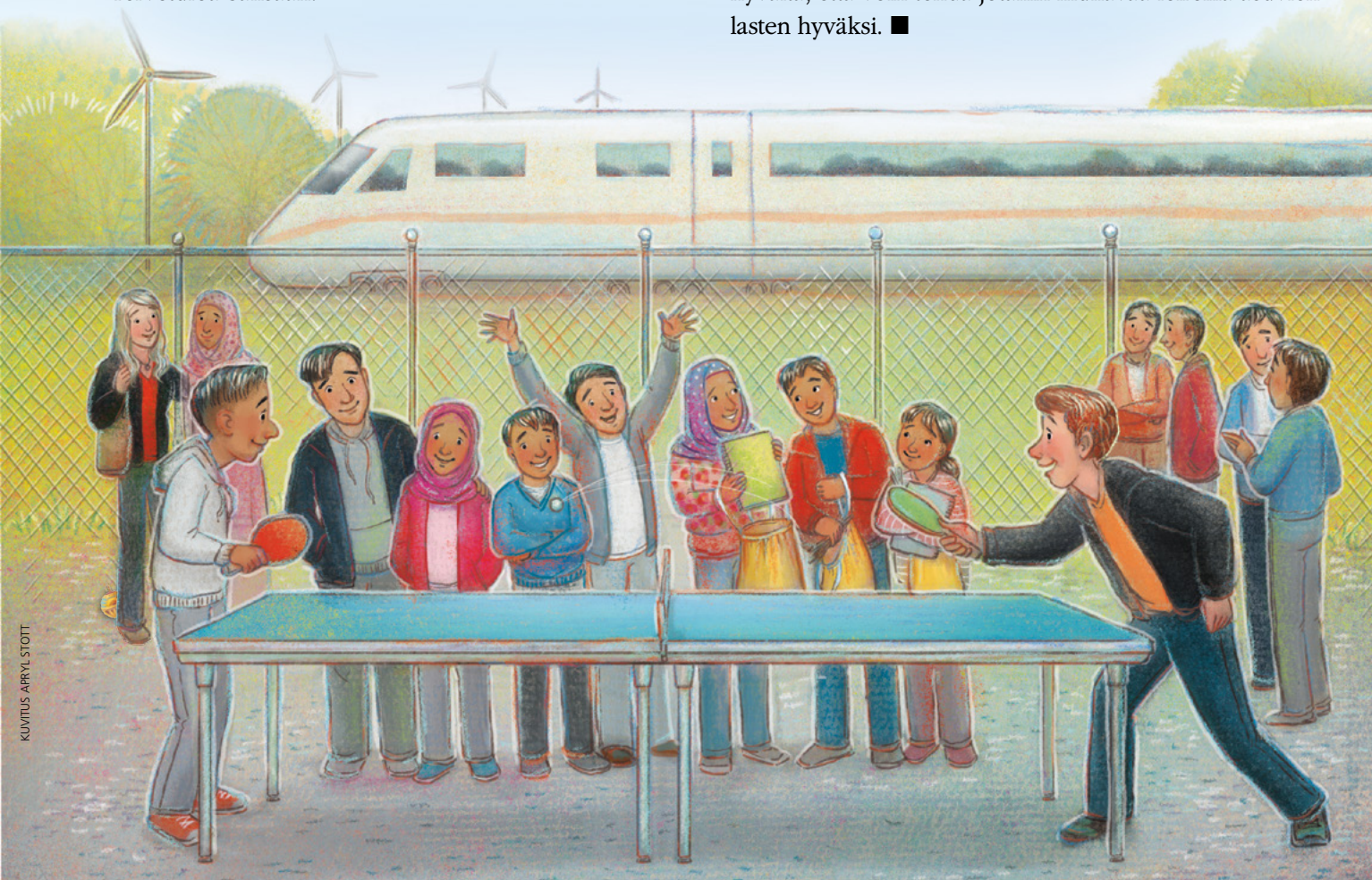
Kaikki sai alkunsa, kun vaarnamme järjesti tempauksen auttaakseen pakolaisia. Pidin tempauksesta tosi paljon, joten pyysin äitiä kertomaan siitä opettajalleni, ja opettajani halusi tehdä jotakin neljäsluokkalaisten kanssa. Näyttääksemme, mitä tempauksessa oli tarkoitus tehdä, siskoni Maddie ja minä kuljimme ovelta ovelle pyytäen lahjoituksia.

Sitten tuli päivä, jolloin tempaus esiteltiin muille neljäsluokkalaisille. Minua vähän pelotti. Itse asiassa olin ihan kauhuissani, mutta tein parhaani. Kerroin kaikille muille neljäsluokkalaisille, mitä tarvitsimme koulupakkauksiin pakolaisille. Kerroin, kuinka olimme kulkeneet ovelta ovelle, ja annoin heille haasteen onnistua rahankeruussa paremmin kuin minä. Kokosimme yhdessä sata pakkausta! Panimme niihin vihkoja, kyniä ja muita koulutarvikkeita. Lisäsimme myös viestin, jossa sanottiin: ”Tervetuloa Saksaan.”

Äiti ja minä veimme pakkaukset pakolaisleirille. En sanoisi, että leiri oli mukava, mutta siellä oli leikkikenttä ja alue opiskelua varten. Leirin vieressä kulki juna, joka oli todella kovaääninen, ja lapset kertoivat minulle, että se kuulosti samalta kuin Syyriassa ja muissa sellaisissa paikoissa lentävät suihkukoneet. Ehkä se kuulosti pommeilta lapsista, jotka olivat kuulleet niitä kotimaissaan.

Tapasin leirissä muutamia ikäisiäni lapsia, kuten Danielin, joka on loistava shakinpelaaja. En päässyt pelaamaan shakkia häntä vastaan, mikä oli tosi kurjaa, koska rakastan shakkia, mutta minut kutsuttiin pelaamaan pöytäjalkapalloa ja pingistä. Pojat kertoivat minulle, että he kaipasivat kotejaan ja halusivat tosi paljon lähteä leiriltä ja mennä taas kouluun.

Kun olimme pelanneet pöytäjalkapalloa ja pingistä, annoimme heille koulupakkaukset. Minusta tuntuu hyvältä, että voin tehdä jotakin mukavaa leireillä asuvien lasten hyväksi. ■



Jeesus kävi Joseph Smithin luona

Kim Webb Reid

Monta vuotta
sen jälkeen kun
Jeesus oli noussut
kuolleista, pojalla
nimeltä Joseph
Smith oli kysymys.
Hän ei tiennyt,
mihin kirkkoon
hänen pitäisi
mennä.

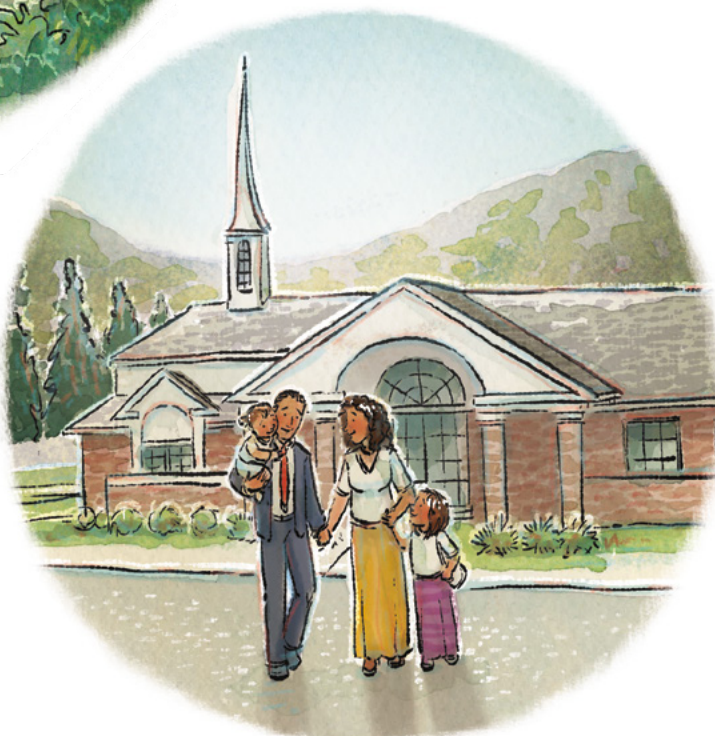


Joseph luki Raamattua.
Siinä sanottiin, että
taivaallinen Isä vastaa
kysymyksiimme, jos
me rukoilemme Häntä.
Joseph meni metsään ja
rukoili taivaallista Isää.



Taivaallinen Isä ja Jeesus tulivat alas taivaasta. Jeesus sanoi, ettei Josephin pitänyt mennä mihinkään kirkkoon, koska ne eivät opettaneet kaikkea sitä, mikä kuului Hänen kirkkoonsa.

Kun Joseph tuli aikuiseksi, hän auttoi Jeesuksen kirkon tuomisessa takaisin maan päälle. Se on nimeltään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Se auttaa ihmisiä oppimaan Jeesuksesta ja taivaallisesta Isästä.





Pyhien kirjoitusten lukeminen opettaa minulle lisää taivaallisesta Isästä.
Kun rukoilen, Hän voi vastata minunkin rukouksiini. ■

Lepopäivä on pyhä päivä





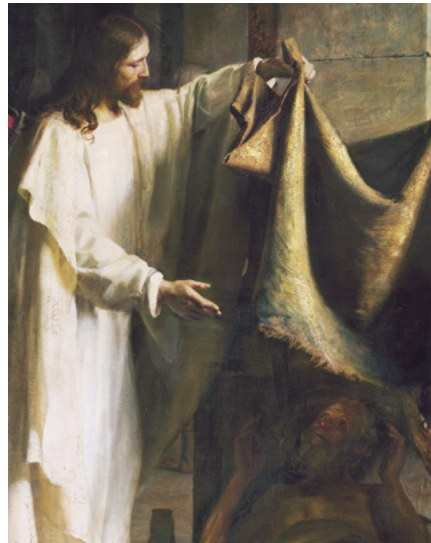
Presidentti
Thomas S. Monson

AUTTAKAA JOTAKUTA TÄNÄÄN

Me olemme Herran kädet. Hän on riippuvainen meistä.

Olen varma siitä, että jokaisen kirkon jäsenen *aikomuksena* on palvella ja auttaa avuntarpeessa olevia. Kasteessa me teimme liiton kantaa toistemme kuormia, ”jotta ne olisivat keveitä” [Moosia 18:8]. Kuinka monta kertaa sydäntänne on kosketettu, kun olette nähneet toisen ihmisen tarpeen? Kuinka usein te olette *aikoneet* olla se, joka auttaa? Ja silti kuinka usein arki on astunut kuvaan ja olette jättäneet auttamisen muiden tehtäväksi ajatellen, että ”no varmastikin joku huolehtii tuosta tarpeesta”.

Tempaudumme niin täysin kii-reiseen elämäämme. Jos kuitenkin ottaisimme askelen taaksepäin ja katsoisimme tarkoin sitä, mitä olemme



tekemässä, saattaisimme huomata, että – – käytämme liian usein suurimman osan ajastamme huolehtimalla asioista, joilla ei todellisuudessa ole kokonaisuuden kannalta juuri lainkaan merkitystä, ja laiminlyömme tärkeämmät asiat. – –

Ympäriämme on ihmisiä, jotka tarvitsevat huomiota, rohkaisuamme, tukeamme, lohdutustamme ja ystävällisyyttämme – ovat he sitten perheenjäseniä, ystäviä, tuttavuuksia tai tuntemattomia. Me olemme Herran kädet täällä maan päällä, ja tehtävämme on palvella ja kohottaa Hänen

lapsiaan. Hän on riippuvainen meistä jokaisesta. – –

Tunkeutukoot tutun kirkon laulun sanat sielumme syvyyksiin – –:

Tänään olenko hyvää mä

tehnyt lain,

Ketään toimissaan auttanut,

Tielle murheellisen tuonut

lohdutuksen,

Vai päiväni tuhlannut?

Onko kenenkään kuorma

keveämpi,

Kun kanssani jakaa sen sai?

Saiko heikot ja sairast mun

apuani?

Heidät matkallain huomasi kai?

[”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain”, *MAP-lauluja*, 144.]

– – Esittäkäämme itsellemme kysymys – –: ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?” Neuvoni jäsenille kautta maailman olisi etsiä joku, jolla on vaikeaa tai joka on sairas tai yksinäinen, ja tehdä jotakin hänen hyväkseen tänään. ■

”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, Liahona, marraskuu 2009, s. 84–87.



**LOUISE PARKERIN TEOS
SIUNAUKSIA**

*"Ja minun tarkoitukseni on huolehtia pyhistäni, sillä kaikki on minun. --
Sillä maa on täysi, ja siinä on yllin kyllin; niin, minä valmistin kaiken." (OL 104:15, 17.)*

Opi lisää omavaraisuudesta katsomalla tämän lehden sivuja 32 ja 40.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Viisi opetusta nuorille aikuisille nuorilta apostoleilta

”Meitä määrittelevät päätökset, eivät olosuhteet” on yksi niistä viidestä asiasta, joita opimme palautuksen ensimmäisten kahdentoista apostolin joukkoon kuuluneiden viiden miehen elämästä – miehiltä, jotka sattuvat olemaan nuoria aikuisia. Lue, mitä muita asioita voimme oppia heiltä.



s. 44

NUORILLE



s. 54

Kuinka konferenssipuhe voi

MUUTTA ELÄMÄSI

Yleiskonferenssi on enemmän kuin pelkkä tapahtuma – se on mahdollisuus muuttaa elämäsi.

LAPSILLE

AUTTAMISTA yksi kynä kerrallaan

Caleb asuu Saksassa. Hän halusi tehdä jotakin auttaakseen lapsia läheisellä pakolaisleirillä. Niinpä hän keksi suunnitelman.



s. 75



MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESEKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO